

EIN-STEIN

21.

Ein-Stein 21. 2004. június

IMPRESSZUM

A szerkesztőség tagjai:

Rabi Tímea 12/b	Mayer Gábor 12/b
Rabi Nikolett 12/b	Végh János 12/b
Baksa Ildikó 12/b	Jankovics Tamás 12/b
Takács Hajnalka 12/b	Juhász Valéria 11/a
Pincési Szimóna 12/b	Sziládi Laura 11/a
Puskás Dorottya 12/b	Pallós Veronika 10/a
Németh Krisztina 12/b	Kurucz Melinda 10/a
Sudár Katalin 12/b	Makó Gábor 10/a
Váczai Eszter 12/a	Bödök Zoltán 10/a
Posch Gábor 12/b	Bakos Norbert 10/c
Reichert Adrián 10/c	

Volt TLG- sek:

Weisz Viktória (Miskolc pszichológia szak)
Váci György (Kecskemét idegenforgalmi szakmenedzser)
Fonyó István (Debrecen német szak)
Fonyó Ádám (Szeged német szak)
Batári Balázs (Gödöllői egyetem)
Balassa Gabriella (Rendőrtiszti Főiskola)
Neumann Krisztina (Pécs történelem-kommunikáció szak)

Főszerkesztő: Juhász Valéria 11/a

Illusztrációs rovat: Váczai Eszter 12/a, Gréczy Szimonetta 11/b, Balogh Szabina 11/a, Bakos Norbert 10/c, Storz András 10/b, Keller András 12/b, Batári Bence 12/a.

Fotók: Aladzsics Gábor tanár, Tóth Imre 10/c

Technikai szerkesztők: Szverle Árpád (informatika szakos tanár), Baksa László (rendszerszakda)

Tanár koordinátor: Feketéni Bircó Katalin tanár

Tartalomjegyzék

Előszó	5
Szecskaeskü	6
Üdv Ábá.....	8
Aforizmák, beszólások.....	10
Beszélgetés Margit nénivel	12
Ferde közmondások	13
Interjú Pálfi Szilárd tanár úrral.....	14
Egy hét Londonban	16
Az élet pár gondolatban	17
Illúzió.....	19
Balatoni lélek	19
Napsugár	19
A tanárok is tanulnak	20
Örömréning.....	21
„Kis Európa” egy kis településen.....	22
Egy projekt eredménye	28
Nekrológ	30
Káspári János Kispályás Futball Emléktorna.....	31
Ismét lány kézilabda a gimiben!	33
Tuba-Kupa	35
A világ	36
A halál.....	36
Ruth Sanford: Ahogy én látom	37
Illúzió II.	39
Aranyköpések	39
Tolnai Lajos, mint ember.....	40
Szemfüles.....	41
Van-e igaz szerelem?	43
Mi a szerelem?	44
Mult és jelen.....	46
Kicsi Karcsi képzeletbeli kábetűs kalandja.....	47
Cím nélküli versek	47
Ezt szeretnénk:.....	48
Nyuszibarátok klubja	49
„Antinyuszi klub”	49
A zsiráf.....	50
Élet és halál.....	51
Ő és én	52
Milyen furcsa az élet.....	54
Van-e élet a halál után?.....	55

Változás	57
A boldogság	58
Hagyomány, kötöttség és szabadság szerepe életünkben.....	59
Ember vagyok	61
Aranyköpések	61
Hagyomány és szabadság motívuma	62
Szeretlek	66
A Vég kezdete.....	66
Szösszenés egy sajtófesztiválról	67
Aranyköpések	69
Neked, neki, nekem.....	70
Lét.....	70
Riport Heinek Ottóval.....	71
Egy napom 10 év múlva	73
Aranyköpések	74
Mi dolgunk a világon?	75
Tragédia után lehetőség az újrakezdésre?	76
Bogdán Józsi versei.....	78
Ecce Homo.....	80
Másnak kellett volna születnem	82
Ady Endréről mindenkinek.....	83
Milyen furcsa itt lenni	84
Aranyköpések	85
CS	87
A diákok „mentsvára”	89
Riport a Megyei Közgyűlés elnökösszonyával	90
Eröffnungsrede von Herrn Rudolf Witte.....	93
Interview mit Herrn Rudolf Witte.....	95
Oma als Freundin I.....	96
Eltern als Freunde	97
Träumt mit	98
Kindergartenfreundin	99
Freunde	100
Tiere als Freunde	101
Die Freundschaft.....	102
Meine beste Freundin.....	103
Ein Freund ist jemand, der dich gern hat	104
Oma als Freundin II	105
Revenge	105
Suond of silence lyrics.....	106
Csend hangja.....	107
Melléklet.....	108

Előszó

Mindenkinek tudnia kell azt, hogy ennek az Ein-Steinnek az elkészülése elég sok akadályba ütközött, de amint látjátok ezeket sikeresen leküzdöttük, így végre ismét kezetekben tarthattok egy példányt a csodálatos és utánozhatatlan iskola újságából.

Elsősorban FőKatiNéni áldozatos munkáját szeretném megköszönni, majd sorban az összes olyan szorgalmas fiatalét, akik időt és energiát nem kímélve hozzájárultak a 21. szám megjelenéséhez. Ez a fantasztikus, szinte überelhetetlen újság (de jövőre ezt is megoldjuk) mellékletet is tartalmaz. Ebben Balogh Szabina 11. A osztályos tanuló grafikái kaptak helyet, valamint a DUE karikatúrapályázatán II. helyezést elért rajzaink.

Több kommentárt talán nem is kell hozzáfűznöm a dologhoz, jó szórakozást mindenkinek.

U.i: Vigyázat! Rosszkedv ellen erőteljesen hatásos, ill. a pénztártól való távozás után reklamációt nem fogadunk el!!!!:))))

A főszerk.

SZECskésKÜ

Kedves göndörszörű báránykák!

Először is szeretnénk megköszönni a 7/a-nak a kedves kis juhász- és mellyes asszony-köszöntő versikét, amelyben már megpróbálták alkalmazkodni kiszuperált egzisztenciális életmódunkhoz. Miután ezen életforma nagy körültekintést igényel, megkérünk benneteket, hogy próbáljatok meg alkalmazkodni az alábbi dekrétum paragrafusainak cikkelyeinek bekezdéseinek mondatainak szavainak minden egyes betűjéhez, írásjeléhez és modalitásához!

1.§: Én, X. Y. fogadom, hogy alkalmazkodom az alábbi dekrétum paragrafusainak cikkelyeinek bekezdéseinek mondatainak szavainak minden egyes betűjéhez, írásjeléhez és modalitásához és az elkövetkezendő bírkanyírásig a juhászokat és mellyes asszonyaikat hangos és ovációval teletűzdelt bégetéssel köszöntöm, eme tevékenységet bárányéletem fő céljának tekintem.

2.§: Továbbá megfogadom én, nyálcsorgató, bocskornyaló, göndörszörű, nyájterelő tevékenységre vágyó kisbárány, hogy az alábbi dekrétum paragrafusainak cikkelyeinek bekezdéseinek mondatainak szavainak minden egyes betűjének, írásjelének és modalitásának értelmében a juhászok és mellyes asszonyaik tiszteletreméltó közeledését látván mindig szabad, bogyó- és nyálmentes, könnyen átlátható teret engedek a vályúhoz, pihenőhelyhez igyekvő éhes, megfáradt, de különben is minden kíváltságot megérdemlő juhászoknak és mellyes asszonyaiknak,

3.§: Továbbá a dekrétum most következő pontjaira rendkívüli figyelmet fordítok:

1. bekezdés: A gyönki ugaron és az erdőben található, a periférikusan amortizálódott pszeudoindividualisztikus egocentrumot károsító, füstölő

nádszálak közelébe még patáimat sem teszem, nehogy azokat előbelem első szakaszának nyáladzó bemeneti nyílásába helyezzem.

2. bekezdés: És persze külön, a juhászoknak és mellyes asszonyaiknak kijelölt posztraumatikus pszichoszindrómát kiváltó folyadékot tartalmazó vályúk közelébe sem merészkédem.

4.§: Továbbá a Tolnai Lajos tsz-elnök nevét viselő akolban lezajló, a főjuhászok által vezetett bárányagytagító kurzust böcsülettel elvégzem, s mindig a juhászok és mellyes asszonyaik által tanult normákat alkalmazom.

5.§: Valamint a bárányazonosító bilétát minden további nélkül elfogadom, és december idusáig viselem. Amennyiben eme aktivitást nem teljesítem, lelkjeekben felkészülök a rám, váró konzekvenciákra. És végül, de utolsósorban az alábbi dekrétum paragrafusainak cikkelyeinek bekezdéseinek mondatainak szavainak minden egyes betűjét, írásjelét és modalitását akceptálom!

Beeeeeee!!

Ezennel a gyöngyi Tolnai Lajos Gimnázium szecsékája lettem!

Üdv Ábá!!!!!!

1. Miért pont Gyönkre jött tanítani?
Úgy voltam vele, hogy soha nem fogok tanítani. Ha nagyobb kereslet lett volna az informatikusok iránt, akkor nem lettem volna tanár. Egy gyönki ismerős révén hallottam a gimnáziumról. Kaptam egy telefonszámot, eljöttem a megbeszélésre, és most itt vagyok. Nem bántam meg, tetszik ez a hely.
2. Van valami szép élménye a középiskolai éveiből?
Kiemelkedően nagy élményem nincs. Végig jól éreztem magam, bár kicsit kívülálló voltam.
3. Milyennek látja a diákokat Gyönkön?
Hát diákoknak. Azt hiszem, mindenhol ilyenek a diákok. Talán ami itt falun jobban érezhető, az az összetartás és széthúzás a diákok között. Ennek az lehet az oka, hogy kicsi a hely, és ez jót tesz (vagy nem) az emberi kapcsolatoknak. A diákok összességében véve jó fejek és nagyon sokszínűek, ami nagyon üdítő és szórakoztató számomra. Még az égedelem, rosszabb kiscsávók is.
4. Hogyan élte meg a főiskolás időszakát?
Király volt. Sokat buliztam. Nálunk a főiskolán a gólyaavatónak komoly hagyományai voltak. Az ott eltöltött évek alatt nagyon sok kellemes élményben volt részem.
5. Mikor kezdett érdeklődni az informatika iránt?
Nem tudom, egész kicsi lehettem.
6. Van már valami olyan élménye Gyönkön, amire szívesen gondol majd vissza?
Persze, az egész eddigi ittlétem. Volt jó is, rossz is. Én nem úgy élem meg az ilyen dolgokat, hogy valami nagyon kiemelkedő. A jók egyformán jók, és a rosszból is profitálhatunk (ha túléljük).
7. Általában jókedvű az iskolában. Ez a magánéletben is így van?
Kérdezd meg azokat, akikkel a magánéletben is találkozom. Haveri körben általában központi bohócegység feladatot látok el.
8. Ha nem tanít, mivel foglalkozik?
Nem tudok unatkozni. Mindig lekötöm magam. Ha nincs semmi dolgom, olvasok, tévézek, elmegyek egyet beszélgetni valakihez, stb...

9. Milyen érzés ennyi lány között lakni a kollégiumban?
Jó! Kellemes. Kiegyensúlyozott a kapcsolatom velük. Szoktunk beszélgetni a folyóson.
Először tartottam attól, hogy feszélyezi őket ez a dolog. De úgy gondolom, rendes szomszéd vagyok. Ápolom a kertet, nyírom a fűvet, locsolom a virágokat, és csak néha napján üvöltetem a zenét.
10. Kedvenc film, kaja, ital?
Sok kedvenc filmem van. Finnyás vagyok, de szeretek pusztítani. Olyan vagyok mint a sáskák. Kedvencem a pörkölt nokedlivel és mindenféle savanyúsággal, salátával. Kedvenc italom?! ... a víz.
11. Esetleg valami alkoholtartalmú?
Nem iszom alkoholt. Meggyőződés, negatív példák és természetes undor miatt. Három éves voltam, mikor az egész család beült egy vendéglőbe. Nekem rendeltek egy narancslevet, az apám pedig egy vodkanarancsot kért. A pincérnő összekeverte a poharakat, és elém tette a vodkását. Már akkor is elég falánk voltam, ezért az egészet lehúztam és rosszul lettem. Talán ezért nem iszom és undorodom az alokholtól. A másik az, hogy nagyon falánk vagyok. Ha elkezdenék inni, akkor nem tudnám abbahagyni, mert addig eszek, iszok mindent, amíg van.
12. Jól kijön a kollégáival?
Szerintem igen. De őket is meg kellene kérdezni erről. Vannak, akikkel különösen jó haveri viszonyban vagyok.
13. Köszönöm, hogy időt szakított erre a beszélgetésre.

Váci Eszter

Aforizmák, beszélgetések

Ha képes vagy arra, hogy a hibáidból tanulj, akkor még sokat fogsz tanulni.

A tiszta stílus mögött sok a piszkozat.

Hatalmas kagylógyűjteményem van, amit csak úgy elszórva a világ tengerpartjain tartok. Talán már láttad Te is...

Élvezd az életet, ha már mást nem tehetsz.

A filozófia feladata, hogy kérdéseket keressen a meglévő válaszokra.

A világűr nincs messze, egyenesen fel 1,5 óra alatt odaérnénk autóval.

A szeretet a lelkek közötti gravitáció...

A hiszékenység, ha szívből fakad, mit sem árt az észnek.

Az integrált áramkör megöli a tervezői fantáziát.

A macska vendég a háznál. A kutya családtag.

Én a tükröt horrorfilmként nézem...

A fiatalság olyan hiba, amely napról napra kevesbedik.

Az újév törölve, megkerült a régi!

A mozgás ellentéte a: Na, mozgás!

A fénytörés olyan optikai csalódást okoz, mint a kancsalság.

A két ismeretlenes egyenletben először megpróbáljuk megkeresni az ismerősöket.

Törtet törttel úgy szorzunk, hogy a műveletek lehetőleg egy sorba kiferjenek.

Nem mindegy, hogy most négyzetre emelek, vagy abbahagyom az egészszet.

Ha arra gondolsz, hogy elrontottál valamit, már el is rontottad.

A böllér is állatbarát, csak rossz a megközelítési módja.

Az optimistának nincs többször igaza, mint a pesszimistának, csak elviseli.

A kivégzés az a különös meccs, ahol a döntetlen a legritkább eredmény.

Mi történt volna, ha Ádám és Éva idejében fejlettebb a gumiipar?

Én leszarom a világot - és ez kölcsönös.
Kevés, mint orosz rulettben a jackpot
Lefejellek, mint kezdő hableány a korallzátonyt!
Lefejellek, mint kezdő sáska a harangvirágot!
Lefejellek, mint vasorrú bába a mágnesasztalt!
Megcsaplak, mint hiénát a dögszag!
Megfejellek, mint béka a szamócát!
Megfejellek, mint részeg jeti a barlangkutatót!
Nyuszi ül a fűben s böfög...
Olyan paraszt vagy, hogy traktorral mész diszkóba!
Olyan sötét vagy, hogy ha elrepül előtted egy holló, azt hiszed vaku villan!
Ép testben ép fereg...
Hideg van, mint a farkas.
Ki korán kel az pék, vagy hülye.
Néma gyerekeknek anyja se látja a fától az erdőt.
Aki a névmásnak vermet ás, maga esik bele.
Nem minden arany, ami fénylik! De biztos, hogy van benne szabad elektron...
Bejöttek, mint tatárjáráskór a tanárok.
Olyan hülye vagy, mint Gizi
A csónakos a távolba rév.
A Napra lehet nézni, de már nem.
A dohányzás megrövidíti a cigarettádat!
A harang nem jó tanácsadó.
A kocsmá el van vetve.
A szomszéd sírján mindig zöldebb a fű.
A takarító néni az örület határát súrolja.
Agg atyák aggatják a gatyát.
Aki bújok, aki nem, hülye!

Gyűjtötte: Makó Gábor és Bödők Zoltán

Beszélgetés Margit nénivel

-Hogy került Gyönkre?

-Megpályáztam egy állást, és tetszett a hely természetessége, de leginkább a dombok, a völgyek és a löszfalak. Ezek egy alföldi ember számára nagyon érdekesek. Akkor még nem tudtam, hogy mennyire rossz a vasúti közlekedés.

-Milyenek találja a falut?

-Irigylésre méltónak tartom a virágos udvarokat, a dombokba vájt pincéket a faluban. Szeretem a táj eredetiségét és egyszerűségét, és azt, hogy még nem változtatta meg a vidéket a modernkor.

-Mi a benyomása a diákokról úgy általában? Milyen a kapcsolata a fiatalokkal?

-Természetes. Az akarok lenni, aki vagyok, és ők is annak szeretnének látszani, amilyenek valójában. Idő kell ahhoz, hogy álarcok nélkül megismerjük egymást. Tanárookra és diákokra is igaz, hogy idő kell ahhoz, hogy le tudjuk tenni azokat az álarcokat, amikről nem is tudjuk, hogy hordjuk őket. Az emberekről csak ez után derül ki, hogy nem is olyanok, amilyenek tűnni akarnak, vagy amilyenek látjuk őket. És mindent megtesznek azért, hogy mások elfogadják őket.

-Miért költözött ki a kollégiumból?

-Jó nem a kollégium részének lenni. Túl zajos volt nekem. Én csendes ember vagyok. Zavart a zaj, ezért mindig hangosan hallgattam a zenét, hogy kizárjam a kinti hangokat. És nem volt túl „romantikus” istentkáromló szavakat hallani délutánonként vagy esténként.

-Van valami hobbyja, amivel szívesen foglalkozik a szabad idejében?

-Szeretem a virágokat, szeretek utazni és a barátaimmal találkozni, beszélgetni. Szellemi és lelki szükségleteimet legtöbbször olvasással elégítem ki. Általában mély gondolkodású írók és filozófusok műveit olvasom. Például Dosztojevszkijt, Madáchot, Sartre-ot és Pilinszky esszéit.

-Mondana valami bölcsességet a diákságnak útmutatóul?

Egy stámomra kedves Dosztojevszkij mű végén mondta Zozsima Sztarec:”Bűnében is szeressétek az embert.” Az emberek gyakran kegyetlenek egymáshoz. Önzők, irigyek és ezt azért teszik, mert nem szerették őket valahol valakik úgy, ahogy a lelküknek szüksége lett volna erre. Az elfogadó és önzetlenül álólelő szeretetben az emberek fokozatosan elkezdik letenni az álarcaikat, és jó látni, hogy utána természetes úton önzetlenül lesznek barátokká, kollégákká...

-Köszönöm a beszélgetést, és próbáljuk megfogadni az elhangzott tanácsokat.

By: Valee

Ferde közmondások

1. Művelt ember a pázsit szélén legel!
2. Éhes makkal az ember disznókat álmodik.
3. Az Erő legyen... velem!
4. Kis ember nagy bottal jár... nagy ember meg még nagyobbbal.
5. Rendet az ostobák tartanak. A zsenik átlátják a káoszt.
6. A kisláng uszályon csonkolta a békét, hogy királyfing lett belőve.
7. Nem látja a fától az Ernőt.
8. Szeresd felebarátodat! De inkább annak feleségét!
9. Aki másnak vermet ás... sírásó vagy földmunkás.
10. User: Tartsd szárazon és ne etesd hússal éjjel után...
11. 8 óra munka, 8 óra pihenés, 8 óra károkozás...
12. Végtelen az Isten állatkertje.
13. Coito ergo sum.
14. Inzultálja, mint szikvíz termékmenedzser a paripáját.
15. A szegénység nem szégyen, de nekem már elegendem van belőle.
16. Töltsünk tiszta vizet a nyílt kártyákba.
17. Fel a fejfel! Semmi remény!
18. Eltűntek, mintha a föld nyelte volna el őket, márpedig az a legritkább...
19. A pénz beszél, a kutyamenhely meg csődöt jelent.

Interjú Pálfi Szilárd tanár úrral

E.S.: Miért pont Gyönk?

P.SZ.: Az egész ott kezdődött, hogy Ági nénivel olyan helyet kerestünk, ahol mindkettőnknek lenne állása. Neki Pécsen, nekem Nagykanizsán lett volna lehetőségem. Nem gondoltuk, hogy ez az ország legkisebb, gimnáziummal rendelkező településén fog bekövetkezni. Egy újsághirdetés révén bukkantunk egy gyönki állásajánlatra. Gyönről már hallottam azelőtt, hiszen Aladzsics Gáborral együtt jártam a PTE-re.

E.S.: Nem bánta meg?

P.SZ.: Az ember ne bánjon meg semmit. Minden dolognak célja van az életében.

E.S.: Hogy viseli, hogy osztályfőnök lett?

P.SZ.: Nagy meglepetés volt, mivel a 11/b-seket nem is tanítottam azelőtt. Fokozatosan kezdek belejönni, de még nem érzem magam jó osztályfőnöknek.

E.S.: Milyenek látja a diákokat?

P.SZ.: Nagykanizsán 1 évet már tanítottam egy műszaki szakközépiskolában. A tanári pályán töltött hároméves tapasztalatom alapján azt mondhatom, hogy a mi időnkben minden egészen más volt. Manapság a diákoknak sokkal több lehetőségük van fegyelmezetlenkedni, és nincs is akkora következménye.

E.S.: Van valami szép emléke a gimis éveiből?

P.SZ.: Esztergomba jártam a Ferences Gimnáziumba. Ez egy fiúiskola volt. 4 évig tanultam ott, és csak 2 havonta járhattam haza. Rengeteg szép emlékem van. Többek közt ott kedveltem meg a matematikát, a fizikát és a focit.

E.S.: Esetleg valami negatív?

P.SZ.: Sajnos nagyon el voltunk zárva, így sok mindentől kimaradtam.

E.S.: Hogyan élte meg egyetemi időszakát?

P.SZ.: A pécsi Tudományegyetemre jártam, kicsit talán hirtelen jött a szabadság. Az egyetemi évek a legszebbek, ajánlom, ne hagyjátok ki!

E.S.: Mikor döntött úgy, hogy tanár lesz, és miért?

P.SZ.: Kizárásos alapon. Orvos nem akartam lenni, mert irtózom a vértől. Jogász szintén nem szerettem volna lenni, mert nem szeretem a jogász filmeket. A közgazdász állás pedig azért nem tetszett, mert allergiás vagyok a brókerekre.

E.S.: Van már valami olyan élménye Gyönkön, amire szívesen gondol majd vissza?

P.SZ.: Minden időszakból csak a szépre emlékszem. Itt is már most sok van belőle. Talán a tavalyi 12/a-s lányokat említhetném, akik mindent megtettek, hogy zavarba hozzanak.

E.S.: Az iskolában vidám embernek tűnik. Mindig ilyen jókedvű?

P.SZ.: Sajnos nem mindig, mert nagyon hangulatember vagyok. Akkor tudunk igazán boldogok lenni, ha tudjuk, mi az a szomorúság.

E.S.: Lányfoci...ügyesek a lányok? Esetleg valami terv?

P.SZ.: Maga a sportág életem nagy szerelme. Felajánlottam a vezetőségnek, tartanék foci diákoknak.

ötlet, hogy a kéne megadni nekik szabadidős van. Először neveltünk, de komolyan dolgot. Április diákolimpia a csapattal. A heti egy edzést kevésnek tartom. Nem taktikáznak, egyelőre csak a lehetőségeket keresik. Vannak, akik rengeteget fejlődtek, és erre büszke is vagyok.

E.S.: Ön is focirajongó? Melyik csapat a kedvence?

P.SZ.: Magyarországon a vidéki csapatoknak szurkolok. Különbösen a spanyol focit szeretem. Kedvenc játékosom pedig Zinedin Zidane.

E.S.: Kedvenc film?

P.SZ.: Macskakajaj.

E.S.: Kedvenc étel, ital?

P.SZ.: A kollégiumi évek során elszoktam attól, hogy válogassak, örültem, ha ételhez jutottam. Nekem minden szerves kaja nagy örömet okoz. Ital? Hm...évente egyszer 1 tequila lecsúszik. Egyébként a Coop Cola Light, mert sok benne az E, és azt igényli a szervezetem.

E. S.: Köszönöm szépen a beszélgetést, és sok sikert, na és persze türelmet kívánok a továbbiakban.

Sziládi Laura 11/a

Egy hét Londonban

Iskolánk egy csoportja idén ősszel (10.21.-27.) utazást tett Angliába. A csoportot két tanárunk, Témer Zsuzsanna és Farkas Tamás vezette, nyolc tanuló vett részt, Október 21.-én (kedden) indultunk Kelenföldről. Az utazásban két másik iskola csoportja is részt vett. Az út nagyon

hosszú volt, Ausztrián és Németországon keresztül.

Másnap reggel megérkeztünk Belgiumba, Brugge-be, ahol hajnali városnézést tartottunk. Innen Franciaországba indultunk, ahonnan Csalagúton átkelve megérkeztünk Angliába. Rövid sétát tettünk a doveri tengerparton.

Néhány óra múlva Conterbury-be érkeztünk, ahol megtekintettük a katedrális, majd Rochesterbe, ahol a váromot néztük meg és az oroszlanos hídnál sétáltunk. Az esti órákban megékeztünk London kertvárosába és elfoglaltuk szálláshelyeinket a családoknál.

Csütörtökön megismerkedhettünk London belvárosának nevezetességeivel: megtekinthettük a Parlamentet, a Big-Ben-t, a Katedrális, a a lovas testőrséget, az őrségváltást valamint a Buckhíngam Palotát. Délben sétát tettünk a Palotához közeli St. James Parkban, ahol csodálatos látvány fogadott minket. Délután London többi látványosságát néztük meg, így a Trocadero-t, a Kínai negyedet, a Trafalgar-teret.

Megtekinthettük a Nemzeti Galéria képkiallításának, ahol világhírű festők képei vannak kiállítva. Kora este érkeztünk a Tower-hez, átsétáltunk a Towe-hídon, majd haza indultunk a családokhoz.

Péntek reggel ellátogattunk a St. Paul's Cathedral-ba, megnéztük a síremlékeket, majd 530 lépcsőn felmáztunk a toronyba, ahonnan gyönyörű látvány tárult elénk. Ezután elmentünk a British Museum-ba, ahol görög,

római, kínai, indiai, asszír, kiállítási tárgyakat, valamint egyiptomi múmiákat néztünk meg.

Délután vásárlási lehetőségünk volt az Oxford Street-en.

Szombaton délelőtt a Natural History Museum-ban „kalandoztunk”, délután a Madame T. usands Panoptikum viaszfiguráit néztük meg.

Másnap reggel indultunk haza. Greenwich-ben megálltunk, megnéztük a hajózási múzeum-ot és a nulla hosszúsági fokot, majd elindultunk haza. Késő este érkeztünk meg Brüsszelbe, ahol rövid városnézést tartottunk.

Hétfőn (27.-én) délután érkeztünk meg Budapestre. Fantasztikus élmény volt számunkra ez az egy hét, reméljük máskor is lesz lehetőségünk Angliába utazni!

Vorák Mária

Az élet pár gondolatban

„A bátorság lényege nem az, hogy a szívednek nem szabad remegnie, hanem az, hogy másoknak nem szabad tudniuk a remegéséről.”

„A boldogság nem úticél, hanem utazóstílus.”

„Aki másokat ismer, okos. Aki magát ismeri, bölcs. Aki másokat legyőz,

erős. Aki önmagát legyőzi, hős.”

„Csak azok látják meg a világot a maga valóságában, akiknek a szemét

tisztára mosták a könnyek.”

„Egy barát olyan, akár egy téli lámpás: minél régibb a barátság, annál

Erősebb a fény.”

„Hogy valaki lehess, ne próbálj meg valakinek látszani!”

„Ne féljünk nagyot lepni, ha ez tűnik szükségesnek. Két kis ugrással nem

jutunk át a szakadékon.”

„Álmodni maga a mennyország, az álmok megvalósulását várni a való élet.” /Victor Hugo/

„A rossz is meg a jó is a lélekből árad ki a testre. Először és legfőképpen tehát a lelket kell ápolni, ha azt akarjuk, hogy a fej is meg az egész test is egészséges legyen.”

„Az életünk sokkal boldogabb volna, ha nyolcvan évesen születnénk, és onnan haladnánk a tizennyolc felé”

„A család olyan közösség, amely nem csupán gyerekekből, hanem férfiaktól, nőkből, esetenként egy-egy állatból és közös náthából áll.”

„A felnőtt az a gyerek, akinek olyan játékaik vannak, amelyhez nélkülözhetetlen a havi fizetés.”

„A műköröm, olyan önvédelmi eszköz, amelyhez nem kell fegyverviselési engedély.”

„Azt hiszem, minden azon múlik, hogyan tudjuk elviselni magunkat.”

Életünkből:

- Alvás 25 év
- Tévénézés 8,3 év
- Munka 7,5 év
- Evés 6 év
- Háztartási munka 5 év
- Várakozás 5 év
- Testápolás 4,1 év
- Álmodozás 4 év
- Olvasás 6,9 hónap
- Sport 4,4 hónap
- Kulcskeresés 3 hónap
- Rúzsozás 11 hónap (már akinek) 1 másodperc alatt:
- megszületik 3 gyerek
- lezajlik 1,5 temetés
- eladnak 2 barbiebabát
- rágyújtanak 12600 cigire
- legyártanak 4,5 autót
- megsemmisítenek 2000m² erdőt
- Paul McCartney 13 fontot keres
- a Concorde 611 métert repül

„Ha iszunk berúgunk, ha berúgunk elalszunk! Ha elalszunk, nem követünk el bűnöket! Ha nem követünk el bűnöket, a mennybe jutunk, tehát rúgjunk be és a mennybe jutunk!”

„ A SZERETET csodálatos dolog. Sosem kell elvonnunk valakitől, hogy másnak adjuk. Mindig jut belőle bőven mindenkinek. „

Válogatta: Baksa Ildikó & Posch Gábor

Illúzió

Nyomasztó kétség vibrál az arcokon,
Füllasztó a hazugság a hangokban.
Őrzítő a hallgatás,
Mibe beleburkolódik az igazság.

Sötét ködől dereng feléd egy arc,
Közül soba nem tudhatod biztosan,
Hogy vajon ki is az?

Mikor párafelkő kúszik az éjbe
Te is kíváncskodnál inkább az éjre,
Mint te, a sötét mélybe.

Halványan ismerős lehet már az utad,
Ha megtaláltad a homályból a kiutat.
Ha nem léted még meg a helyes ösvényt,
Keresd tovább, tén nem késő még!

Valcs

Balatoni lélek

Nyáron örömteljes zaj van,
Télen, pedig a halottas fagy.

Es til volt a szívemben is
Mehalt az egyedülletben
Mefagyott a maszny is,
Csak a halál volt idebenn.
De szerelmes lettem ismét,
Már a nyári szellő fújja az ízt,
Mely hirdeti a boldog életet,
Mefkönnyelheti nekem a létet.
Es megújult a Tó is, látod,
Feltöltötte friss vízzel a zápor
Feltöltöd vele lelkeim rémálmából
Újjászületve a kapott boldogságtól.

Ezt, pedig Te adtad nekem,
Ezüstháleán árnypóztott
Arany szerelmeddel kedvesem.
Köszönöm neked az élető záport.
Szeretlek!

2003. június12 -november12.

Schaffhauser Tibor

Napsugár

Fényes nap ragyog
Szikrára az égbolton.
Felkőknek semmi nyoma,
Kiszírták már bánatuk.

Boldog égés minden sugár,
Mint a nappfény elenged,
Vidám égés tölt el mindig,
Ránézve a bánatom elfelejtem.

Bűt feledve jó kedvem
Rögtön viszáter,
Feltámad mi régen szép volt,

Sok kedves emlék.

Napsugárral egybekintve
Régi árnnyak mind elyállnak,
S új erőT nyernék szívemen
A mély, merengő, tiszta vágyak.

Új szakasz veszi kezdetét,
Minden, mi szűz volt tavaszáll,
S nem tér vissza, míg a nap süt,
Soba többé a rettentő homály.

Vorák Mária 11.a

A tanárok is tanulnak

-Tanulásmódszertani tanfolyamon hallottuk-

Mire való az iskola?

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, megtanulja szeretni, amit csinál, és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.”

(Szent-Györgyi Albert nyomán)

Jó tanácsok az eredményes tanuláshoz

1. Ne oszd meg figyelmedet!
2. Élvezettel merülj bele a tanulásba! Ha valódi érdeklődés és kíváncsiság vezet, figyelmed biztosan nem kalandozik el más területekre!
3. Tanulás előtt tedd rendbe íróasztalod! Ne hagyj elöl semmi olyan tárgyat, amely tanulás elvonhatja figyelmedet, más irányba terelheti gondolkodásodat.
4. Tanulás közben ne egyél, evés közben ne olvass! Ha éhes vagy, inkább tarts szünetet, és nyugodt körülmények között étkezz!
5. Ha nehezedre esik elkezdni a tanulást, csinálj meg bemelegítésként néhány koncentrációs gyakorlatot; ez átlendít a kezdet nehézségein.
6. Ha valamit nem értesz, vagy nem tudsz megcsinálni, rugaszkodj neki újból türelemmel. Ha végleg nem boldogulsz, kérj segítséget!
7. Figyelmi képesség fejlesztése: Nézz meg alaposan minden tárgyat, személyt, mintha most látnád először. Törekedj a látottak és a hallottak minél pontosabb visszaadására szóban vagy írásban!
8. Mennyire használod ki a tanulás lehetőségét az iskolában? A jó időgazdálkodás alapja, hogy AMIT AZ ISKOLÁBAN MEGÉRTESZ ÉS MEGJEGYZEL, AZZAL OTTHON KEVESEBT KELL FOGLALKOZNOD. Zavarnak társaid vagy éppen te zavarod őket? – AKARJ FIGYELNI! Vedd észre, mi tereli el figyelmedet a tárgyról, és gondold meg, mit tehetnél ez ellen.
9. Készíts időmérleget: írd fel, mivel, mennyi ideig foglalkozol. Fűzz hozzá megjegyzést: elégedett vagy-e koncentrációs teljesítményeddel, tudtál-e folyamatosan dolgozni. Ne hagyd, hogy az idő kifolyjon kezeid közül!

A gyönki Népfőiskola egyik előadása volt az „Örömréning”. Ezen hallottuk az alábbi gondolatokat. Köszönjük, hogy a Gyönki Baráti Kör megszervezte ezeket a rendezvényeket!

Ki a fiatal?

„A fiatalság mércéje nem az életkor, hanem a szellem és a lélek állapota: az akarat- és képzelőerő, az érzelmek intenzitása, a jókedv és a kalandvágy győzelme a lustaság felett. Az évek múlásával ráncossá lesz az arcod, de ha kialszik benned a lelkesedés, akkor lelked ráncosodik meg. Gondok, kétségek, az önbizalom hiánya, reménytelenség: mind hosszú évek, melyek nem csak a testet húzzák le a föld porába, hanem a lelket is. Az ember- akár 16 éves, akár 66-csodára szomjazik, elámul a csillagok örökkévalóságán, a gondolatok és a dolgok szépségén: nem fél a kockázattól: gyermeki kíváncsisággal várja: mi lesz holnap: szabadon örül mindennek. Olyan fiatal vagy, mint a reményeid, olyan öreg, mint a kétségeid. Olyan fiatal, mint önbizalmad, olyan öreg, mint a félelmed. Fiatal mint a hited, öreg, mint a csüggedésed. Fiatal vagy, amíg befogadod a szépség, az öröm, a merészség, a nagyság-az ember, a föld, a végtelenség hírnökeit. Csak akkor öregszel meg, ha már nem szárnyalsz, és hagyod, hogy a pesszimizmus és a cinizmus megdermessze a szívedet.”

(Albert Schweitzer)

„Kis Európa” egy kis településen

(Részletek egy EU-s tanfolyamra írt dolgozatból)

Az EU szakemberei már régen felismerték, hogy a gazdasági fejlődéshez és ez által az életszínvonal emeléséhez elengedhetetlen az oktatást és szakképzést átalakítani. Olyan változásokra van szükség, melyek segítségével az iskolából kikerülő fiatalok megállják helyüket a munkaerőpiacon. Tudásukkal pedig hozzásegítik a tagállamokat, hogy a fokozódó gazdasági versenyben erősítsék pozícióikat. Továbbá az oktatás segítségével is próbálják megszüntetni a munkanélküliséget és a hátrányos helyzetű rétegek társadalmi leszakadását.

Ezen kívül az EU oktatási célkitűzései közé tartozik az európai polgárok nevelése is: az integráció fontosságának tudatosítása, a szolidaritás erősítése és az együttműködés fokozása.

Ezen célok realizálását szolgálják az Unió oktatási, képzési és ifjúsági programjai. (Socrates program, Erasmus-, Comenius-, Lingua-, Avon-, Minerva-akció, a Leonardo program, stb.)

Ezeket 1995-től hozták létre. A programokhoz Magyarország 1997-ben csatlakozott. Így a humán erőforrás-fejlesztési programoknak köszönhetően évente több ezer magyar diák és tanár tanult, illetve dolgozott a tagállamokban. Ez a tendencia a jövőben még inkább erősödik majd.

A gyönki Tolnai Lajos Német Nemzetiségi és Kéttannyelvű Gimnázium tanárai és diákjai is felismerték a modern kor fentebb említett társadalmi követelményeit, és ezek szellemében új oktatási formákat, módszereket vezettek be.

Ez a gyönki megújulási folyamat – párhuzamosan az országos kezdeményezésekkel – 1987-ben elkezdődött a magyar-német kétnyelvű oktatás bevezetésével. 1987-ben ezen a kis településen indult hazánkban először 4 éves (azaz „nulladik” évfolyam nélküli) német kéttannyelvű képzés. Nem kis büszkeséggel mondhatom, hogy az első kéttannyelvű osztálynak én voltam az osztályfőnöke és magyar-pedagógia szakos tanára. Az előbbieket után négy évvel pedig, 1991-ben megkezdődött Gyönkön a hat évfolyamos német nemzetiségi oktatás is. Ebben az osztályban magyar nyelvet és irodalmat tanítottam. Mindkét oktatási formában pozitív pedagógiai tapasztalataim voltak (és vannak). De ennél többet fejez ki egy országos szakértő, Molnár Katalin véleménye 1993-ban. A VI. Nevelésügyi Kongresszuson a következőket mondta:

„Most, a hazai kéttannyelvű iskolák létjogosultságáról szóló viták idején szeretnék utalni az „Európai Iskolák” rendszerére, amely az eredményeit főleg a kéttannyelvűségének köszönheti. Idézem ezen iskolák hitvallását: (...) Anélkül, hogy valaha is saját hazájukra szeretettel és büszkén gondoljanak, európaiakká válnak gondolkodásukban arra nevelten, hogy (...) létrehozzanak egy egységes és virágzó Európát.”

És valóban e cél megvalósításához járultak hozzá a kéttannyelvű és nemzetiségi osztályok végzett diákjai. Közülük többen külföldön

dolgoznak már, vagy külföldi cégek hazai képviselői. Sokan nyelvtudásukat adják tovább az új generációknak. Ki így, ki úgy, de mindegyikük megtalálta a helyét az életben. Ez természetesen nem csak az először végzetekre vonatkozik, hanem „utódaikra” is. Jelenleg 12 végzett kéttannyelvű és 6 nemzetiségi osztály tanulóiról mondhatjuk el, hogy az érettségivel együtt „C” típusú nyelvvizsgát is szereztek. (2002-ben ünnepeltük ezen oktatási formák bevezetésének 15. illetve 10. évfordulóját).

1987 óta az idézetben megfogalmazott cél áll a gyönki tanárok és diákok gondolkodásának középpontjában is. A diákok tanulmányi eredményességének – elsősorban jó nyelvtudásuknak a – hátterében fontos tényező a német nemzetiségi környezet is Gyönkön és a környező szomszédos településeken. 1991-ben leérettségizett az első kéttannyelvű, 1997-ben pedig az első nemzetiségi osztály. De a fejlesztés, a társadalmi igényekhez való folyamatos alkalmazkodás nem állhatott meg ezen a ponton. Új oktatási formákat keresett a tantestület, és az ismeretszerzés folyamata kiszélesedett a tanítási órákon kívüli lehetőségekkel is.

Ennek egyik állomása 1991 júniusában volt, amikor megjelent a gyönki diákújság első száma, az EIN-STEIN 1. A diákújság címe is jelzi, hogy magyar és német nyelvű cikkek egyaránt megjelentek a lapban. Később a paletta színesedett angol nyelvű írásokkal is. Eddig 20 szám látott napvilágot. 1996-ban és 1997-ben a gyönki diáklap elnyerte a Diákújságírók Egyesületének (DUE) pályázatán „Az év diákújsága” címet. Sok örömet jelentett számomra, hogy a tanulóknak ezt a szabadidős tevékenységét tanárként én szerveztem.

A kéttannyelvű oktatás egyik megalapozója volt Gyönkön Fridrich Bubner, aki később Budapesten a német vendégtanárok magyarországi koordinátora lett.

Aztán 1995-ben érkezett a tantestületbe Dr. Gerald Hühner. Az ő lelkesedésének és szaktudásának köszönhetően ugrásszerű fejlődés következett be a gyönki gimnázium történetében: 1996-tól megkezdődött az „Újság az iskolában” projekt. Hühner tanár úr munkájához a gyönki otthon nyugalját zimbabwei felesége, később pedig három nyelven beszélő kislányuk biztosította. Az ő megértésük és támogatásuk nélkül nem valósulhatott volna meg a fenti program, amelyről a projektvezető tanár tbk. a következőket mondta egy nagyszabású gyönki tájékoztatón 1997-ben:

„Mikor 1995-ben Bonnból Gyönkre indultam, nem tudtam, mi vár ott rám. De aztán szerfelett nagy szívéllyességgel fogadtak. Bonnból mára szinte gyönki lettem. Szeretem az itteni életet. Mert éppen a gyönki gimnázium példája bizonyítja: a jó munka nem az intézmény nagyságán, fekvésén múlik, sőt a médiák korában a földrajzi fekvésén sem. Ami a döntő, az a tehetség, kreativitás és lelkesedés.

A TLG mindezekben gazdag. Mert itt nem csak a tanórákon dolgoznak jól, van sikeres kézilabda csapat, kórus, nemzetiségi táncsoport, computer-szakkör és itt van az EIN-STEIN. Ez a diáklap ebben a kis dél-magyarországi faluban elindított valamit... Egy kis lavinát indított el. Cikkei széles körben ismertté tették Gyönköt. 1996-ban jelentkeztünk az „Újság az iskolában” programra. Jelentkezésünk erre valószínűleg nem lett volna sikeres, ha az EIN-STEIN előzőleg nem működött volna.

Az „Újság az iskolában” projekt résztvevői között a 49 német iskolán kívül mi voltunk az egyetlen külföldi iskola 1996-ban Gerard tanárúr egyik gimnáziumi beszédében így nyilatkozott:

„Tisztelt Vendégek! Ha hazaérnek Gyönkről, meséljenek otthon egy kis dél-magyarországi faluról! Meséljenek az Ein-Steinről és a szerkesztőség munkájának hatásáról!

.....
Amikor 1995-ben megismertem Gyönköt, kirajzolódott bennem egy vízió: Ebben a pedagógiai provinciában talán lehetséges intenzívebben és koncentráltabban foglalkozni a fiatalokkal, mint városi körülmények között. Tanári, tudományos, újságírói tapasztalataim és az intézményekkel, médiákkal kapcsolatos ismereteim ezt sugallták: Nem lehetne az előbbieket mintaszerűen felhasználni Gyönkön egy interkulturális élet modelljének kialakításában?

Ez a kérdés és vízió aztán valósággá vált. A német külföldi iskolai szolgálat keretében én szervezhettem a már külföldön is ismert „Gyönki modell”-t. E szakmákat átölelő bilingvális projektekből a gyönki kezdeményezések a TLG hírnevét kiterjesztették az ország határain túlra is.”

Mindez Dr. Gerald Hühner érdeme főleg, de nem csak az övé természetesen. Mindenekelőtt az évről évre növekvő létszámú diákseregé. Aztán a német nyelvet és a történelmet, földrajzot, fizikát németül tanító tanároké. Azok a magyar nyelvű kollégák is sokat dolgoztak, akik segítették a projekt-munkát.

Azonban 2003 júniusában Gerard tanárúr szerződése lejárt, „küldetését” most Szlovákiában folytatja.

Ez volt tehát a múlt gimnáziumunkban. És milyen a jelen? Mi lesz a jövőben?

A német nyelvtanulás továbbra is eredményes. Ezt jelzi a DSD-t és ÖSD-t (osztrák és német nyelvdiploma) megszerző diákok nagy száma, illetve az érettségivel együtt járó felső- és középfokú nyelvvizsgák aránya.

A nyelvtanulás lehetősége a német és angol mellett bővült az olasz nyelvvel.

A projektmunka folytatódik, de valószínűleg nem az eddigi módon.

Az „Ein-Stein”-t pedig szeretnénk megújítani, ha az anyagiak ezt lehetővé teszik. Egy internetes diákújság szintén a tervezés stádiumában van.

A szabadidős tevékenységek száma is nő (pl.: üvegfestés, kézművesség, önismereti tréningek, színjátszó kör, angol nyelvű színjátszás, bot- és zászlóforgatás, stb.)

Lelkesedésben, energiában tehát most nincs hiány a TLG-ben. Hiszen a tantestület tudja, hogy csak új programok megvalósítása vezethet a jövőbe. Iskolánk 2006-ban lesz 200 éves. 2 évvel az EU-csatlakozás után. Mindent megteszünk azért, hogy ez a régi hagyományokkal rendelkező intézmény az Unióban is képes legyen megfelelni a társadalmi kihívásoknak, hogy diákjaink majd valóban európai polgárokká váljanak – megőrizve magyarságukat is.

Készítette: Feketéné Biró Katalin

Egy projekt eredménye

Részletek a „Kétnyelvűség tegnap – ma – holnap” c. háromnyelvű kiadványból.

Gyönk – Zweisprachigkeit heute

In Gyönk fehlt es einem gleich am Ortsschild auf, dass man in einer Zweisprachigen Gemeinde ankommt: Gyönk – Jink steht am Schild. Auf der Strasse hört man noch „deutsches Wort“, die jüngere Generation lernt die Sprache eher in den Schulen. Oft sind ehemalige Gyönker (viele von ihnen nach dem Zweiten Weltkrieg vertriebene) zu Besuch im Heimatdorf, einige von ihnen haben sogar eigene Häuser hier. Was fehlt? – deutsche Investitionen, die Arbeitsplätze schaffen würden. Es gibt erfreulicherweise ungarndeutsche Kleinunternehmer vor Ort: Hausbräuerei Kemler, Holz- und Glasarbeit der Brüder Müller, Installation – Elektronik Jakob Müller, Werkzeug – Häfner, Werkzeug – Konrad Müller, Baumaterial – Szaka – Lickert, Haushaltsmittel – Kurcz usw. Auch unsere Partnerstädte in Deutschland: Griesheim, Darmstadt – Heimstädtensiedlung und Wilkau – Hasslau helfen uns das Gyönker Leben bunter zu gestalten. Zu unseren Festen (Weinlesefest, Pfingstfestival, Schwabenball) werden sie immer eingeladen, wo sie neben unseren Kulturgruppen (Nationalitätentanzgruppe, Deutscher Chor, Jugendtanzgruppe) auch aktive Teilnehmer sind. In unserer Gemeinde befindet sich ein grosses Altersheim mit 240 Bewohnern, ein Heimatmuseum, in dem man die alten Gebrauchsgegenstände und Trachten der Ungarndeutschen sehen kann, eine Begegnungsstätte der Deutschen Vereine und ein Kulturhaus (Treffpunkt für alle) mit einer Bibliothek. Das Gyönker Tolnai Lajos Zweisprachiges Gymnasium trägt auch viel zur Sprachförderung der Jugendlichen bei. Nicht nur die Sprachkenntnisse werden erweitert, sondern auch Geschichte, Geographie und Physik wird in ungarischer und deutscher Sprache unterrichtet. Zahlreiche Projekte helfen den Jugendlichen sich auch is

ausserschulischen Bereichen, wie Journalismus, Tanz, Sport, Töpferei und ähnliche zu erproben. All das ist der zweisprachige Alltag in Gyönk/ Jönk.

Gyönk – kétnyelvűség napjainkban

Már a Gyönk táblánál észrevehető, hogy egy kétnyelvű településhez érkezünk: a táblán Gyönk – Jönk áll. Az utcán is hallható német szó, de a fiatalabbak a nyelvet az iskolában tanulják. Sokszor látogatnak vissza egykori lakosok (akiket a 2. Világháború után telepítettek ki) Egyeseknek még házuk is van itt. Mi hiányzik? – német beruházások, melyek munkahelyeket teremthetnének. Öröndetes, hogy vannak kisebbségi származású kisvállalkozók a településen: Kemler sörfözde, Müller és Társa üveges és asztalos Kft, Müller Jakab villanyszerelő, Häfner szerszámkészítő, Müller Konrád szerszámkészítő, Szaka – Lickert TŰZÉP, Kurcz- féle háztartási bolt, stb.

Németországi partnervárosaink: Griesheim, Darmstadt-Heimstättensiedlung, Wilkau- Hasslau segítenek abban, hogy színesebb legyen a gyöNKi élet. A hagyományörző szüreti, és pünkösdi fesztiválra illetve a svábbálra rendszeresen meghívjuk őket. Ezeken a rendezvényeken kultúr csoportjaink (a nemzetiségi tánc csoport, német kórus, ifjúsági tánc csoport) mellett ők is aktívan részt vesznek. A településünkön található egy 240 férőhelyes idősek otthona, egy tájház, ahol megtekinthetők a régi viseletek és használati eszközök; a német egyesületek „Találkozási Háza” és a Művelődési Ház egy könyvtárral. A gyöNKi Tolnai Lajos Kétnyelvű Gimnázium is hozzájárul a fiatalok nyelvi képzéséhez. A diákok itt nem egyszerűen csak nyelvi ismeretüket fejleszthetik, hanem a történelem, a földrajz és a fizika tárgyakat is két nyelven tanulhatják. Sok projekt segíti a fiatalokat abban, hogy kipróbálják saját magukat iskolán kívüli tevékenységekben, mint pl.: újságírás, tánc, sport, fazekasság. Ilyen manapság a kétnyelvű hétköznap GyöNKön.

NEKROLÓG

**És elhangzott az utolsó
dallam is.
A gitár kihullt a kezéből,
És egy ember,
Nem volt többé. Meghalt!
Emlékét már csak a
hangszalag őrzi.
Élhetett volna még,
Ha nem próbál meg
belehalni,
Abba az életbe, amelyet
élt.**

**És hálóba talált az utolsó
labda is.
A híres sportoló, vállalva
önmagát,
Búcsút int a pálya
széléről,
És elindul meghalni,
fiatalon.
Emlékét őrzi a sportvilág.
Még örülhetett volna
Sok diadalának,
ha nem azt az életet éli,
mit maga választott,
magának.**

**És kicsengettek.
Ez volt az utolsó óra.
Neki a diáknak, aki
élhetett volna tán,
Ha nem hiszi el másnak,
Hogy élni,
Csak elpusztulva lehet
igazán.**

**És elégett az utolsó
cigaretta.
Egy élet ismét füstbe
ment,
Mert nem tudta elhinni,
Lehet úgy is élni,
Hogy ne kelljen folyton

A holnapoktól félni.
Az izzó parázsba
Burkolódzó halál
Az ilyenre hamar rátalál.

Legyen nekik könnyű a
föld!**

Pilóta 12/B

Káspári János Kispályás Futball Emléktorna

2004.

Idén újabb hagyományteremtő sportrendezvénnel gazdagodott iskolánk közössége. Az első alkalommal megrendezett Káspári János emléktornáról Muth Konrád tanár úr tájékoztatott minket.

E.S: Ki is volt Káspári János?

M.T: Káspári János a 40-es évek végétől kollégiumunk vezetője volt. Erdélyi származású testnevelő tanár és síoktató.

E.S: Mi okból jött János bácsi az intézmény és Gyöngyös világába?

M.T: A II. vh. során besorozták, majd hadifogoly lett. 1948-ban tért vissza Magyarországra és kérelmezte munkába állítását. Ekkor került Gyöngyösi kollégiumunk vezetője lett.

E.S: Miben nyilvánult meg János bácsi munkássága?

M.T: Szívén viselte a kollégium lakóinak sorsát. Általa terjedt el a megyében is a diákönkormányzat, mint a diákok hivatalos jogorvoslati, valamint szervezői „testülete”. Elérte, hogy a diákok saját maguk szervezték szabadidejük hasznos eltöltését. Működése ideje alatt kollégiumunk többször is elnyerte az Aranykoszorús kitüntetést, melyet kulturális, sport, illetve tanulmányi elismerésként adományoztak a diákokon legjobbjának. A gimnázium sportéletével is foglalkozott a kollégiumi munkája mellett. Azt hiszem, méltó emlék egy ilyen sokszínű, gyermekszerető tanár számára, hogy ilyen formában is megemlékezhetnek róla, mind a kollégák, mind a diákok.

Szervezők:

Főszervező: Muth Konrád tanár úr

Szervezők: 10.a. és a 10.c. osztályos diákok, valamint iskolánk sportszerető tanárai.

A rendezvény támogatói: Petz Péter iskolánk volt igazgatója

Erdős József volt diák

Toderó János volt diák

Czompó Géza volt diák

Horváth István volt diák

Völgyi József volt diák

Gyén Szilárd volt diák

Katz Gyula Gyönk polgármestere

Támogatóinknak ezúton is köszönjük!

Résztevő csapatok az elért helyezések alapján:

- I. Rózsa Ferenc Kollégium, Szekszárd
- II. Tolnai Lajos Gimnázium és Kollégium, Gyönk
- III. Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium, Bonyhád
- IV. Csapó Dániel Szakközépiskola, Palánk
- V. Perczel Mór Közgazdasági Szakközépiskola, Bonyhád
- VI. Vályi Péter Szakközépiskola, Tamási
- VII. Béri Balogh Ádám Szakközépiskola, Tamási

Ismét lány kézilabda a gimiben!

Úgy látszik, hogy a lányokban újra feltámadt a kézilabda utáni érdeklődés, ugyanis a tavalyi évben végre női kézilabda csapat alakult. A lelkes csajok heti több edzésen tartják magukat formában.

A csapat felállása: Szabó Katalin
Sziládi Laura
Juhász Valéria
Ózse Petra
Kilvinger Katalin
Gyetvai Katalin
Takács Bernadett
Merkl Henriett
Nyitrai Rózsa

A csapat edzője: Kiss Milán tanár úr.

Szimi: Üdv Tanár Úr!

Kiss Milán: Helló!

Sz.: Mióta foglalkozik a kézilabdával?

K.M.: A gimnáziumot itt Gyöngön végeztem. Tagja voltam az akkori csapatnak. Miután leérettségiztem sem hagytam fel a játékkal, hiszen szeretem ezt a sportot. Játsoztam Pécsen, Harkányban és Simontornyan is.

Sz.: Aztán visszatért Gyöngre testnevelő tanárként.

K.M.: Így van. Az egyetem után állást kaptam a gimiben. Az akkori csapat abban az időben maradt edző nélkül, itt jöttem a képbe Én. Szerettem volna a kézilabdával foglalkozni továbbra is, úgy mint játékos és úgy mint edző is. Elkezdődtek az edzések...

Sz.: Az edzések gondolom meghozták gyümölcüket? Milyen eredmények születtek?

K.M.: A tavalyi évben részt vettünk a megyei bajnokságon. Nem teljesítettek rosszul a lányok, de ők is tudják, hogy még fejlődniük kell a magasabb

helyezés elérésének érdekében. Az az évi Tavasz-kupán 2.helyezést értünk el, idén azonban a csajok játéka a 6.helyre volt elég.

Sz.: Távlati célok?

K.M.: Továbbra is szeretnénk részt venni a Diákolimpián és a Tavasz-kupán.

Sz.: Köszönöm Tanár Úr!

K.M.: Szívesen és szeretettel várjuk a sportkedvelő lányokat!

Szimi

12.B

Tanulóink további sikeres sporteredményei:

- Rózsahegy Dóra(9.C): Országos Karate versenyeken kata szakcsoportban elért 1. helyezése miatt!
- Németh Bence: 2003 óta a Magyar Atlétikai Junior válogatott tagja. Gratulálunk sikeres eredményeiért!
- Prokob Ágnes, Meczker Bettina: Twirlinges lányainknak a Nemzetközi versenyeken való sikeres részvételért.
- Sakkozóink: Gadányi Tibor, Orbán Tamás, Simigh János, Fehér Zsolt
- Kézilabda:
 - Reichert Adrián: A Gyönki Diák-Kupán kiérdemelte „A legjobb kapus” címet.
 - Balogh Viktor: Az Országos Döntőn „Tolna-megye legjobb játékosa” címet hozta el!
 - Wilhelm Szilárd: A Szegeden megrendezett Húsvéti-Kupán elnyerte „A legjobb balszélső játékos” címet!

Pálfi Szilárd tanár úrnak és a focis lányoknak is sok sikert kíván a szerkesztőség.

Takács Hajni

Tuba-Kupa 2004

Idén 8. alkalommal kerül megrendezésre iskolánkban a szóban forgó rendezvény, Farkas Attila tanár úr szervezésében.

Legfőbb céljai:

- Kapcsolat fenntartás más iskolák kézilabda csapataival.
- Egyfajta hagyomány megteremtése.
- Tuba Gyula - aki iskolánk testnevelő tanára volt - emlékének ápolása.

A csapatok meghívása személyes kapcsolatok alapján történik, mondja Farkas tanár úr.

Az eddigi kupákon részt vett csapatok pl.:

- Székelyudvarhely
- Griesheim
- A szegedi Gábor Dénes Szakközépiskola
- A Magyar Serdülő Válogatott
- Stb.

A meccsek körmérkőzések formájában zajlanak, így tulajdonképpen a csapatok (képességeiktől függetlenül) egyenlő esélyekkel indulhatnak.

Tanár Úr elmondása szerint a meghívott csapatok köre várhatóan már nem bővül, hiszen a lehetőségek korlátozottak: nincs elegendő férőhely és a pénzkérdés sem elhanyagolható.

A megmértetésen általában 8 csapat kamatoztathatja képességeit.

Iskolánk eddigi legjobb helyezése az emléktornán a 2. helyezés volt, amihez így utólag szeretnénk gratulálni!

Idei kézilabda eredményeink:

- 6. korcsoport: Diákolimpia országos döntő 8. helyezés
- „D” korcsoport: OSB 5. helyezés
- Gábor Dénes Kupa: 5. helyezés

Gratulálunk fiúk!

Csak így tovább!

Távlati célok: „Ami a csövön kifér”!

Köszönjük Farkas Attila Tanár Úr segítségét!

Szimi és Hajri

A világ

A világ,
Az élet otthona.
A legnagyobb ajándék,
Mit valaha megkaphat.
Kegy, mely nem
mindenkinek
Adatik meg.
A Földön,
Mind kiválasztottak
vagyunk,
Hiszen élünk.
S bárki azt mondaná,
Az élet nem ér semmit,
Az hazudik!
Nagy feladatot kapott
Mely talán,
Mindennél nehezebb.
Élnie kell!
Ha nem adja fel,
S hagyja élni az
életet,
Az lesz a legnagyobb
ember,
Mert méltó,
A kiválasztott névhez.

A halál

A halál öltött
Gyönyörű fekete ruhát,
Mely rajtam virítja
Gyönyörű mosolyát
Már kasza a kezemben
És sírnak körülöttem.
Én lettem a halál
angyala
Fekete hajjal,
Ki mindenkinek csak a
Halált s fájdalmat
hozza.
Én ezt nem akarom!
S így bizonyítom.
A halált felváltja,
Az élni akará.
Így lesz boldog a világ.
Színbe öltöm magam,
És azokat,
Kiket annyira
megbántottam.
S végül, de nem
utolsósorban,
Mosolyt csalok
Az árvák arcára.

Írta egy kilencedikes TLG-s.

Ruth Sanford: Ahogy én látom

Az írást Jagicza Anett (11/a) olvasta fel a szalagtűzőn.

Az alábbi történet, melyet a héten hallottam valakitől, esszenciája életem utóbbi harminc évének.

„Egy gondolkodó személy, látva egy pillangó küzdelmét, amint épp a bábból próbált kitörni, gyengéd kézzel, segítőkészen meglazította a szálacsokát, hogy azok egy nyílást formáljanak. A pillangó könnyedén kiszabadult, ám csak verdesett a báb körül, képtelen volt lerepülni. Az együtt érző személy nem tudta, hogy csak a születéssel járó küzdelem során tudnak a szárnyak annyira megerősödni, hogy alkalmasak legyenek a repülésre. Így hát a pillangó a földön töltötte rövidke életét, és soha nem ismerte meg a repülés szabadságát, soha nem élt igazán.”

Úgy mondom: megtanulni nyitott kézzel szeretni. Ez olyan tanulás, amely lassan érlelődik, a fájdalmak tüzén, és a türelem vizein át érkezik el hozzánk. Még ma is tanulom, hogy akit szeretek, azt fel kell szabadítanom, mert ha belekapaszkodok, ha csüngök rajta, ha állandóan ellenőrzöm, épp azt veszítem el, amit megtartani szeretnék. Ha valakit, akit szeretek, meg akarok változtatni, mert úgy érzem, én tudom, milyennek kellene lennie, akkor megfosztom őt legértékesebb jogától: a jogtól, hogy felelősséget vállalhasson saját életéért, a választásaiért, a létezési módjáért. Valahányszor ráerőszakolom a kívánságomat, vagy az akaratomat: megkísérlem az uralkodást felette, elveszem tőle a növekedést, az érés önállóságát, és megrövidítem, korlátozom ezzel a birtoklási vágygal, függetlenül attól, hogy mennyire szívből jövők a szándékai. Sérthetek és rabbá is tehetek valakit a védelem legszívélyesebb aktsaival. Az óvás és az aggodalom felékesíti szavaimat:„Te

képtelen vagy rá, hogy magadról gondoskodj, s ezért nekem kell veled törődnöm, mert rám vagy bízva, én vagyok érted a felelős.”

Amint tanulom is egyre többet és többet gyakorlom, már képes vagyok mondani annak, akit szeretek:

Szeretlek, értékellek, tisztellek és bízom abban, hogy kifejlődik benned az az erő, amely ahhoz szükséges, hogy azzá válj, amivé lehetőségeid szerint válhatsz,... ha nem állok az utadba. Annyira szeretlek, hogy szabaddá tudlak tenni.

Jöjj mellettem örömben és szomorúságban! Meg fogom osztani veled a szomorúságodat, de nem foglak arra kérni, hogy se sírj. Ott leszek, amikor szükséged lesz rám, törődni fogok veled és vigasztallak, de nem foglak visszafogni, ha már egyedül is boldogulsz. Készen leszek rá, hogy veled legyek magányodban és gyászodban, de nem fogom azokat elvenni tőled. Igyekezni fogok nem csak a szavaidra figyelni, hanem arra is, amit mondani szándékozol,...de nem biztos, hogy mindig egyet értek majd veled.

Lehet néha dühös leszek, de akkor olyan nyitottan próbálok majd elmondani neked, ami bánt, hogy még véletlenül se gondold: bánom különbözőségeinket, elidegenedtem tőled.

Nem lehetek mindig melletted, nem ügyelhetek mindig a szavaidra, mert vannak olyan idők, amikor magamra kell figyelnem, magammal kell törődnöm, és amikor így lesz, olyan tisztességes leszek majd veled, amilyen egyáltalán csak lenni tudok.

Még mindig tanulom elmondani mindezt azoknak- kelljen bár szavakkal vagy cselekedetekkel-, akiket szeretek, akikkel törődöm. Ezt hívom hát nyitott kézzel való szeretésnek. Még ma sem tudom mindig távol tartani a kezemet a bábtól, de már sokkal ügyesebben teszem, mint régen!

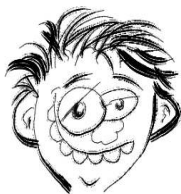
Illúzió II.

Tejköd kúszik a Hold felé
Halvány fényoszlopok játszanak az érzékekkel,
Hol a sok már nem elég
És a kevés is csak háprázó szellem.

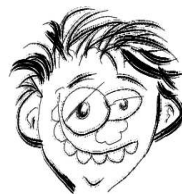
Mikor nem tudhatod, hogy mi,
brányít utadon.
Mikor ne láthatod, hogy ki
Vár rád túl a rivátagon.

Reszkette várad az éjszakát,
Csillagokat képzelsz a sötéttségbe
Becukod azíved ajtaját,
Ma ismét boldogtalanabb lettél egy kevéssel.

Valec

Aranyköpések

Borbély Laci: „Auf dem Bild
steht eine Frau und ein

Mensch”

Fekete Laci: „Torgyán felesége Cserháti Zsuzsa”

Bottka András: „Két napos évforduló”

Bräutigam Éva: „Engem sötétben is láttok, mert én világítok.”

Lukácsi T. nő: „Aki először megoldja az... felírhatja a táblára.”

Tolnai Lajos, mint ember (elhangzott a Tolnai-napok koszorúzási ünnepségén)

„Itt kezdtem tanulni a valót, talán itt kezdtem tanulni az embert.”

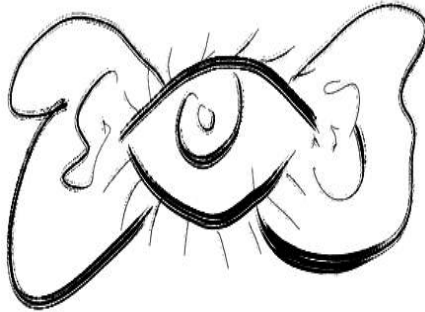
Mindannyian tudjuk, hogy ezt a gondolatot gimnáziumunk névadója, Tolnai Lajos fogalmazta meg. Arról azonban talán kevesebbet tudunk, hogy emberként milyen is volt ő. Hogy milyen emberré nevelte őt az akkori gimnázium és a szeretett Tolna megyei szülőföld.

Emberré válásáról maga ír a műveiben. A felnőtt író így emlékszik vissza a gyönki gimnáziumi éveire: „Igenis; első és utolsó leghűbb barátaimat a gyönki galambok közül választottam. Hogy ők megértettek-e engemet? Lehet. De én tökéletesen beláttam nemes szívükbe. Apró szemeik soha le nem néztek. Nézegettem őket órákig. Mialatt iskolai dolgaimat tanultam, megismertem bennük a legőszintébb lényeket... Számomra az élet első fejezete a gyengébbek iránti részvét volt; a bizalom, melyet ők soha ki nem játszottak.”

Mindezt ifjúként gondolta így Tolnai Lajos. Felnőtt korában azonban az emberektől nem kapott annyi őszinteséget, amennyit megérdemelt volna. Az emberek kijátszották a bizalmát. Hiába kereste a nyugalmat és a megértést, csak kevés nemes szívű emberrel találkozott. Íróként sem kapta meg, az őt megillető elismerést. Művészi üzenete sokak számára sértő volt, önmagának pedig fájdalmas. Mégis emberi keménység jellemezte. Így méltósággal tudta elviselni a kudarcokat. Tiltakozott a korabeli torz értékek ellen. Az alázat helyett mindig a meg nem alkuvást választotta. Sokat kellett harcolnia szókimondó igazságszeretete miatt. Saját korának társadalmát vérlázítóknak tartotta, és műveiben öntötte ki magából a tehetetlenség dühét. A világban főleg a rosszat vette észre, erre volt éles a szeme. De hogy látni és beszélni is mert, ezt nem bocsátották meg neki. Pedig a világ az ilyen éleslátók segítségével tud csak tökéletesedni. Műveivel ezt üzeni nekünk is. Ady és Móricz szerint „arra tanít, hogyan kell meglátni az életben a valóságot.” Mindannyiunk számára példát adhat ma is a haladást szolgáló gondolkodásmódja, szenvedélyes őszintesége és erkölcsi igényessége.

Elmondta :Fekete Réka, aki a TLG kiváló tanulója lett 2004-ben.

SZEMFÜLES

Wilhelm Szilárd + Schmidt Anett	4- Mi szurkolunk nektek!
Weil András + Németh Krisztina	1- Nektek már hiába szurkolnánk...
Kurcz Diána + Sohonyai Attila	1- ???!!!Ez meg mi volt??
Kurcz Diána + Tóth Tamás	2- Hajrá, Tibi Csoki!
Váczai Kata + Monostory Michelle	1- Kár értetek...
Virág Adrienn + Monostory Michelle	1- Értetek nem... Adri, neked mennyi az elég?!
Prücsök Péter + Molnár Klára	4- Hm...
Tancsár Márta + Reichert Adrián	1- Radir rossz lóra tettél.
Tancsár Márta + Vörös Sándor	2 - Márti, Te nem vagy túl fair, Sanyi vigyázz!
Mikóczi Anita + Balogh Tony	1- ☺
Kurucz Melinda + Balogh Tony	1- Ezt Ti sem gondoltátok komolyan...
Tarány Angelika + Borbély László	1-, na de Laci...
Harta Krisztián + Prokob Ágnes	5- Harta, vigyázz, ha az Ági botot akar forgatni
Freund Gina + Papp Gábor	4- Hosszú, fekete haj...
Rónai Eszter + Tóth Imre	2- Talán ez jobb döntés volt.
Kurucz Melinda + Stier Bálint	1- Ti tudjátok...
Dránovics György + Zámbó Zsófia	3- Egyszer megjavulok én...
Pallós Veronika + Storcz András	5- Jók vagytok!!!
Schaffhauser Tibor + Rabi Nikolett	5- Szép dolog a szerelem!
Lengyel Martin + Peszt Nikolett	4- Döntsétek már el!!!
Özse Petra + Tóth Rommel	1- Talán egyszer csak összejön már...
Szabó Katalin + Posch Gábor	4- Hajrá!

Fenyvesi Gergely + Niklai Juci	2- Csak a vicc kedvéért
Soós, Sudár, Dienes + Páskuly Ivett	2, 3, 5- Fiatalság, bolondság...
Böhm Nóra + Dienes Bence	1- Hát jó...legyen.
Aasztalos Miklós + Deér Júlia	0- ☹
Uzd + Junky	5- Az igaz szerelem!
Matyi + Eszter(apu és anyu)	5- Na végre!!!
Reichert Adrián + Sziládi Laura	5- Fiúk, lányok, lemaradtatok róluk!
Nacsa Márk + Pincési Szimóna	5- A látvány magáért beszél! Szépek vagytok!
Balogh Viktor + Nagy Annamária	1- Hát...izé...
Bottka András + Reitz Beatrix	3- András, nőjj fel a feladathoz!
Kiss Zoltán + Herczeg Gyöngyi	5- Kitartás!
Sudár Katalin + Bottka András	1- Mindenki tévedhet, Sudri még Te is!
Simigh János + Gréczi Szimonetta + Ónody Ági	2- Hárman párban!
Weil Andris + Varga Andrea	1- Egyszer véget ér a lázas ifjúság...
Orsós Dóra + srácok	2- Jóból is megárt a sok!
Pintér Mariann + menő srácok☺	2- A rosszból meg pláne...
Rabi Tímea + Csupor László	5- Mikor lesz a lagzi?
Kiss Milán + Baksa László	5- Ez már több mint szerelem

Osztályozás:

- 0- NO COMMENT
- 1- Szép volt, jó volt, köszönöm, ennyi.
- 2- Adjunk a feelingnek!
- 3- Hajrá, srácok!
- 4- Se vele, se nélküle
- 5- Ez már szerelem!

Ennyi fért a mi kis összesítésünkbe. Reméljük, senkinek sem sértettük meg a lelki világát! Továbbra is szeressétek egymást, mert hát jövőre is kell valami ebbe a rovatba.

Ámor földi helytartói, avagy Charlie angyalai ☺

Van-e igaz szerelem?

Hello, kedves Olvasó! Kaptam egy körkérdést: Van-e igaz Szerelem vagy mi az igaz Szerelem? Jó kis kérdés. Lehet-e válaszolni arra a kérdésre van-e vagy mi? Nos ez egy igazán összetett, relatív és főleg szubjektív kérdés. Kérések számát 2-ben adták meg vala. Nem 3-ban, nem 1-ben, hanem 2-ben. A szám míg elszámolsz 2 legyen, s ne eggyel több vagy kevesebb. Az egyik az igazán egyszerű. Mégpedig a van-e. Ez is összetett dolog. Ugorjunk vissza a kezdetek kezdetére, a6. vagy 5. napra. Biblia. Ezt a szót szerintem mindenki ismeri. Valószínűsíthető, hogy azt is mi történt. Igen férfi társaim a teremtés koronája a HÍMNEMÜ, az Egy, a Kiválasztott: Ádám teremtése. Jó volt szép volt mi több férfi volt. Belőle lett a nőstény. Hát igen egy oldalbordából nem sokra futja. NA, de vissza térve az eredeti témánkhoz: van-e szerelem? Volt-e Szerelem? Mondhatjuk volt, de azt is hogy nem. Abban az esetben volt, ha az egoizmust szerelemnek tekinthetjük. Én szeretem a saját oldalbordám. Gondolom az Egy is szerette a saját oldalbordáját, de kijelenthetjük hogy senki sem lehet szerelmes egy oldalbordába ergo nem volt szerelem a kezdetek kezdetén. Mit biztosan tudunk, hogy a szerelem emberi találmány, az elfogadás és megszokás együttes és korai neve. Ezután az ember fejlődött megismert, felfedezett dolgokat. A férfi megismerte a nőstényt és rájött nem is olyan haszontalan állat. Tud értelmes is lenni, ha akar. Beszélgettek (miután az Egy megtanította az első nőstényt beszélni és így tovább...), együtt voltak. Ez még mindig nem a szerelem volt. Ez kötődés volt. Fontos: régen a legnépszerűbb, ám kevésbé sportszerű dolog az érdekházasság volt a módi = Ø Szerelem. Megvolt rá az esély, hogy szerelmesek legyenek. Visszatérve a kérdésünkre az emberiséggel együtt fejlődött a szerelem. Ma még mindig fejlődik, mert vannak akik külső alapján lesznek „szerelmesek”, vannak akik a másik vagyonába „szeretnek” bele és ezt fordítják le úgy, hogy „Drágám szeretlek!” Vannak olyanok, akik a másik lelkületét megismerik, a lelkébe lesznek szerelmesek. Mi a lélek? Ez megint tág fogalom, most legyen egyszerűen az ember gondolatainak és érzelmeinek összessége. Egy szó, mint száz bele szeret a másik lelkébe, ahogyan érez, ahogyan gondolkodik. Fontos: ezek a dolgok nem feltétlenül kölcsönösek :) De sebjá. Mint már említettem van a „fizikai szerelem”. Nem nagyon kell részleteznem, egy szó: külső. Önmagában ez sem elítélendő dolog, de nem hat jól egy párkapcsolatra hosszú időn keresztül, mert öregszünk. Mondjuk ki a valót, az öreg test nem olyan esztétikus, mint a fiatal; legalábbis nem

minden esetben. Ezek a „fél szerelemek”. Nem nehéz kitalálni, hogy mi akkor az én szubjektív meglátásom a Szerelemről. A Szerelem az, amikor az ember, embertársa kimondottan esztétikus (ez szintén szubjektív dolog) fizikai valója mögött meglátja a lelket és az a lélek megérinti. Ez a Szerelem! Kijelenthetjük, van Szerelem. És hogy mi a Szerelem szerintem? Aki figyelmesen olvasott az tudja, aki nem olvassa el még egyszer. Fontos dolog kezdőknek: a Szerelem nem feltétlenül kölcsönös dolog ezért ha nem megy ne erőltessétek a dolgot, még mindig jobb egy jó barátság, mint egy rossz kapcsolat. Szintén fontos: a barátsághoz is két ember kell. Ahhoz is, hogy legyen ahhoz is, hogy maradjon. Egyedül senki sem tudja megváltani a világot, de egy jó baráttal az oldalán már több esélye van.

PG

Mi a szerelem? körkérdés a tanárokhoz és a diákokhoz

„A legcsodálatosabb emberi érzések egyike. Az érzelmek magaslatára, a fantázia csúcására képes repíteni, vagy a mélybe hajítani. A szerelem valóban az ember egyik „szülője”. A fizikai létünket, érzelmi gazdagságunkat jelenti. Nem lehet teljes az élet nélküle.”

Laya: Míttomén. Most is az vagyok!

Eszter: Pont az!

Hüffi: Hülyeség, amibe nem szabad belemenni!

Anonym: Nem tudom. Érzékeny lélek vagyok, nekem ezen gondolkodnom kell!

Csilla: Az ÉLET!!!

Ilona: Szenvedés!

Ingrid: Szenvedély!

Gyetus: Idióták érzelmi válsága!

Gica: Nem tudom, gyere vissza később!

Laya: Az, amit magam iránt érzek, és még viszonzom is!

Zsani: Szenvedély, erotika, fantázia, vágy, szex, rózsaszín ködfelhő!

Anonym: Egy érzés, ami nő és férfi fölé emelkedik!

K. Kata: Hááát...! Szexuális vágygolyók egymás közötti érintkezése!

Anonym: Kapcsolat két ember között, amiből soha semmi jó nem süthet ki!

Petra: Bizsergő érzés!

Anonym: Olyan jó dolog, nem tudom! Olyan...nem tudom elmondani. Erősebbnek érzem magam, meg felhőtlenül boldognak. Olyan jó dolog!

Zita Néni: Nincs örök szerelem!

Anonym: Nincs elképzelésem!

Anonym: Olyan kis micsoda!

Szimi: Ö...! Ezt érezni kell, nem lehet elmondani!

Berek Dani: Nem tudok válaszolni, most jöttem Szakadátról. Nagy eső volt, fáj a lábam és most nem fog az agyam!

Dévid: Várjál, nem olyan egyszerű, tulajdonképpen a legjobb és legrosszabb dolog a világon!

Anonym: Rekesz sör után már minden nőbe szerelmes vagyok!

Ági: Erős érzelmek egy férfi és egy nő között!

Főnök: Két különböző, vagy egyneműek közötti érzelmi kitörés!

N. Bence: Két ember..., hát ezt én nem tudom megmondani!

Muth Konrád T. úr.: Megértés, tolerancia, elismerés, elfogadás!

Kiss Milán T. úr.: Hülye hormonok vicce!

Horváth Tímea T. nő: Honnan tudjam én azt? Azt érezni kell!

Adrián: Bizsereg a hasam! /Az más! A Szerk.! (:/

Csilla: Egy biztos: nem a szex feltétele! A sex viszont a szerelem egyik fő feltétele! /Még ha nem is vallják be!/: vagyis a szerelem: erős érzelmi és szexuális kötődés /jobb esetben/ férfi és nő között!

Heni: Szerelem, szex, gyengédség!

Pálfy Szilárd T. úr.: Az újdonság ereje az ismeretlen feltárására való vágy biokémiai megtestesülése, szerencsés esetben hosszú ideig is elhúzódhat!

By: *Fonyó Ádám*

Valee

Múlt és jelen

Kélyes kedvvel bámulok a
végtelenbe
S közben kezemet kötik búsba
Lassan nyakamon hurok szorul
Sok a kín és fröcsög a vörös vér

Testem elveszett lelkem tovazáll
S mereng, hogy mi történt
De kérdésére választ nem talál
A múlt feledésbe merül s a jelen
eltörpül

Égő fájdalmat érez a lélek
S foszlányos emlékei is tovazállnak
S megterem az új élet
Mire oly rég áhitattal várt.

Bakos Norbert 2004.03.02

Kicsi Karcsi képzeletbeli kábetűs kalandja

Kicsi Karcsi korán kelt, kakast keresett
Kerekerdő közepén kollégiumi körút
Külső körén kínai kender-kufárral konfrontált.
Közben közkedvelt Karcsi karakterét
Kegyetlen kannibálok kívánták kínozni.
Kovács közben kurta koncertet kreált,
Közönsége kedvére kóterban.
Karcsi kimenekedvén kannibáljai karmai közül,
Keserves következtetésre következtetett:
Ki kellene kerülni kollégiumi közegéből
Kóser kemlersört kortyolgatni.
Kedves kollégiumigazgatónk Kati néni
Keresztbe tett Karcsi kalandjának.
Kicsi Karcsi kedvenc kakasa kedvesen
Kikacagta, Karcsi kicsit kiakadt,
Kocsival keresztülhajtott kedvenc kendermagosán.
Következésképpen kollégistáink kollégiumi
Körutat kerüljék. Kocogjanak ki kerge
Kedvvel kijebb Kemlerbe!!!

*By: Váczai Eszter 12/A
Juhász Valéria 11/A*

Cím nélküli versek

1. Ismét egy csütörtök
szürke és ködös
a madarak mind elszálltak már.
Ülök az osztályban, mely fehér és
sivár.
Figyelnem kéne, de nincs hozzá erőm.
Ülök mozdulatlan s nézek ki a
fejemből.
A tanárnő oktat, de senki sem figyel.
Előbb vagy utóbb úgy is berág: "A
fene vigye el most már e lusta
bagázst!"

2. Egyszer minden elkezdődik
és minden létrejön
elő bújnak a fák
születnek emberek és állatok egyaránt
Fejlődik minden és fejlődik mindenki
Fejlődésnek indul az is mitől ember
lesz valaki
Éreznek és remélnek, fájznak és
melegszenek
Végül egymáséi lesznek

Pilóta 12/B

Ezt szeretnénk:

- Csokifagyót
- Gumikacsát
- Bucimacit
- Szoszokku figurát
- Új fűszert
- Duszós puskát
- Ővzerautomatát
- Keljfel Janesit
- Pudingot ebédre
- Uborkaszalót
- Sört rummal
- Kávét rummal, kávé nélkül
- Kurbli
- Godzilla modellt
- Titanicot
- Ötöst
- Dícsértet
- Runcájzot
- Bálka manót
- Sunkát
- Kóbaszt
- Érettségi vizsgát
- Ál mobiltelefont
- Zselkamiont
- Bándzridzrámpingot
- Garfield képregényeket
- Kincskereső kisködmönt
- Három kívánságot
- Még még három kívánságot
- Óriásszerellyét
- Toronyórát láncsal
- Sört
- Bort
- Pálinkát
- Tesi órát
- Lyukasórát
- Karórát
- Ötöst tönköl
- Ötöst a lottón
- Zöldnapot
- Bort
- Bizgát
- Békéséget
- Citromfagyót
- Galagonyát
- Világhatalomra jutást
- Tom és Jerryt a tévében
- Krumpéistéztát
- Kedvesebb konyhás néniket
- Újságíró bulit
- Egy zár új rágót
- Aludni
- Enni
- Énekelni
- Még azt is szeretnénk, hogy megkapjuk, amit innen véletlenül kihagyunk.

A fáradt szerkesztőség

Nyuszibarátok klubja

Qalakult 2003 nyalán Sijófokon, a Borozóban (nem reklám, de azért ok a hely:)

Célja, hogy a két alapítótag qur*a gazdag legyen és kihasználja a többit. Nyuszi alakú karibi szigetet szeretnénk venni pár éven belül, amin egymással szemben nyusziformájú vendéglátóipari lseégeinkbe felváltva +hívjuk l mást. A hierarchia tetején a Főpapnó és a Főpap áll, vallásos jellege azért kell, hogy a fiatal tagokat könnyebben csábítsuk zászlónk alá. Igazából az letlen fontos poszt a Pénztárosé, természetesen ez még nem megoldott kérdés.

A Belépés fontos szertartás, Sijófok l parkjában kell lnyuszinak öltözött ellenkező nemű saját maga által kiválasztott leddel kell ungibungizni (ezt mi szervezzük term.). Ezután a Főpapnó kiváltsága a szertartás keretein belül megharapni a halandókat, akik tagjai akarnak lenni a mi csodás és teljesen önző érdekből alakult társaságunknak. A pénz a szigeteinkhez a belépő tagok éves cigaretta fogyasztásuk 80%-ából fog összegyűlni. Ez nekünk egyértelműen jó. A tagok haszna az, hogy szép fokozatosan le fognak szokni a dohányzásról, mivel sokallják a tagdíjat! Fontos alkotóeleme még a klubnak a Bombás-gyűrű, amivel a világ bármely táján felismerhetjük társainkat mindenféle nehézség nélkül.

Szóval üzenjük minden kalandvágyó fiatalnak, hogy lépjenek be, mert igaz, hogy nekik nem sok hasznuk lesz belőle, de mi nagyon-nagyon gazdagok leszünk. /kizárólag dohányosok lépjenek be, mert csak őket vámoljuk meg/.

Ui: aki belép, megtanulja, hogy kell lehúzni és kariert csinálni mások kárán.:)

*Főanya és Főatya
Valee, pitta*

„Antinyuszi klub”

A 21. század hajnalán az emberiség elhagyta önmagát, a gonoszság, önkény és mások hiszékenységének kihasználását egyesekek már rutinszerűen üzik.

Az egyik legjobb példa erre az úgynevezett: „Nyuszibarátok klubja”, két teljesen elvetemült fiatal gondolt egyet, összebeszéltek és megalakították minden idők egyik legviccesebbnek tűnő klubját, mely azóta - az emberek naívságának köszönhetően - sajnos rohamosan növekszik! Kiszúrják az új tagok szemét egy egyszerű, még csak nem is eredeti „Tagsági jelképpel”: mely minden propagandával ellentétben csak egy melléktermék, melyet egyébként képtelenek lennének eltüntetni a világ szeme elől!

Az egész „Klub” két beteg ember szexista nézetein alapul, és a buta emberiségnek köszönhetően sikeresen megszédíthetik magukat akár pillanatok alatt is, ha valaki nem tesz ez ellen semmit!

Ezúton szeretném felhívni mindenki –elsősorban a fiatalok- figyelmét, nézzék meg alaposan, mibe mennek bele; és a lényeg: „NE DÖLJ BE!”

By: Fonyó Ádám

A zsiráf

Van olyan ember egyáltalán aki hisz a zsiráf létezésében?!! Lássuk csak. Eleve valószínűtlen a külseje, kizárt dolog hogy ilyen célszerűtlen állat a világra jöjjön. Három méteres, ormótlan, normális mozgásra képtelen, csigaszarvakkal megáldott növényevő. Már ebből a leírásból minden korrekt állatgyűlölő szadistának kitűnik, hogy csak pár afrikai unatkozó újjgazdag buta viccéről van szó. A farka elhelyezkedése még Füles gombostús variánál is gázabb. Csóválni nem tudja, csapkodni meg túl kicsi. Mindenki többé-kevésbé vágja, hogy a magára valamit is adó szobafestők milyen ügyesen nyomulnak a kettős létrával. Feltűnő a hasonlóság a zsiráf futása és e között a létrajárás között. Tuti, hogy innen vették azok a bizonyos nagy marhacsorda-tulajdonos állat mozgásához. Végso Mindenki emlékszik az figurákra?? Nahát lengő csipővel meg gondolhatjátok mit miközben boci-tarkára mintapéldányukat, alapszín, de mivel elfogyott, mért ne Mikor ezzel készen sűrű fübe, két samesz ott röhögtek a (vizuális típusoknak: orrszarvúszáma), hogy kié legyen az új állatfaj zseé. Rá pár évre már felfedezésből pénzelték az állatkertekben utóbbi időben elterjedt a motorizáció ezen a területen is (sokkal olcsóbb, mint a hörrenő hangokat hallató zsiráfimitátor napszámosok, akik már egyébként is kihalófélben vannak. Sosem tudtak békésen megegyezni, hogy ki legyen a nyaka és ki a fara.).Másképp az utóbbi 45 évben meglepően jól jövedelmező, bár nem sok embert foglalkoztató ipar épült ki, amit mindenképp a zsiráf számlájára írhatunk. Hiába a pófátlanok mindig is érvényesültek.

pitta

Élet és halál

Miért élnem?

Hígy meghalni könnyű!
Feladni mindent, és egyre csak várni,
Várni a halált, egyre csak várni.
Nézem az életem, mi eddig jó volt,
S most egyszerre egy halom rom.
Eddig is ilyen volt? Vagy csak most vettem észre,
Hogy semmi örömöm benne, és örülnék, ha vége lenne!
Fájom és félek! Ez hát a halál?
De élek, mert hallom a szívem hangját,
A kinti zajok oly élénkítek
S rájövök, hogy csak álmodtam az egészről
Vagy mégsem? Ez nem lehet álom!
Kezemben egy kés, s vér az oldalamon
Lassan folyik le, szétterül az ágyon,
Könnyeik folynak szememből, nem ez nem lehet álom!
Próbálok szólni, segítséget hívni,
De elbasyott a hangom. Tán jobb is meghalni.
Még hallom a zajokat, igaz, már csak zombán
Szemem előtt is megjelennek a sötét karikák.
Ez hát a vég? Eljött a halál?
Mit annyira vártam nem váratott soká.
Ön kezemmel vettem véget életemnek,
Nem biztosított senki, én tettem meg.
Érzem elbasy az erőm, a kés a földön koppan.
Meghaltam végre, s elvesztem a porban.

Volt TLG-s

Ő és én

Ő és én

Sűrű köd ereszkedett a tudatomra. A valóság képei elvesztek, szertefoszlottak. Tudtam, ébren vagyok, de mégis álmodtam. A mese nem az a megszokott, hidegtelelős rémtörténet volt, mint általában. Fantáziám legkedvesebb, leggyönyörűbb alakjai álltak előttem~és én hallgattam meséjüket, mint egy kisgyerek hajdan az ősök tábortüze körül

És az álom megelevenedett, nem történet volt többé: velem együtt élt, érzett, lélegzett. Talán meg kellett volna rémülnöm ettől az idegen álmoképtől. Még sem tettem. Elébe mentem és régi barátként üdvözöltem. Láttam magamat kívülről. Harcosok mellett álltam, de ők sem a megszokott tökéletes hőrosok voltak. Kígyók tekeregtek rajtuk, a hajukban, és a különös figurák nem féltek tőlük. A kígyók fegyverként növelték erejüket. Tudták, hogy nem fogják őket megtámadni, hiszen a kígyók ők maguk voltak. A harcosok nem féltek attól, hogy önmaguk legyenek. A harc sem emberek ellen folyt. Sötét árnyakat üldöztünk~és saját démonainkkal végeztünk velük.

Ekkor a fekete, képlékeny masszából feltűnt egy alak, egy tigris. Kígyók hada vonaglott, ágaskodott rajta. Ugyanúgy használta fegyverként saját árnyait mint a többiek, de mégis másképpen. Nem félt a haláltól, sőt elébe ment, kihívta maga ellen. Tébolyult tűz égett a szemeiben. Az sem érdekelte, hogy a végzetet az ellenség vagy egy barát keze által éri-e el. Egyedül akart szembeszállni a világgal.

Megrémültem. Éreztem a tigrist. Fájdalmát, gyötrelmét vele együtt éltem át. Tudtam, szólni akar, beszélni, de nem képes rá. Senki nem akarta tudni, hogy mi van a dühöngő vadállat álarca mögött. Fulladoztam. Nem saját, hanem másvalaki könnyező, elfúló kiáltásaitól.

A tigris egyre közelebb ért hozzám. Nyomában a halál, a pusztulás és az a fájdalom maradt, amit képtelen volt lerázni magáról. Azt hittem, én leszek a következő. Széttép és én sem leszek más, mint iszonyatos múltjának egy

darabkája. A hatalmas, gyönyörű vad vicsorogva, dühösen közeledett felém. Mancsaival előttem hadonászott. Védekezni akartam, elfutni, de csak álltam előtte dermedten a halálra várva. Aztán váratlanul a lábaim elé lépett. Térdemhez dörzsölte a fejét, mintegy követelve, legalább én szeressem őt, vigyázzak a lelkére, hallgassam meg. Megsimogattam a fejét, és ő egy kismacska őszinte örömeivel dorombolt. Néztük és éreztük egymást.

A csata közben eltűnt, beleolvadt az érdektelenség homályába. Már csak ketten voltunk: ő meg én, és közösen kitöltöttük a világot. A közös kis világunkat. Üres fecsegésre sem volt szükségünk. Szavak nélkül is értettük egymást tisztán, bensőségesen.

Ekkor a semmiből egy árny lépett közénk, eltakarva előlünk a napfényt, a meleget, egymást. A tigris visszaváltozott üzőtt vaddá, ismét harcolt. Magáért, értem, kettőnkért. Nem segítettem neki, azt hittem~ez a saját harca, saját démonai ellen. De ez a szörny testet öltött, és önállóvá vált a szemünk láttára. A tigris vadul harcolt, majd egyre fáradtabban, reménytelenül. A démon fojtogatni kezdte~és én vele együtt szomjaztam a levegőre. Ekkor megértettem végre. Egymáshoz tartozunk, nem élhetünk a másik nélkül. Fájdalomban és örömben egyaránt osztozunk, hiszen egyek voltunk, vagyunk, leszünk, az idők végezetéig. Két külön test, de egy a lelkünk, ez köt össze minket.

Elkéstem. A tigris feladta a harcot. Megvárta, hogy a szörny a közelébe érjen. Fejet hajtott előtte. Kiabáltam: Ne tedd!

Meghalt. Ott feküdt megcsónkítva, holtan. Álltam és néztem az élettelen testet. Hirtelen én is ugyanolyan hideg és élettelen lettem, megfagytam. Jeges könnyecseppek mázolták arcomon a koszt. Elestem, haldokoltam. Halott voltam már akkor is, amikor megszülettem. Talán nem is éltem soha, egészen addig, míg nem találkoztam egy ragadozóval, egy vadállattal, akiben több érzés, megértés, törődés volt irántam és másik iránt, mint azokban, akik ezt fennen hangoztatták. Elsötétült a világ. Ott tértem magamhoz, ahol a meseszépnek ígérkező álom elragadott. Reszkettem a fájdalomtól.

by: Valee

Milyen furcsa az élet

(részletek egy próbálkozó író művéből)

Jó messzire futottunk! Mikor megálltunk megcsókoltam Tomit. Lassan leguggoltunk, én levettem az ingét majd ő a pólómat. Lefeküdtünk a puha fűre. Lassan minden ruha lekerült a földre. Megtörtént másodszor is! Lassan csókolóztunk, mikor megszólalt egy fiatal, jól csengő női hang. Rögtön tudtam, hogy ő a gonosz. -Hát te vagy az! Végre megkerültél! Megerősödtél! Azt hittem a háború majd legyengít! -Gúnyos mosollyal folytatta: - Én idéztem elő a háborút, gondoltam majd elpusztít. De látom tévedtem! - Erőtlenül, félelem nélkül mondta tovább. - Ha a háború nem végzett veled, majd végzek én!

Felémelte a kezét mellmagasságba és a tenyerén valami tűzféle keletkezett. Mi ilyet még nem tanultunk, így nem is tudtam mi az. Felálltam teljesen meztelenül. Csodálatos módon nem féltem. Sőt, nyugodt voltam. Mikor a tűzgolyót felém dobta, keresztbe tettem a kezem és nem gondoltam semmire. Abban a pillanatban megjelent egy halványrózsaszín pajzs és megemelkedett. Megvédett mindentől. A gonosz tudta mi ez a pajzs, de én azt sem tudtam, hogy van ilyen. Mintha a pajzs önálló életre kelt volna, és egy gyönyörű, gyémántos ragyogású nyilat lőtt ki a boszorkány szívébe. A boszorkány nem volt többé boszorkány. Tajtékká változott és felszállt a magasba. Rajtam megjelent egy földig érő, fehér ruha és egy korona. A pajzs megszűnt és ájultan összeestem.

Mikor pár perc múlva felébredtem Tomin és rajtam fehér ruha volt. Szorosan álodelt és mosolygott rám. A fejemet mellére tettem és csöndben ültünk az erdő közepén, és boldogok voltunk.

Van-e élet a halál után?

Én úgy gondolom, hogy igen , létezik. De nem vagyok egyedül ezzel a nézetemmel. Hiszik az indiánok, hitték az egyiptomiak és hiszik a buddhisták is.

Az araboknál a reinkarnáció jelképe a fönixmadár, amely egy legenda szerint felgyújtotta magát, majd újjászületett hamvaiból. A Bali szigetén élők két hamvasztást tartanak halottaiknak: egyet a testnek, egyet pedig a léleknek, hogy megszabadítsák a folyamatos újjászületés gyötrelmeitől.

Végiggondolták már, hogy mi értelme van a létezésünknek? Az jó esetben 60-70 év amit eltöltünk ezen a planétán, gyakorlatilag csak egy szempillantási idő. Nem elég semmire. Irtózatos mókuseréknek tűnhet ez az egész azoknak, akik semmi szépet nem találnak az életükben, akik soha nem ismerik meg a szerelem mindent felforgató, vibráló színeit.

Unalmas lehet azoknak akik nem találták meg az igazi barátokat, és nem vettek részt örült, és szédítő kalandokban. A helyükben én sem kíváncsoznék vissza. De hát unalmas emberekre is szükség van, hiszen tőlük is érdekesebb lesz a világ. Azoknak viszont, akik egész életükben a fertőben, mocsokban ténykedtek és gyilkoltak, loptak, csaltak, hazudtak, nos nekik valószínűleg nem lesz egy kéjutazás a visszatérés.

Úgy hiszem, hogy visszaszületése után az ember mindig ugyanazokat választja maga mellé barátnak, társnak, ellenfélnek, akiket előző életében már kiismert.

Hogyan lesz valaki első látásra szerelmes? Úgy, hogy már ismerték egymást régebbiről. Hogyan alakulhat ki két ember között minden szóváltás nélkül unszimpátia és bizalmatlanság? Talán úgy, hogy ismerik egymás régi énjének negatív vonásait.

A regresszív hipnózis(visszatérés egy korábbi állapotba)gyógyító célú felhasználása 1980 óta terjedt el. Az allergiától, fóbiától és rémálmoktól szenvedők úgy

keresnek enyhülést, hogy emlékeik közt nyomozva visszajutnak problémáik gyökeréhez.

Azon gondolkodtam, hogy nem csak az lehetne a kérdés, hogy van e élet a halál után.

Azt miért nem lehet megkérdezni, hogy van e élet a halál előtt? A szkeptikusok szemszögéből ez egy sokkal praktikusabb, nagyobb horderővel bíró kérdés lehet.

Mit nevezünk Életnek? A légvételt, a táplálkozást, a szeretkezést -mondhatnánk- ezek mind hozzátartozna. De ezekben a cselekvésekben kimerülne az a csoda, amit egy anya érezhet gyermeke születésekor? Ennyi volna az úgynevezett Végtelen Szerelem? Cselekvésekkel be lehet határolni létezésünk miértjét? Nem hiszem. Mikor lehet joga egy embernek kimondani azt, hogy igen, most élek?

Élet az, amikor érzem, hogy pezseg, zubog a vér az ereimben. Amikor olyan kirobbanó energiákat érzek magamban, amivel meg tudnám váltani a világot. De ez az érzés csak nagyon kevésszer adatik meg egy átlagember életében. Illúzióromboló módon ezt hívják adrenalin túltengésnek. Ezen ritka Élek -pillanatokon kívül jóformán csak vegetálunk. Csináljuk a mindennapi robotot a megélhetésért, ami múlandóbb, mint maga az ember. Olyan dogokban hiszünk, amiknek nincs jelentőségük. Hirességeket bálványozunk, semmitmondó műsorokat bámulunk a tévében, elsőkélyesedik az életünk, és az a legnagyobb baj, hogy legtöbbször észre sem vesszük, hogy mivé váltak a társadalom olvasztótégelyszerű börtönében. Elveszítünk minden emberit.

De szerencsére a teljes csőd előtt érkezik a halál, mikor -ezt mondják- az ember felismeri tévedéseit, és rájön arra, hogy mi mindent tehetett volna másképp. A halál utáni feledés -tisztulás felfrissíti a lelket, hogy új testet kapva visszatérhessen, és újra elkövesse azokat a hibákat, amiket előző élete végén keservesen megbánt.

Zárásként talán mondhatom azt, hogy a létezés egy olyan körforgás, melyben az Élet a tézis, a Halál az antitézis az Újjászületés pedig az újtézis, és ez így megy tovább, míg világ a világ, és amíg léteznek még emberek és csodák.

by: Valee

Változás

Kikerülve a nagyvilágra,
Belecsöppentél egy „bölesőbe”
A böleső óvá, vizsgáló keretébe,
Amely a boldogság és a szeretet színhelye.

A hatalmas böleső, amely akkor,
Alban a pillanatban.
Mikor beléptél megoldást jelentett
Most kitartást másából.

A kitartás fája pillanát,
De te ne haszd el magad!
Sodródj az árral, veled sodródunk mi is.
De a hűzés emlékei
Nem merülnek feledésbe.

Mit magad mögött hasznasz most,
Később is utánad kiált,
Nem feleli el a lejjebb pótanyagát,
Nevelőt és tanárt!

Pilóta 12/6

A boldogság

„A boldogság a boldogtalanság szünetelése.”

„Már az is boldogság, ha tudjuk, hogy mennyire boldogtalankok vagyunk.”

Ez azt hiszem két elég pesszimista gondolat, így az elején, de talán a mai romló-félben lévő világban már nem is túlzás. Pedig ezek az idézetek nem is ma születtek, mégis tükrözhetik a mai érzésvilágot.

Megpróbálok elrugaszkodni saját hasonló véleményemtől és valami optimista befejezést kihozni ebből a témából. Elvégre nem is olyan rossz ezen a földön élni. Milyen rossz lenne, ha egyáltalán nem is élnénk. Vagy! Mi lenne akkor, ha egyáltalán nem is lenne hol eltengetnünk „nyomorú kis életünket”. Na jó nem kell ezt szó szerint érteni, illetve aki akarja, érte szó szerint. Nem kötelező. Mint ahogy boldognak lenni sem kötelező. Ismerek olyan embert, aki ragyogóan érzi magát a saját beszűkült, depressziós kis világában. Ez ne okozzon senkinek se boldogság szünetét! Isten őrizze! Épp ellenkezőleg! Örülj annak, hogy te is boldog vagy és a másik meg nem az. Igaz ez is egy gonosz felfogás, de ha az ember már nem tud örülni magának, akkor legyen boldog azért, mert neki nincsenek olyan sötét gondolatai, mint annak a boldogtalan másiknak. Velem legalábbis előfordult, hogy már csak ilyen gondolatokkal tudtam magamban némi hajlandóságot találni arra a szépséges ÉLETRE! Azért fel a fejjel! Egyszer mindenkinek az életében eljön legalább egyszer a perc, amikor azt mondhatja: Most boldog voltam!

Valec

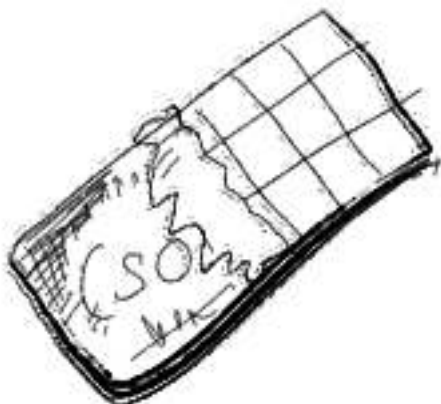
Hagyomány, kötöttség és szabadság szerepe életünkben

Van egy vallásos kisváros mely a hagyományaira burkolódzik. A város nyugalma egyik napról a másikra megváltozik. Van egy nő Vian aki a kislányával Annuskával városról városra vándorol, hogy az emberek életét megváltoztassák. Mindig az északi széllel „utaznak”. A városka lakói vallásos emberek. Minden vasárnap templomba járnak. Mikor a városba érkezik Vian és lánya kiveszik a város pékségét. A város grófja eleinte szívélyesen fogadja őket. Meghívja őket a vasárnapi misére, de ekkor kiderül, hogy a „kis család” nem vallásos. A gróf ezen megbotránkoszik. Vian elkezd dolgozni a boltjával. Az üzlet megnyitására pont a nagybőjt kezdetekor kerül sor ez ismét megbotránkosztatta a várost. Főleg a grófot. A gróf a városkának az a lakója aki a legjobban ragaszkodik a hagyományokhoz. A felesége a grófné elhagyta, de ő még mindig nem dolgozta fel. Elkezdődik a kisváros életének megváltoztatása azzal, hogy Vian megnyitja a csokoládéüzletét. Először az emberek kíváncsiságból be-betérnek. De a gróf elkezd áskálódni Vianék ellen. Míg a vasárnapi misébe is beleszól. Átiratja a pappal a vasárnapi prédikációt, hogy ez is az új lakók ellen szóljon. A gróf szerint az életben a legfontosabb a kemény munka, mértékletesség és önfegyelem. A gróf arra kéri az embereket, hogy önfegyelemmel tartsák be a bőjtöt. De az emberekben a szabadság iránti vágy erősebb a hagyományok betartásánál. Vian pedig szeretne változtatni a városlakók életén. Vian egy Arman nevű idős hölgytől bérlti az üzletet, aki cukorbeteg. Arman túlságosan ragaszkodik a szabadságához és az ez nyújtotta örömhöz. Vian nem tudja, hogy Arman cukorbeteg, ezért boldogan iszogatják a forrócsókit naponta. Arman boldogtalan. Van egy lánya aki eltiltja őt az unokájától. Arman unokája kissé elvont. Anyja még a széltől is óvja. A kisfiú belső világa sötét. Ezt a rajzaiban ki is fejezi. Vian látja, hogy Arman szeretne közel kerülni az unokájához. Ezért megkéri a kisfiút, hogy rajzoljon egy portrét. A fiú el is megy az üzletbe titokban, mert az anyja nem engedi. A kisfiú jól érzi magát a csokoládéboltban a nagymamája társaságában. Arman lánya fél attól, hogy önmaga legyen, kisfiát szinte megfojtja szeretetével. Arman lánya nem engedi hogy a kisfiú a nagymamája társaságában legyen a csokoládéboltban. Mert szerinte az anyja erkölcssten, nem vallásos életet él. Arman lánya férje elvesztését nem volt képes feldolgozni, ezért élt szigorú, rendszerezett, vallásos életet. A nő be akarja zárni anyját, Arman egy idősek otthonába. Ezt a szándékát a jóindulat vezérli, csak az a baj, hogy nem ismeri eléggé az anyját. Arman ugyanis ezt szabadsága és emberi méltósága elvesztéseként élné meg. Vian kislányának Annuskának azért van szüksége egy törött lábú kengurura Phantofültre barátként mert a rengeteg költözködés miatt soha nem voltak igazi barátai a kisváros egyik lakója Josephin, aki egy kocsmáros, Serge felesége. A férje elnyomja feleségét, megfosztja szabadságától. A nő így depressziós fél megnyílni az embereknek, míg nem egyszer elmegy hozzá Vian aki kedvességével megpróbálja felnyitni Josephin szemét. Egyik éjjel Josephin Vianhoz kopogtat be. Rájött, hogy mindennél jobban vagyik a szabadságra, amellyel boldogabb életet élhet. Ezért hagyja el férjét, Viannal nagyon jól kijönnek. A gróf keresztes hadjáratot kezd a csokoládé üzlet ellen. Megpróbál tisztességes ember faragni Sergeből. Serge megváltoztatása nem sikerül. Srege ugyanolyan önző marad mint annak idején. Josephin , a szabadságba, Vianhoz

menekül. (Arman 70-dik születésnapját ünneplik.) Ebben az elkeserítően maradi és lehangolt környezetbe csöppennek bele a „vízi patkányok”, akik ugyanolyan emberek mint a város lakói csak ők felvállalják magukat és ragaszkodnak saját gondolkodásukhoz és szabadságukhoz. A város lakói, leginkább a polgármester befolyása miatt nem fogadják el őket nem adnak nekik munkát, mert úgy gondolják, hogy az „ilyen” emberek rosszra tanítják gyerekeiket és lerombolnák az ottlakók erkölcsi morálját. Vian szembeszáll a tiltással és felveszi az egyik „kalózt” a boltjába. Ezzel még inkább kihívja maga ellen a polgármester ellenszenvét. Románc szövődik a kalóz és Vian között, amit szintén elítélnék. Arman 70-dik születésnapját egy vacsorával ünneplik szűk baráti körben. Csak azok az emberek vannak jelen akikben még erősen él az önmegvalósítás vágya bár a kalózt először még ők is ferde szemmel fogadják. A vacsora után a folyóparton folytatják az ünneplést, táncolnak, nevetnek, jól érzik magukat így szabadon. Elnek. A város lakói közül pár ember odatéved és szörnyülködve nézik, hogy milyen vidáman és szabadon buliznak Viannék. Főleg a grófnak nem tetszik a mulatság. Ő a legbegyöpösödöttebb ember a városban. Megjelenik

komolyan veszi szavait, és hajót. Mikor a megtudja Serge is büntudatot a városból. meghal Arman unokája takarít rosszul érinti de megjíed és Anyja mikor átöleli. Rájön, élete nem volt úgy nevelte őt

szerette volna. Rájön, hogy életében fontos a szabadság. Úgy dönt megváltozik, ezért a szabadság nagyobb szerepet kap az életében. Arman temetésén még mindig álnokul Vianék ellen beszél a pap. Vian úgy érzi hogy itt az ideje a továbkköltözésnek. Nem tudja tovább tartani az ellene szövetezők támadását. Feladja, úgy dönt nem foglalkozik tovább azzal, hogy az emberek életén javítson, összeveszik lányával, mert a kislány nem akar költözni. Szóváltás közben nevetgélésre lesznek figyelmesek. A konyhában azok az emberek dolgoznak, akik addig Vian ellen voltak, mert nem merték felvállalni vágyaikat és túlzottan a hagyományok szerint éltek. Ekkor jön rá Vian, hogy marad, mert megtalálta otthonát ahol elfogadják az emberek mentalitásával és szabadszellemeiségével együtt. A film mondanivalója, hogy nem szabad feladni a szabadságunkat semmiért, lehet őrizni a hagyományokat és a hitben a vallást, de csak egészséges kereteken belül, és nem szabad túlzásba vinni, mert akkor az egészből csak álszenteskedés és ellenségeskedés marad. A hagyományok megőrzése fontos életünkben, mert színesíti azt.

Serge aki a polgármester felgyűjtja a polgármester szörnyű tettét ő érez és számúzi Aznap éjjel miközben nála. A kisiút Arman halála, hazarohan. meglátja kisiát hogy eddigi megfelelő. Nem ahogy azt

Vácsi Eszter

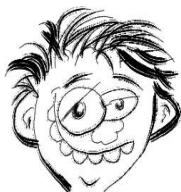
Ember vagyok

Legyek fekete, vagy fehér,
Ember vagyok, ez legyen elég.
Szabad vagyok, mint a madár,
Mely napról napra máshova száll.
Legyek sárga, vagy más,

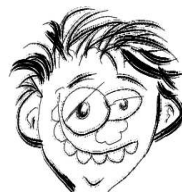
De ember vagyok, és küi barát.
Gyűlöljön, ki kíván gyűlölni,
De én tudom, boldog akarok lenni

Ki ezt szereti, ki azt,
Az életben nincs mindig ugyanaz.
Különbözőek vagyunk és az a jó,
Megismerni egymást nyugtató.

Kurucz Melinda 10/a

Aranyköpések

Benis tanárnő: Csak végiggondoljátok, és máris rááll a ceruzátok!!!

Benis tanárnő: Ott hátul a Milán és a Krisztián elfoglalják magukat valamivel, csak nem kémia.

Szilasi: Színtiszta biológia!!!

Valaki: Az igazgatónő mondta, hogy nem lehet az iskolában rágózni. Bogi: Nehogy beleragadjon a hajunkba alvás közben!!!

Pálfi tanár úr: A gázon végzett munka.....

Gyuri: Sütés, főzés!!!

Benis tanárnő: Vízben jól oldódik?

Szilasi: Én a buliban oldódom jól!!!

Benis tanárnő: Körbeviszem, de fogják be a szájukat.

Makó: Miért, beszédre reakcióba lép???

Hagyomány és szabadság motívuma

a „Csokoládé” című filmben és mindennapjaimban

A helyszín Franciaország, egy kis falu az 50-es években. Egy kis falu, melynek mindennapjai már hosszú évtizedek óta ugyanúgy telnek, életritmusa mit sem változott az idők folyamán. Igazából lakóinak ez így természetes, ez a megszokott, senki nem akar rajta változtatni. Talán mert így kényelmesebb, és mert így elfogadott. A hagyomány így kívánja.

Mígnem egyszer új lakó érkezik a faluba, felbolygatva annak életét. Vianne, a fiatal nő lányával érkezik, és már azzal felháborodást kelt, hogy nincs férjnél. De ez még csak a kezdet, újfajta életformája a többi lakó szánára; még bőven tartogat megdöbrentőt. Nagybőjt idején járunk, mindenki betartja az egyház által előírt szabályokat, Vianne azonban édességboltot nyit, sőt még templomba sem jár. Nem fekete cipőt hord, nem úgy beszél, nem úgy éli életét, ahogyan a faluban szokás. Kislányát is ebben a szellemben neveli. Minden emberre hatással van: egyesek csodálják őt életvitele miatt, mások éppen ezért elítélik. A nő ezzel mit sem törődik, saját felfogása szerint él. Másságát az is mutatja, hogy temetésre sem ölt fekete ruhát, és ez számára nem tiszteletlenség vagy lebecsülés, hanem egyfajta megnyilvánulása egy saját egyéniségnek, egy más felfogásnak. Bár kezdetben gyűlölet és ellenszenv veszi körül, még boltját is be akarják zárni, sőt saját magát tartja hibásnak főbűrlője haláláért, önszántából el akarja hagyni a falut. Az idők folyamán csokoládéival, újdonságával és modorával megnyeri a falu lakóit, akik maradásra bírják. Vianne az a nő, aki átértékeli a hagyományt, megtartja azt, viszont tud úgy élni, hogy valami újat csinál, valami mást. Életvitele semmiképp nem mondható szokásosnak abban a korban és azon a helyszínen, ugyanakkor a múlt mégis egész életében fontos szerepet játszik. Több ezer éves recept alapján készíti az édességeket, úgy ahogy azt elődei is tették. Édesanyjához hasonlóan férfi nélkül áll meg a lábán és azzal foglalkozik ő is, amivel nyilván a nagyanyja és korábbi elődei is foglalkoztak. Kislánya is így növekszik, számára ez a világ a természetes. Nem babákkal vagy fabábukkal játszik, van egy képzeletbeli világa, egy barát, aki része mindennapjainak és mindenhova elkíséri. Végül ez a barát, a kenguru mítosza eltűnik a történet végére, a kislány eláll ettől a világtól.

A történet másik főszereplője a polgármester, a gróf, aki elmélyült harcot folytat a nő ellen, és ezt a város többi lakójára is rákényszeríti. Nagyon ragaszkodik a szokáshoz, életének - és ezzel a falu életének is - irányítója a sok száz éves hagyomány, és csak az. Ez azonban nem juttatja előrébb követőit. Megrögzött ellenzője minden újnak, és minden újítónak, aki változtatásaival régimódi rendszerét akarja megdönteni. Ezt jól mutatja, hogy amikor új és fiatal pap érkezik a faluba, a gróf rögtön átveszi feladatát és megírja beszédeit, mert nem tudná túrni, hogy az eddig jól bevált tapasztalat és módszer, amit az előző pap 50 évig folytatott, elferdülne. Feleségével is megromlott a viszonya, aki végül elhagyta őt; a gróf viszont ehhez is görcsösen ragaszkodik, még magának sem vallja be az igazságot, és így képtelen új életet kezdeni. Vianne-t a sátán szolgájának kiáltja ki, próbálja működését megakadályozni, olyannyira, hogy még törvénytelen eszközökhöz is folyamodik. Mégis az új és a szabadság varázsa őt is térdre kényszeríti, és végül részben ő is elismeri ezt és szakít régimódi elveivel. Végző elkeseredésében betör a boltba, és mint egy kisgyermek, úgy falja a csokoládét, ami pedig számára tiltott gyümölcs. Szánalomra méltó viselkedése híven tükrözi a benne végbemenő változásokat.

A polgármester szavai és tettei jóformán az egész falura hatással vannak, de legjobban talán titkárnőjét befolyásolják, aki szintén megrögzött híve a réginek, a szokásosnak, olyannyira, hogy ezt fiába is bele akarja nevelni. Az édesanyjával éppen ezért rossz a kapcsolata, mert az öreg hölgy átáll az új oldalra, lelkes barátja Vianne-nak. Hisz az új szellemben, és súlyos betegsége ellenére is kipróbálja ezt a más életvitelt. A nő számára a fiatalság, a változatosság mintaképe, sokkal inkább, mint saját lánya. Caroline-t el is ítéli maradisága miatt, gyakoriak a konfliktusok közöttük, főleg a kisfiú nevelését illetően. Lánya is részben - a grófhhoz hasonlóan - változásokon megy át, már nem ragaszkodik görcsösen korábbi gondolkodásmódjához.

Vianne a legnagyobb hatást a fiatal Josephine-ra gyakorolja. A lány kezdetben teljesen férje, Serge befolyása és elnyomása alatt él. Nincs önálló akarata és döntései. A helyi kocsmában dolgozik férje alkalmazásában, aki viszont teljesen kihasználja őt. A lány gyakorlatilag úgy éli az életet, mint egy bábu, már-már azt hinnénk

bolond. Viszont vágyik a változásra, egyedül azonban nem tud harcolni. Ekkor azonban jön Vianne, akinek segítségével kiszabadul férje kötelékéből, talpra áll és önállóan sokkal boldogabbá válik, mint amilyen Serge mellett volt. Elköltözik otthonról, Vianne munkát ad neki, és a történet végére Josephine egy önálló nő, a saját lábán áll, önálló akarata van, és ezt részben magának, részben Vianne-nak köszönheti. Erre válaszul a polgármester is átváltoztatásba kezd: igyekszik az' erkölcstelen és rossz Serge-ből dolgozó, hívő embert faragni, aki ezzel akar bizonyítani felesésének. A változás nem túl sikeres, sem Josephine-t nem nyeri meg, és a polgármester hasznára sem válik a folyamat.

Vianne mellett egy fiatal férfi is a változtatások, a reformok híve. Ez megmutatkozik vándorló életmódjában, más zenei ízlésében, tetteiben és abban, hogy úgy gondolja, addig nem ítéltünk el semmit, ami, nem próbáltuk ki vagy nem voltunk részesei. Így akár egy gilisztát is képes lenne megkóstolni, hogy bizonyítsa igazát. Ő is kezdetben ellenszenvnek örvend ezért egész csapatával együtt, munkát-sem kaphat a gróf tiltása szerint. Aztán neki is sikerül érvényesülnie a faluban, sőt össze is költözik Vianne-nal, és együtt élik hasonlóan radikális életüket.

A film egy falu lakóin keresztül mutatja be azt a harcot, amellyel a történelemben már oly sokszor vívódtak. Mindig is voltak újítók és voltak maradiak Végül azonban az idők folyamán bebizonyosodott, hogy szükség van változásra, haladni kell a korrall: átalakult az egyház, a társadalom, a mindennapok

Úgy gondolom, ma már a megújulás minden formájával jobban tudunk érvényesülni, mint azzal, hogy ragaszkodunk bizonyos hagyományokhoz, szokásokhoz. Hiszen a történelem során annyi, de annyi minden változott meg. Ma már olyan dolgokat teszünk, amelyekért 100 évvel ezelőtt nyilván elítéltek volna bennünket. Így például ma már senki nem csodálkozik azon, ha valaki nem jár templomba, vagy ha éppen egy nő férfias munkát vállal, például testőrként vagy tűzoltóként dolgozik, esetleg nem megy férjhez és egyedül neveli gyermekét.

A változásokat a saját életemben is tapasztalom az élet legmindennapibb területein is. Én is legtöbbször nadrágot hordok, ha akarnám, akár még a hajam is rövid lehetne, mint a fiúknak. Mikor a nagymamám annyi idős volt, mint most én, ez még nem volt ennyire

természetes. Ezen kívül tudom, hogy senki nem fog megszólalni ma már azért, ha este egyedül megyek moziba, noha lehet, hogy 50 évvel ezelőtt ez még égetnivaló bűn lett volna. Azt hiszem, éppen ezért hallja a mai fiatalság az idősebbektől elég gyakran: Bezzeg ez a mi időnkben nem így ment...". Ez akár betudható egy más politikai rendszer, egy más életfelfogás vagy más életvitel hatásának. Mindemellett persze megmaradtak bizonyos elvek és erkölcsök, melyekhez a társadalom egésze, a közvélemény igenis ragaszkodik. Persze a ragaszkodás mértéke is személyenként változó. Ilyen például a házasság és a család, bár a fogalom mai értelmezése erősen eltér korábbi jelentésétől. Ma már egyre több a válások száma, a csonka családoké, mégis mindenki törekszik egy család alapítására, inerte még ez a normális életforma. Nyilván persze itt is akadnak már úttörői a változtatásnak, de úgy gondolom, valahol mindenérnek családban a legjobb.,

Véleményem szerint viszont magyarságtudatunk megkívánja, hogy bizonyos fokig élünk a hagyományokkal. Gondoljunk csak arra, hogy a karácsony éppen egy ilyen szokás, amit máshogy ünnepelünk Magyarországon, mint például Argentínában vagy Finnországban, régis évről évre nagyjából ugyanúgy telik, ezen legfeljebb csak kis mértékben változtatunk. Ismernünk kell népünk történetét, elődeink mindennapjait és szokásait, még ha nem is ezek szerint élünk. Családunknak, iskolánknak is megvannak nyilván a saját hagyományai, például vasárnapi ebéd, a húsvét ünneplése vagy a szalagtűző, melyet természetesnek tekintünk.

Gyakran halljuk - és az én véleményem is ez -, hogy meg kell találnunk az arany középutat hagyomány és szabadság között. Úgy kell kiválasztanunk előrehaladásunk, fejlődésünk útját és módját, hogy nem rúgunk fel bizonyos ma is érvényben lévő irratlan szabályokat, és tisztában vagyunk elődeink értékével. Ezek az erkölcsi elvek pedig nem akadályozzák azt, hogy elérjük céljainkat, ha megfelelően élünk velük, ugyanakkor nap mint

lap készen állunk a változásra. Bacon írta: „... csak igen kevesen tudnak bölcs mérsékletet tartani, mert vagy azt is elvetik, amit helyesen hagyományoztak ránk a régiek, vagy azt is lebecsülik, amit a jelenkor helyesen tanít.”

Írta: Fekete Réka társadalomismeret órára

Szeretlek

Egy szót mondok én most neked,
Mely magába foglal mindent.
Egy szóval mondom neked,
Érzelmeim csak egy szót tudnak.

Talán még nem tudom,
De talán rájöttél kedvesem.
Csak egy szót mondok,
Én most neked, mi összefoglalja életem.

Egy szót mondok én most neked,
Mely az, hogy: Szeretlek!
Ezen szóval mondom el neked,
Mennyire szeretlek kedvesem.

Kurucz Melinda 10/a

A Vég kezdete

A Hold az élet,
A csillagok a lelkek,
A felhő a halál.

Nézz fel az égre,
Ha vihar közeledik.
És gondoldj bele,
Hogy vége a létnek.

De a lelkek még bírják,
Bírják addig,
Amíg nem kezdődik,
Amint elkezdődik,
Betakarja őket a sötétség,
És kimílnak.
Kimílnak, vége életüknek,
Kialusznak mindörökre,
Mint ahogy az ember meghal és
VÉGE!!!

Makó Gábor 10. a

Szösszenés egy sajtófesztiválról

2004. áprilisában különféle nehézségek után sikerült eljutnunk Gödöllőre, a DUE sajtófesztiváljára.

A szervezők színvonalas műsorral vártak minket, ami persze teljesen elvárható volt az elég borsos belépő után. Találkoztunk Marsi Anikóval, Hajós Alfréddal, Danikával a „Barátok közt”-ből és még néhány igazi hírességgel. Hallottunk egy NOX koncertet, látni nem láttuk, mivel nem fértünk be a terembe, de ezután már szemfülesebbek voltunk, így aztán a Bon Bon koncertet már teljes pompájában élvezhettük.

A DUE által meghirdetett pályázaton Váczi Eszter karikatúra kategóriában 2. helyezést ért el. /ezúton is gratulálunk és sok sikert az érettségihez!: a szerk./

Sok fontos tennivalónk között azért sikerült összehoznunk egy interjút Németh Kristóffal, nagydíjazott és legkedvesebb újságunk olvasóinak örömeire /legalábbis reméljük/.

E.S.: Hogyan lettél a gödöllői Művelődési Központ igazgatója?

N.K.: 2001-ben kiírtak egy pályázatot, amin rajtam kívül még hárman, pályáztak. A gödöllői képviselő testület úgy döntött, hogy az én munkámat támogatja nagyobb aránnyal és engem neveztek ki.

E.S.: Azt szeretném megkérdezni, hogy szereted e a sorozatot és sikerült e „barátokra” lelned?

N.K.: Hát igen, én azt hiszem, hogyha nem szeretném, akkor nem csinálnám. Ilyen egyszerű. Hála az Istennek már megtehetem azt, hogy azzal foglalkozom, amit igazán szeretek. Ez a fajta szabadságom talán már megvan. Igen, a másik része nagyon érdekes a kérdésnek, hogy igazi barátokra is szert lehet e tenni. Úgy gondolom, hogy nem nagyobb eséllyel, mint az élet többi területén. Én úgy gondolom, hogy itt több mint 100 ember összehangolt munkájának az eredménye az, hogy estéről estére ott

van az RTL KLUB képernyőjén. Több időt töltünk együtt szinte, mint a saját családjunkkal. Nyilvánvalóan kapcsolatok szövődnek, mindenféle kapcsolatok, jók is. Úgy gondolom, hogy az igazi barátság nagyon ritka, és nagyon sok idő kell hozzá. Úgyhogy 1-2 ember kivételével nem mondanám azt, hogy barátaim lennének a sorozatban. Nagyon sok haverom van, de a barátsághoz több idő kell.

E.S.: Miért lettél színész?

N.K.: Az az igazság, hogy nem tudom megmondani, valószínűleg azért, mert egy magamutogató ember vagyok, akinek szüksége van erre a napi betevő sikerélményre.

E.S.: Arra lennék kíváncsi, hogy Géza jelleme mennyire illik a Te valódi énedhez, a Te megítélése szerint.

N.K.: Ezt én nem tudom megítélni, ezt Neked kell, meg a nézőknek, meg talán olyanoknak, akik ismernek. Szerintem nincs sok közös bennünk, én ezt így látom.

E.S.: Igen, mert a nézők csak filmen keresztül ismernek.

N.K.: Igen, pontosan. Én úgy látom, hogy pont azért, mert ez a karakter teljesen elüt a saját karakteremtől, éppen ezért rendkívül hálás dolog ezt a szerepet eljátszani, mert van benne feladat.

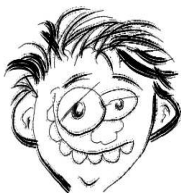
E.S.: Az EU-s csatlakozásról mit gondolsz?

N.K.: Én ezt nem tudom megítélni, hogy rövid távon mit okoz és hosszú távon mit okoz. Azt tartom kicsit bajnak, hogy nem csak én szenvedek információhiányban. Új fajta gazdasági kondíciók között csatlakozni valamifajta nagy testvérhez, már megint, az azzal is járhat, hogy bizonyos dolgok csorbát szenvednek. Én szeretném, ha a kultúra nem szenvedne csorbát.

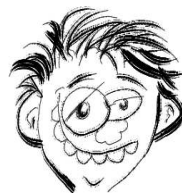
E.S.: Köszönjük a beszélgetést és további sok sikert!

N.K.: Én köszönöm és nagyon szívesen.

Juhász Vali és Váczi Eszter

Aranyköpések

Kati néni: Szóljál, ha csöndben vagy!

Kati néni: Többet nem jövök be hozzátok!

Gyuri: A múltkor is ezt mondta.

Vera: Szívesen lennék egy napra fiú

Gyuri: Én is.

Bödök: Gina, töröld le a táblát, mert én vagyok a másik hetes!

Éva néni: Krisztián te mit gondolsz, mi a jobb, fiúnak vagy lánynak lenni?

Szilasi: Ő jól elvan a kettő között.

Krisztián: Hát, szerintem jobb fiúnak lenni, mert...

Milán: Mert olyan sűrűn volt már lány!

Bödök: Ne bántsátok, hiszen ő is csak egy tanár!

Benis tanár nő: 1-től 12-ig írjátok fel a számokat!

Ági: Mennyit?

Gina: Nem azért vagyok hülye, mert szőke a hajam!

Gyuri: Tanár nő, nem tudja miért nincs már Einstein?

Dóra: Azért, mert már meghalt.

Makó: Gyuri, Te így kívülállóként mit gondolsz az intelligenciáról?

Neked, Nekj, Nekem

*Változni, jó...
Te változol,
Ő változik,
Én változom,
Változni jó, mert mindig változunk!
Te értem változol,
Én érted változom,
Ő értünk változik,
Változni jó, mert egymásért változunk!
Segíteni változni,
Neked,
Nekj,
Nekem,
Hisz egymásért változunk, mert
Változni jó!
Az ember megváltozik, s így
Megváltozol,
Megváltozik,
Megváltozom.
Mert változni jó, úgyis emberek
Vagyunk, leszünk, s maradunk!!*

Lét

*Lét...
Lenni jó,
Hogy miért?
Mert élni jó,
Hogy miért?
Mert vagyunk!
S, aki van az létezik, él és van!
Ez a lét, az élet és a tét!!*

Papp Nikolett, 7/a

Megkérdeztük **Heinek Ottót,** a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának Elnökét

(A beszélgetés a nemzetiségi gimnáziumok országos találkozásán készült a gyönki gimnáziumban)

Ein-Stein: Milyen benyomásai vannak Gyönkről?

Heinek Ottó: Sokadszor vagyok Gyönkön, a faluban és az iskolában is jártam már. Szeretek itt lenni, mert tetszik a község, szép az iskola és jókedvűek a diákok. Többször jártam itt a Sulinet Zeitung Projekttel kapcsolatban.

E.S.: Ön szerint milyen előnyökkel jár hazánk számára az EU-s csatlakozás?

H.O.: Sok oldala van ennek. Nyilvánvalóan főleg gazdasági előnyökkel jár, de azt hiszem, hogy ezt az emberek kezdetben nem fogják érezni. Tehát a várt jólét, a felzárkózás a fejlett nyugat-európai társadalmakhoz még várat magára. Van még egy másik oldala is a dolognak. Valószínű, hogy meg kell változtatni az országunkról, a nemzetről és a világról alkotott képünket. Hiszen ez EU fejlődési irány szerintem a nemzetállamoktól eltávolodó irány. Van, akinek ez nem tetszik, de én kifejezetten örülök neki. Fontosnak tartom, hogy az embernek legyen egy regionális kötődése. Érezze, hogy hova tartozik, és érezze ott jól magát. Európa egy nagy közös haza lesz előbb-utóbb. A mi kontinensünk sohasem lesz olyan, mint Amerika. Tehát Európa nem lesz olvasztótégely. Itt megmaradnak a nyelvek és a nemzetek. Európa minden országában kisebbségi és többségi nemzetek laknak régóta. Azt hiszem, hogy a nemzet fogalmát ezután egy kicsit át kell értékelni. Például ha az ember ma külföldre utazik, mondjuk az én szakmámból kifolyólag, kisebbségi ügyeket intéz, és a belga-német határvidéken valahol Belgiumban van egy kisebbség, akkor nem veszi észre az utazó, hogy átment a határon. Eltűntek a határok, és a nyelvi határok is elmosódottá váltak. Ez kifejezetten jó dolog.

E.S.: Milyen új lehetőségei lesznek a magyar ifjúságnak az EU-ban?

H.O.: Én bízom benne, hogy a magyar fiatalok számára elsősorban a tanulásban lesznek új lehetőségek. Nem lesz ez egyszerű, hiszen

Magyarországon élni még jó ideig más lesz, mint Németországban. Kapcsolatok révén azonban mindenképpen több lehetősége lesz a fiataloknak a világban, hogy tanulmányaikat más országokban folytassák. A kommunikációban kevésbé lesz fontos az, hogy hol él az illető, és az otthoni életkörülményei egyre kevésbé fogják befolyásolni a karrierjében. Például éppen Veszprém megyében voltam tegnap, ahol van egy kicsi falu, és csináltak ott egy EU-s projektet észtekkel, portugálokkal, osztrákokkal, angolokkal és németekkel. Ez néhány éve elképzelhetetlen lett volna a modern kommunikációs eszközök nélkül. Hatalmas lehetőség a fiataloknak az, hogy kinyílik a világ. Amikor én 17 éves voltam, legjobb esetben csak évente egyszer lehetett külföldre utazni.

E.S.: Lesznek-e esetleg hátrányai Ön szerint a csatlakozásnak?

H.O.: Én igazából nem hiszek a hátrányokban. De biztosan lesznek a csatlakozásnak olyan kihatásai, amire még nem vagyunk ma felkészülve. Főleg a gazdasági területekre gondolok. Az Uniós tagság azt is jelenti, hogy egy versenyben kell helytállnunk. Ebben a versenyben azonban a feltételek nem egyformák. Hiszen vannak olyan országok, akik már rutinos versenyzők, és tisztában vannak a szabályokkal. Sőt azt is tudják, hogy ezeket a szabályokat hogyan lehet kijátszani. Néhány évnek el kell telnie, hogy mi is kiismerjük magunkat a játékszabályokban.

E.S.: Mit üzen a gyönki gimnazistáknak?

H.O.: Azt üzenem, hogy annak, aki Európában 2-3 nyelven beszél, biztosan sokkal több lehetősége lesz az életben.

E.S.: Milyen módon tudja támogatni az LDU a gyönki diákokat?

H.O.: A gyönkieket közvetlenül nem tudja támogatni, de közvetve hozzájárulást nyújthat ahhoz, hogy a gyönki gimnázium fejlődhessen.

E.S.: Köszönjük a válaszokat és további jó munkát kívánunk.

Gyetvai Katalin, Szulimán Viktória

Egy napom 10 év múlva

Reggel van, csörög az óra, ébresztő! Fiatalkori lustaságom legyőzve kászálódok ki az ágyból, miközben eszembe jut egy régi közmondás: „Ki korán kel, aranyat lel!” Bízva ebben, remélem jó napom lesz, ha aranyat nem is találok, de legalább a gyerekeket bevezetem a főiskolán tanult logopédiai gyakorlatok ismeretébe, bízva abban, hogy ezzel segíthetem a számukra nehézkes tanulást.

Az első munkanapom. Elég jókedvűen ébredek. Bár tény, gyomorgörccsel. A lakástól az iskoláig tartó úton azon gondolkozom, hogy pár éve még elképzelhetetlen volt számomra, az oktatás, a gyerekekkel való foglalkozás. Őszintén szólva, akkor még az járt a fejemben, hogy melyik főiskolán lenne esélyem. Amiért mégis erre a döntésre szántam rá magam, az az, hogy a gyerekeknek segíthessek valamilyen szinten akár a tanulásban, akár a lelki problémájuk megértésében vagy csak a „barátjuk” legyenek.

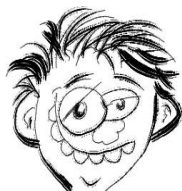
Szerencsére városban helyezkedtem el, itt kaptam munkát. A falvak számomra- legalábbis amíg fiatal vagyok- túl egyhangúak, laposak, élettelenek. Mikor beérek az iskolába gyerekek hada toporog a folyosón. A tanáriban érdeklődve néztek rám, üdvözöltek a körükben. Első látásra barátságosak, és kedvesek velem, leendő új tanítóval, kollégával. Az első óra teli izgalommal, idegeskedéssel, kalandvággyal. Úgy érzem magam, mint 7 évesen, amikor elsős lettem és az első napom vette kezdetét az iskolában, persze pár évvel idősebb kiadásban. Viszonylag kevés a diák, ez tanítás szempontjából nagyon jó dolog. Az első tanítási naphoz híven megismerkedem a diákokkal. Aranyos, lelkes kis csapat. Már nem félek annyira, így pár perc elteltével. Izgágák, életvidámak és beszédesek. Természetesen engem is kifaggatnak, ez így van rendjén. A nap 5. tanítási óráján ugyanez a folyamat, csak idősebb diákoknál, akik elevenek, olykor nagyszájúak, nem is vártam mást, de lehangolva nem vagyok, ez a két dolog ellensúlyozza egymást.

Lassan vége a munkaidőnek, irány a bevásárlás, majd haza és nekiállni a vacsorának. Úgy gondoltam megünneplem az első munkanapom, meghívtam pár barátot egy hatalmas evésre, milánói makaróni lesz. Kibeszéltünk magunkból minden tapasztalatot az első nappal kapcsolatban, aztán kiruccantunk a város egyik kellemes sörözőjébe, iszogattunk, jól éreztük magunkat. A nap sokadik meglepetése az volt, mikor a társaságból megtudta valaki, hogy a kedvenc zenekarom ad koncertet. Nem tévováztunk. Megrohamoztuk a helyi sportcsarnokot és buliztunk egy nagyot. Éjszaka kimerülten tértünk haza, egy jó alvás után újból a munka vár!

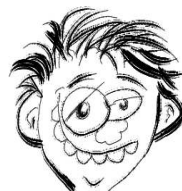
„Az élethez álmom kell, az álomhoz élni kell!”

Baksa Ildikó 12/b

(Készült társadalomismeret órára)

Aranyköpések

Matek a 11/b-ben:

Aladzsics tanár úr: Hány féleképpen lehet a buszjegyet kilyukasztani?

Szimó: nem tudom, még nem lyukasztottam.

Aladzsics tanár úr: Balek.

Szimó: Miért, maga már lyukasztott?

Lukácsiné: Szeretne valaki felelni Balogh Viktor?!

Fork Rózsa: Jánosom, mondd, mi lenne, ha az üstökösét a markomban tartanám?

Szimó: Hát akkor szorult helyzetben lenne!

Lukácsiné: csukjátok be hátul az ablakokat, elég, ha csak én kapok levegőt.

Mi dolgunk a világon?

„Mi dolgunk a világon? Küzdeni erőnk szerint a legnemesebbekért.”
Írja Vörösmarty Mihály. Én ezzel a válasszal tökéletesen egyet értek, hiszen az ember élete valóban tele van küzdéssel. Küzdeni kell a szebbért, a jobbért és egyáltalán szinte mindenért. Nagyon kevés dolgot kapunk ajándékba az élettől. Hiszem, hogy az ember élete előre meg van írva, mégsem szabad erre hagyatkoznunk, mindig a jobbra kel törekednünk.

Most az én életem is válaszut elé érkezett. Nagy árat fizethetek rossz döntésemért. Úgy gondolom mindenkinek a képességeihez mérten, kell döntenie, de nem szabad figyelmen kívül hagynunk álmainkat sem. Ez egyszerűnek tűnhet, mégsem az. Azt hiszem az emberek két dologra hajlamosak: vagy többet képzelnek magukról a valóságnál vagy kevesebbet. Az utóbbi talán rosszabb, mert az öntudatos emberek könnyebben elérik céljaikat. Tényleg fontos, hogy az ember tudja, mit akar. Ha valamit igazán akarunk, akkor elérhetjük. Kell, hogy célok lebegjenek előttünk. Ha pedig ezek közül valamit elérünk, az hatalmas boldogságot jelent, legyen szó akármilyen apró dologról.

Én nem vagyok bölcs, sem nagy gondolkodó, de hiszem, hogy alapvetően minden ember jónak születik. Sajnos, azonban ahogy felcseperedünk, kibontakozik belőlünk a „rossz” is. Persze ez nem feltétlenül igaz, tökéletes ember még sincs, ezzel azonban nem takarózhatunk. Törekednünk kell arra, hogy azok legyünk. Az ember sokszor nagyon igyekszik, hogy elérjen valamit, mégsem sikerül neki, azonban elkeseredni nem szabad. Valószínűleg azért történik így, mert így kell történnie. Tudom, ez így közhelynek tűnik, és azt is, hogy egy kicsit magam ellen szólok, mégis hiszem, hogy így van. Talán csak azért, mert ezzel könnyebb elviselni a rossz dolgokat.

Valójában fogalmam sincs arról mi dolgunk a világon- és 40 év múlva biztosan egészen mást, írnék, mint most- de tudom, a lényeg az, hogy azt csináljuk, amit szeretünk és mindig a jóra törekedjünk. Ahogy Kazinczy is írja:

„Jót, s jól, ebben áll a nagy titok!”

*by Sudár Katalyn 12/b
(Készült társadalomismeret órára)*

Tragédia után lehetőség az újrakezdésre?

2002.október 28/ Népszabadság

Egy 17 éves fiú, aki a társaság vezéregyénisége a suliban, mindenki szereti, felnéz rá, a barátai imádják. Mindig ott bukkan fel, ahol szükség van rá-egészen addig, amíg egy tragikus baleset meg nem változtat mindent.

A Jugend-Schule-Wirtschaft(JSW)projektbe tavaly októberben gimnáziumunk is bekapcsolódott. Lelkesen kutattunk, érdekes emberekkel beszélünk, újságcikkeket írtunk, amelyek nem csak a Népszabadságban, de a német Süddeutsche Zeitungban is megjelentek.

Készítettünk interjút például a budapesti gazdasági minisztériumban, de a német külügyminiszterrel, Joschka Fischerrel is.

Diák- és szerzőtársunk Bovier György egészen különleges témát választott: a Mafilm Szenika

Filmstúdióval foglalkozott. A későbbiekben szeretett volna ezen

a területen továbbtanulni, és ez a munkájában is tükröződött. Július elején jelent meg a Dinoszauruszok Magyarországon című cikke a Népszabadságban.

Az eredmény óriási siker, ami nem várt lehetőségeket hozott magával. A Komlói médiaiskola felajánlotta neki, hogy felvételi vizsga nélkül, 15 százalékos tandíjkedvezménnyel vehet részt az oktatásban.

Az alkalom megvolt, a sors azonban közbeszólt. Július 22-én véletlenül-egy közlekedési baleset áldozatává vált, az élete csak egy hajszálon múlt, eltört 12. csigolyája, és elszakadt a gerincevelő, a teste deréktól lefelé lebénult. Sürgősségi műtéten esett át Kecskeméten, ezután két hetet töltött intenzív osztályon, majd átszállították a nagykőrösi kórház rehabilitációs osztályára. Sok olyan dolgot látott és tapasztalt, ami az emberének többségének szerencsére ismeretlen.

Ahhoz, hogy az új körülmények között is megtalálhassa a helyét a világban, kevés a puszta akarat. Az újrakezdéshez, az új célok megvalósításához több olyan több olyan segédeszközre van szüksége, ami számára szinte megfizethetetlen. De ide sorolhatjuk a különféle terápiás kezeléseket, a gyógyszereket, a továbbtanulás költségeit. A technikai eszközök közül az egyik legfontosabb, a kerekes szék önmagában is 800 ezer forint.

Azt szerettük volna, hogy ezek a dolgok Gyuri számára elérhetőek legyenek, ezért gyűjtés indult a megsegítésére.

Ezennel is szeretnénk megköszönni minden segítséget.

A siker történet első szakasza a baleset estéjén lezárult, segítsünk, hogy a második mielőbb elkezdődhessen.

Jagicza Anett

U.I.: Gyuri jelenleg az érettségire készül. Nagyon drukkolunk neki!!

A szerkesztőség

Bogdán Józsi 2003-ban érettségizett a TLG -ben. Versei hamarosan megjelennek egy kötetben.

Ezerzer

Ezerzer, ezerzer elégett pernye hánykolódik a nyíllan...
Így hánykolódik az ember az élet állványjében.
Csak tovább és tovább.
Szívünk nemes, nem szorít markába a szűváság.
Pajza a kezünkben: a szeretet pajzsa.
Eltakarjuk velünk arcunk, ha ránk kacsint a tiszta arca...
S nem viselkedünk így, mint egy balga.
Ez legyen a titok nyitja.
Soha ne légy panaszgal: benned sarjad az élet magja.

Düh

Hullám forttyos, kicsiny golyókat dobál.
Öröglattnyak s hidrák szabadulnak el!
Éhesen, mérgezen: a DÜHTŐL részeg
Kitör, énekel, tombol a láva.
Buzgós, mormos, s ropog...
Méregtől telve szabadul el.
Pusztításra várva.

Ilyen érzés van bennem:
Idegeskedem megnyugvásra várva.

Belső világ

Szél süvít, csaphodja az arcom.
Az elmúlás szagát érzem magamon.
Vértől duzzadó szemmel a kitűzött napon.

Az ég, Mintha véres testeket szakítana szét
A HYDRA...
A felhők le akarnak esni a fekete aprózgemosás homokba.

Köd van, s egyre hidegebb a távolban

Az erős szél sodor egy elízett malomkereket.

*Én vagyok csak és az a szítottótt táj, szétvet a bi, vérem sístereg
Érzem, amint nyakamban duzzadnak az erek.*

Egyszeriben a földre esek.

*Ha belenézél ebbe a világba, nem látog mást:
Csak egy rothadó tetemet.*

Balogh Szabina grafikája

(Recenzió a „Passió”-hoz)

Ecce Homo

Ismét gazdagabbak lettünk egy amerikai álommal: kóla, puska, sült krumpli után ezúttal páska, korbács és Jézus vére. Modern passiójáték, egy – a hírek szerint – mélyen vallásos akcióhős tolmácsolásában. Egy film, ami közben nem illik zörögni a kukoricás zacskókkal. Kedves közönség, kéretik mélyen megrendülni.

Még Kajafás is megdöbbenne, mennyi embert vonz ma is a galileai megfeszítése. Tömött sorok kígyóznak a mozik pénztára előtt, egymást tapossák az emberek, hogy láthassák a csodát. (Nem sok minden változott a bibliai idők óta, egy kivégzés akkor is roppant érdeklődésre tartott számot.) A jegyhez jutott szerencsések egy része elégedetten járul a kukoricaárusokhoz, a többiek rosszallóan méregetik őket, kevesellve a filmnek szentelt áhítatot. Az élelmesebbek pedig busás felárral adnak túl frissen szerzett jegyeiken. Mint a tőzsdén, úgy cserélnek gazdát a színes papírcsíkok, amik ebben az esetben egyeseknek mintha egyenesen az üdvözülést jelentenék. Vajon mit szólna ehhez a film főhőse, aki ostorral kergette ki a kufárokat a templomból? Bár ő is tehet némi engedményt, elvégre itt vallásos áhítatról van szó...

A mozi azonban nem tesz semmiféle engedményt, főként nem a reklámok terén. Mielőtt még a kivégzésre sor kerülne, hírül adják a közönségnek, melyik borotva a

legélesebb és egyben legbiztonságosabb, valamint azt is, melyik csodakence tünteti el a narancsbőrt. Miután ugyanis a jó pásztor nyája megszabadult a rómaiaktól, a leprától és a ruhatetűtől, szinte nem is maradt más gondja, mint a csábítóan sima arcbőr és a feszes popsi.

A modern tanmesék után pedig kezdetét veszi egy szintén a mai igényekhez szabott passiójáték. Sorra elevenednek meg a bibliai jelenetek, kínosan ügyelve az „eredetiségre” és a „korhűsége”. A közönség minden pillanatban jobban borzong, a vásznon egyre több a vér, és a mocskok. Horrorfilmnek is beillene, ha nem bújtatná az egészszet vallásos gúnyába.

Vajon valóban az a lényeg, hogy lássuk Jézus bőrét felhasadni? Meg kell-e néznünk nekünk is a saját szemünkkel, mennyire kegyetlenül bántak el egy lázadóval a rómaiak? Nagyobb becsben tartjuk-e majd magunkat, ha párszáz forintért megnéztük, mennyit szenvedett érettünk a keresztfán a Megváltó? Jobban hinnénk-e a megvilágosodásban, ha láthatnánk Buddhát csontsoványra fogyni? Beállnánk-e Mohamed seregébe, miután tanúi voltunk hiteles menekülésének Medinából?

Egyáltalán mire jó egy ilyen film? Ha a kereszténység nevében készült volna, nem a botozásra, hanem a feltámadásra kéne összpontosítania, vagyis arra, ami valóban lényeges a húsvéti történetből. Ha viszont a botránykeltés a lényeg, és a közönség elkápráztatása, akkor a film tökéletesen megállta a helyét.

„Cirkuszt, kenyeret!” – Éppen a „kegyetlen” rómaiaktól tanultuk meg, mit is jelent ez a mondás. De minden-minden rajtunk is múlik.

Neumann Krisztina
1995-1999.

Másnak kellett volna születnem...

- Lónak kellett volna születnem, mert „A lovakat lelövik, ugye?”
- Dinoszaurusznak kellett volna születnem, mert azok már rég kihaltak.
- Galambnak kellett volna születnem, mert akkor odapiszkíthatnék annak a fejére, aki bunkó.
- Napnak kellett volna születnem, akkor én égethetnék másokat.
- Nefelejcsnek kellett volna születnem, hogy emlékeztessek mindenkit, aki Gyönkre járt, hogy visszavárjuk.
- Csigának kellett volna születnem, akkor legalább nem kéne pályakezdőként lakásproblémákkal küzdenem.
- Szúnak kellett volna születnem, hogy befúrhassem magam a legjobb helyekre.
- Kagylónak kellett volna születnem, akkor lenne bennem valami értékes is.
- Tyúknak kellett volna születnem, az eszem már megvan hozzá.
- Kaméleonnak kellett volna születnem, akkor nem vethetnék a szememre a szín/hangulat-változásaimat.
- Lekvárnak kellett volna születnem, akkor senki sem csodálkozna, ha meglepő dolgok történnek.
- Angyalnak kellett volna születnem, akkor nem kéne az étellel szenvednem.
- Elefántnak kellett volna születnem, akkor eltaposhatnám azokat, akik letépi a virágokat.
- Pillangónak kellett volna születnem, hogy letagadhassem a múltam.
- Titoknak kellett volna születnem, így nem csodálkoznának azon, hogyha rejtélyes vagyok.
- Nem Andreasnak kellett volna születnem, akkor nem lennék „sérült”. („Ich bin Andreas, ich bin behindert.”)

*Badics Beáta
Volt TLG-s*

Ady Endréről mindenkinek

Kicsiny falu gyermeke volt ez az ember.
Ott élt ő az erdélyi Érmindszenten.
Tanult ő okosat Zilahon, Debrecenben, Pesten.
Ám a törvények tudora nem lett.

Később kitűzte azt célul szépen.
ír a világról a népnek.
Szerelem őt sem kerülte sosem.
Asszonyba szeretett kit, úgy becézett: "Léda kedvesem !"

Bezzeg ő már sok okosat, szépet papírra vetett.
Erről tudomást sem vettek az emberek.
A reményszikrája megjelent.
Műveit ma elemzik felnőttek, gyermekek.
Drága Lédája elhagyta őt.
Melyet nagy tornádó kísért, mi elpusztított volna hegyet, erdőt.
"Beteg vagyok nagyon beteg" - írta.
Tudta meg van pecsételve a sorsa.
Ámor nyíla újból eltalálta.
Bele is szeretett Boncza Bertába.
Éltek szépen, mint galambpár a meleg fészekben.
Ady mester majd elaludt csendesen.

DE hányszor járt képzelete a Magyar ugaron, vagy
épp nézelődött a Tisza parton.
Mondotta: Góg és Magóg neki rokonok.
Hol Új vizeken járt.
Nézte héják nászát az avaron.
Táncolt ő Lédával a bálban, s hitt a Vár fehér asszonyában.
Hol van az elbocsátó szép üzenet, mely lezárt és véget vetett,
Lédát ő már nem szeretett.
Csodálta Párizs bakonyos láncait.
Odaadással írta istenes-verseit.
Hitt hitetlenül, s álma volt az Isten.
Járt ő a Sion hegy alatti helyen.
Köszönöm, köszönöm ezt csak háromszor mondta, titokban tudta;
eljön régen várt sorsa.
Félte vigyázva Őrizte kedvese szemét.
Féltette attól, mi sejtelmesen setét.

Lásd a költészet szellemét ebben az emberben!!!
Ki sokszor talán lábát vetette volna az életben.
Mondata ez volt: " Szeretném, ha szeretnének!"

*Bogdán József
Gyöng, 2003.február 20.*

Milyen furcsa itt lenni...

/Az öt éves érettségi találkozónkról/

... bár semmi sem változott. A kanyarokat nem egyenesítették ki az ide vezető úton, a kátyúkat sem tömték be, a sör ugyanúgy ízlik a Kemlerben (bár az ígéretek földjén már zsíros kenyérhiány van sajnos), az átugrandó gödör még mindig ott van a járdán a kollégium előtt. Valami még sincs rendben, valószínűleg mi változtunk meg, de nagyon. Az arcok ismeretlenek, az ismerősök pedig idegennek tűnnek. Sorban érkezünk meg a gimnázium elé, senki nem érti, miért nem nyílik a régi kapu. Lassan megoldódik a rejtély, feltűnik Kati néni, aki mosolyogva mutatja az új irányt. Vadonatúj büfé, tágas aula, a tanári dohányzónak hült helye. Van helyette régi harang immár új helyen, uniós tanterem panorámás erkéllyel, szép kilátással a foci pályára. Alkalmi idegenvezetőnk sorra mutatja az újdonságokat, a legtanulságosabbak mégis a firkák az oszlopokon. A diákok tehát ugyanolyanok, mint mi voltunk.

Mintha el sem telt volna az a bizonyos öt év, az összegyűlt „tömeg” beözönlik a régi terembe, becsöngettek az osztályfőnöki órára. A önkéntes hetesek jelentenek, ma csak hatan hiányoznak, bár senki sem csinált házi feladatot. Jelenteneivalója viszont mindenkinek van:

A legtöbben még egyetemre járnak, van aki már dolgozik, titkárnő vagy éppen Amerikában gyerekeket őriz, esetleg körülhajózza a világot. Van, aki a jogosítványát próbálja megszerezni és vannak, akik már boldog párkapcsolatban élnek. (Többeknél ez még hiányzik.)

Aztán svédasztal a Gesztenyefában, a kenyér megvan, a cirkusznál kivételesen a nagyérdemű gondoskodik. Az osztályfőnök, ahogy illik, tósztot is mond. Ezután minden a régi, mindenki iszogot, előkerül a zenegép, a Máté közelebről megismeri Krisztiánt a biliárdgolyó-igazgató háromszög segítségével. (Így azért mégiscsak izgalmasabb az angol keringő.)

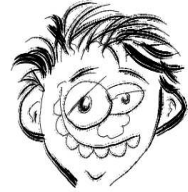
A találkozó meglepő gyorsasággal ér véget hajnali három óraker, de semmi sincs veszve, a kollégiumban minden ott folytatódik, ahol abbamaradt. (Természetesen a beszélgetés, eszmecsere és a kultúrált szórakozás.)

Ezen írás pedig két héttel később született, szintén Gyöngön, szintén este (de nem hajnalban) és immáron a Kemlerben. Megnyugtató, hogy „Lesz ez még így sem”.

Neumann Krisztina és Balassa Gabriella, volt TLG-sek

Aranyköpések

Farkas Attila tanár úr:

- Ha nekem mondjuk van öt birkám ... vagy mit tudom én hányan vagytok.
- Most dumálnak, de ha elkezdünk majd feladatmegoldó órákat csinálni, akkor majd néznek, mint Ottokár az erdőben.
- Az előbb még esett az a tróger eső.

Fork Rózsa tanár nő:

- Tudjátok, hogy mi az a schützen?
- Bődök: Igen, a shützenek az egy népcsoport.
- Bogi, szépen, hangosan, tudod, mint én szoktam.

Bődök: Villon VIV. Lajostól amnéziát kapott.

Cucc: Mi lesz a fia neve ha fiú lesz?

Gyuri: Vera, tegnap vártam Rád, de nem jöttél, úgyhogy otthagytalak.

Éva néni : Na, milyen színházat alapított Shakespeare?

Milán: A Magyar Nemzeti Színházat.

Kati néni: ... és ott felakasztotta magát

Gyuri: És addig lógott, amíg meg nem halt.

Bogi: Már jövő héten megmondták, hogy most péntekre kell a Candide.

Veszprémi tanár úr: Mindenki ötöst kapott?

Bogi: Az enyém hányas

Éva néni: Nyissátok ki a 76. oldalon.

Bödők: A füzetet vagy a könyvet?

Bödők: Távozás nélkül ment el.

Dóra: Szabolcs, te normális vagy?

Szilasi: Én nem, de téged még hülyének is csak jóindulattal lehet nevezni.

Cucc: Én alapba' igénytelen akarok lenni.

Mariann: Sikerül is.

Éva néni: Le kéne adnom titeket.

Szilasi: Azért, hogy ne legyen gátja a kapcsolatunknak. Ugye?

Kati néni: Ne csináljatok botrányt, mert akkor botrány lesz!

Váci Gyuri és Posch: Posch kifelé magyaráz a kollégium ablakán.

Váci Gyuri ránéz, és mondá a körülötte állóknak: Olyan jól néz ki ez a Posch! Ha jobban kinézne, még talán ki is esne!

Kati néni: Kinek van még cikke?

Váci Gyuri: Nem adhatok, mert a múltkor is rám szóltak, hogy a kukába dobjam a cikket.

Horváth Tímea tanárnő: Engem tessék az EU-hoz hasonlítani, aki lehetőségeket biztosít az érdeklődők számára.

Laura: Nekem nem kell romantika! Megkapom azt magamtól.

Wilhelm Szilárd: Édesapám neve Wilhelm Anikó.

CS

Connecting to server...Downloading security modul... 12... 11... 10... 9... 8... 7... 6... 5... 4... 3... 2... 1...Precaching resources. Hmm lássuk csak, Office pálya. Akkor egyértelműen Counter Terrorista (azaz a terrorelhárító) oldalhoz csatlakozom, nem elégedem meg a Terrorista oldalnak jutó egyszerű feladattal, ami abból áll, hogy megakadályozzák a terrorelhárító egységeket a négy tús kiszabadításában. Még meg kell várnom, amíg véget ér az éppen futó kör, de aztán lesz nemulass ☺! Jajj, de mi történik, elbukunk, mi ez? Ne tegyétek! Neee, nem ott van, a másik irányba nézz, nemigaz, hogy nem hallod a lépteit. Jajj, ezt buktuk, uramisten, nem lesz pénzem fegyverre. Ahogy elnézem a kedvenc M4A1-emet, közismert nevén a Coltot kihagyhatom, sőt még a Famas-t is, de nem baj, ide most tökéletes lesz az MP5. Veszek még egy kevlárt (golyóálló mellény) is, biztos, ami biztos. Nézzük csak, egy vakítógránátra még futja, fel is csatolom a szíjamra. Hát akkor én azt hiszem „berusholok” a hátsó feljárator, villámgyorsnak kell lennem, oda kell érnem a lépcső tetejére még mielőtt a terrorok elkezdik gránátozni a feljártot, ilyenkor nálunk a kezdeményezés, nem szabad az időt húzni holmi vakítógránát bedobásával. Bekapcsolom a mikrofonomat: „légyszives valaki jöjjön velem és két ember menjen ki az oldalajtón, nehogy a hátunkba keveredjenek. Köszí!” – „Roger That!” (azaz „Vettem”) - kapom a választ több embertől is. Ez az, ezt szeretem, éljen a csapatmunka! Elindulunk, kézbe kapjuk a késünket, hogy gyorsabban tudjunk futni, és így még előbb elérjük a célterületet. A lépcsősor felénél előkapjuk a gépfegyvereket, hogy elkerüljük a kellemetlen meglepetést, azaz a gyors terroristákat, akik túléltek az előző kört, és nem kell a vásárlással foglalkozniuk. Beértünk! Ketten szinte egyszerre vágódunk be a lépcső tetején lévő fordulóban, hárman állnak velünk szemben, egyikük kezében gránát, másikuk meg éppen most dobta el, hálaistennek nem számítottak ránk, és hátrább dobta. A harmadik a hátsó ablakon ugrott éppen ki, miközben tunkoljuk a két gránátost az MP5jeinkkel, közben odaszólok a társaknak: „hátsó ablak” – de mint látom a képernyő jobb felső sarkán (ahova kiírja a lelövéseket), ők is észrevették és gondoskodtak róla ☺. Újratöltjük a gépfegyvereket, én utána előkapom a vakítógránátomat és bedobom az egyenes szakaszra. Társam pont rosszkor lépett be, így ő is bevakult és anyázott egy sort ☺ Bocsi, ez előfordul. Indulunk tovább, kiugrok az ajtó mögül, de egy rémes kép fogadott: hárman álltak velünk szemben és az egyiküknél shotgun!!! Áááá ezek „leosztanak” minket, a becsapódó lövedékek erejétől nem tudok mozdulni... Végem. Lássuk csak, mit alkotnak a többiek. Akik a főbejáraton mentek be nagyobb sikereket értek el, de a hosszú folyosó végén befészkelte magát egy AWM-es (Arctic Warfare Magnum – ez egy nagyon erős mesterlövész fegyver, .338 – as töltényekkel, 6000 Joule-os erővel), aki sorba lőtte ki az arra „tévedőket”. Ezt a kört is buktuk, nem segített a híres-hírhedt Jedi-erőm ☺.

A körök követték egymást sorra, néha nyertünk, néha veszítettünk, mint ez általában lenni szokott ebben a játékban. Hajnalodott... Fáradunk, már alig vannak néhányan a serveren. Lehet, hogy ideje lenne nekem is aludni? Nem, még nem, újra egy kedvenc pályám jön és ismét egy olyan. Na a következő talán megment attól, hogy az egész napot átaludjam, ezt a pályát nem szeretem, vége, befejeztem...

Igen, ez az egyetlen hátránya a Counter-Strike nevű játéknak, hogy nehéz abbahagyni. Viszont! Fejleszti a reakcióidőt, megtanítja az embert csapatban működni. A játék közben sok mindenkivel ismerkedhetünk meg, magyar szervereken sem ritkák a külföldi játékosok, egy élmény velük egy csapatban lenni.

A legtöbb játékos általában csapatokban játszik, ezeket „Klánoknak” hívják. A klánok között zajlanak hivatalos és nem hivatalos mérkőzések, Magyarországot a nemzetközi versenyeken az xDk (extremely Demented kids) képviseli, ők nyerik meg sorra a magyar lan (lan=Local Area Network, azaz helyi hálózat – ez annyit takar, hogy a gépek egy hálózatba vannak kötve viszonylag kisebb helyen – ami lehet akár több épület is, de mégis kisebb, mint az internet ☺) partikat. A csapatok felépítése nagyjából a következő:

van egy klánvezér, ő legtöbb esetben az alapító tag, őt követi a rangsorban a „warszervező” és a manager.

A „warszervező” feladata összehozni a más klánok elleni csatákat, a manager pedig ellátja a PR feladatokat, megszervezi a gyakorlásokat, találkozókat, lanokra megszervezi az eljutást, bejutást, stb.

Végző: Nem szeretjük a KEMPEREKET (aki egy helyre beguggol és csak vár, hogy arra tévedjen valaki, mert túl gyáva ahhoz, hogy mozogjon és szembenézzen az ellenféllel ☺).

Végző végzava:
DZSIHÁÁÁÁÁÁÁÁÁD ☺
(A szerző harcikiáltása)

Bakesz

A diákok „mentsvára”

Mint minden embernek, még a diákoknak is szüksége van a mindennapi, felgyülemlett feszültség és stressz feloldásához egy helyre, ahol relaxálhat, ehet, ihat, beszélgethet és minden nap szívesen látják – melleleg még hitel is van -; ezt az élményt nyújtja a gyönkiek számára mindannyiunk kedvenc sörözője: a Kemler!

Ui: Apropó: aki ebben a pár sorban bármi új infót talált, az sürgősen titkolja el azt, mert gyanús, hogy gyík- gyönki.

By: Fonyó

Riport a Megyei Közgyűlés elnökasszonyával

(készült: A nemzetiségi gimnáziumok gyönki találkozáján)

1., Mi a véleménye Gyönről?

Nekem eleve nagyon régről eredeztethető benyomásaim vannak, mert én gyermekkoromban Tamásiban laktam, és elég jól ismerem ezt a gyönyörű községet. Sok ismerősöm és barátom van itt és a környező falvakban, például Szakadátan, de Gyöngöt nagyon szeretem és gyönyörűnek tartom.

2., Mit gondol az EU- csatlakozásról? Milyen előnyei és hátrányai vannak ránk nézve?

Hát erre elég nehéz válaszolni. Mint az élet más dolgaiban sincsen csak jó és csak rossz, csak fekete és csak fehér, ebben a kérdésben sincs egyértelműen pozitív vagy negatív válasz. Úgy gondolom, hogy az ország jelentős részének az idő múlásával egyre jobb lesz az életszínvonala, és minden meg fog változni a mostanihoz képest.

3., Milyen lehetőségeink lesznek az EU- ban?

Egyértelműen, - amit el is mondtam a köszöntőben – hiszek abban, hogy a fiatalságot pozitívan fogja megérinteni. Láttam bennetek is a projektek bemutatásakor a lelkesedést.

Titeket rendesen megérintett a csatlakozás kérdése, ez nagyon jó dolog! És azt gondolom, hogy az EU-s tagság nagyon fontos a ti számotokra is. Ezt a lehetőséget szívből jövően kell elfogadni.

Hadd mondjam el, hogy az EU nagyon sok lehetőséget foglal magában, és ezzel élni, vagyis élnetek kell. De számotokra ezek a dolgok annyira természetesek. Persze sokakban vannak félelmek, de én minden kérdéssel úgy vagyok, hogy célszerűbb és egyszerűbb, hogyha a pozitív oldalát nézzük. A külföldi tanulás egy nagyon nagy előrejutást jelenthet

a ti számotokra, csak tudni kell élni vele. Ez nagyon sok más dologgal is így van.

Az én véleményem, hogy az EU csatlakozásból az ország nagyobb részének származik előnye.

4., Mít üzen a gyönki gimnazistáknak?

A gyönki gimnazistáknak? Hát azt, amit a többi fiatalnak is, hogy legyenek optimisták, nem szabad engedni azt, ami a magyar emberekre jellemző, hogy mindenhova odateszik azt a „de” szót. Az EU-s országokra ez nem igazán jellemző. Én az elmúlt években elég sok ilyen helyen jártam. De ott nem jellemző a pesszimizmus. Inkább bizalom a jövő iránt. Vannak elképzeléseik, amit meg akarnak valósítani.

Ez a gondolkodás a közérzetünket is alapvetően befolyásolja pozitív irányban.

Na van még valami? Mondjátok nyugodtan!

5., Ön szerint hátrány nőként résztvenni a közéletben, vagy esetleg milyen hátrányai vannak? Jobb-e nőnek lenni közgyűlési elnökként?

A válaszom igen.

Nézzétek, szerintem ez a feladat nem nemre szabott. Egyszerűen vannak elvárások, aminek meg kell felelni. Hátrányom semmiképp sincs, sőt kifejezetten pozitív, kellemes tapasztalataim vannak. Ugyanis a 19 közgyűlési elnök közül hárman vagyunk hölgyek (Borsod megyei, Hajdú Bihar megyei), és minket annyira körülajnároznak a férfitagok, hogy ez nagyon kellemes, mert mindenki udvarias, előzékeny.

De most a viccet félretéve, meg kell felelni az elvárásoknak. Ebben a kérdésben nincs férfi vagy nő! Az embernek a maximumra kell törekednie.

Nőként mind a hármunknak viszonylag idős gyermekei vannak, az én fiam is már egyetemista. Egy kisgyermek mellett ezt nagyon nehéz lenne csinálnom, mert sokszor a nap 24 óráját felemészti ez munka. A családomban mindenki egészséges. Tehát a családi gondokkal nekem már nem kell foglalkoznom. De nagyon nehéz az elvárásoknak megfelelni, sokrétű, borzasztó mennyiségű információt kell

elraktározni, feldolgozni. Csak a mai programom: most délelőtt itt vagyok nálatok Gyöngyösön a nemzetiségi találkozón, délután pedig Tamásiban nyitom meg egy festőművész kiállítását. Valamikor 3-4 ilyen program is van egy nap, késő estébe nyúlva. De én nagyon szeretem ezt csinálni. Megpróbálom a tölem telhető legtöbbet kihozni magamból.

Az elvárásokról meg csak annyit, hogy mindenkinek meg kell felelnie a környezetében az elvárásoknak, de főleg a saját maga elvárásainak. Én azt gondolom hogy az ember mindig számot vet magában, hogy mit csinált és az hogy sikerült. Ha az ember szembe tud nézni önmagával, akkor elmondhatja, hogy helye van a közgyűlésben

6..Mit gondol gimnáziumunkról és az elért eredményekről?

Már többször elmondtam nem csak én, hanem sokan mások is: Ez az iskola rendkívül magas szintű oktatást folytat. Ez akkor is látható, ha az ember a beteszi lábát ide. Ez egy nagyon nagy dolog ebben a világban, mert túl azon, hogy információt kell közvetíteni a gyermekek felé, ráadásul a nevelés is komoly kihívást jelent napjainkban. Itt a nevelés és oktatás egyszerre érvényesül. Mindez látszik az elért eredményeken és látom rajtatok is. Azt is látom rajtatok, hogy szeretitek ezt az intézményt, szerettek itt tanulni, sok mindent tudtok itt elsajátítani. Ebben a korban vagytok a legfogékonyabbak a tanulásra, és ez maradandó élményt nyújt majd minden diáknak, és az egész életeteket végigkíséri.

- Van még valami lányok? Bármiről kérdezhetek!
- Nagyon szépen köszönjük, és sok szerencsét kívánunk Önnek a pályafutása során. Köszönjük a munkáját és az elismerő szavait.
- Nagyon szívesen lányok, én is nagyon szépen köszönök mindent.

Boros Anett és Winecker Zsuzsanna

Eröffnungsrede von Herrn Rudolf Witte am Landestreffen der Nationalitätengymnasien am 28. 04. 2004 in Gyöng

Guten Morgen meine Damen und Herren,
bevor ich anfangen möchte ich Ihnen einige Sachen über meine Person mitteilen.

Ich bin Niederländer, ich bin an einer Natoschule in Deutschland tätig.

Meine Vorfahren väterlicherseits stammen aus Frankreich, meine Mutter kam aus Österreich und ihre Mutter war Jugoslawin.

Also keine Frage, dass ich für das **vereinigte Europa** bin.

Trotzdem kann ich mir vorstellen, dass jetzt, da der erste Mai rasch naht und damit der Augenblick, wo Ungarn Mitglied der EU wird, man nicht nur eitel Freude erlebt.

Es ist hoffen und bangen; was bringt die Zukunft, **wie gut funktioniert die heutige EU?**

Ungarn springt auf den fahrenden Zug, der schon seit 1951 rollt.

Damals fing man mit der EKSG an, daraus wurde die EWG, die EG und schließlich die EU. Alles um den wirtschaftlichen Machtsblöcken in der Welt Paroli bieten zu können.

Aber leicht war der Werdegang nicht. Frankreich, namentlich De Gaulle versuchte England auszuschließen und durch eine schlaue Politik Französisch als die europäische Sprache einzuführen. Sind doch Brüssel und Straßburg als europäische Zentren beide französischsprachig.

In was für eine Familie kommt das junge Kind Ungarn? ***In eine Familie, in der die Ältesten sich in der pubertären Phase befinden***, und ich brauche besonders den Schülerinnen und Schülern unter uns nicht zu erläutern, was das bedeutet. Geschwister lieben und hassen sich, streiten und halten zusammen wie Pech und Schwefel, sind hoffnungslos zerstritten, lassen sich jedoch gegenseitig nicht im Stich.

Geschwister sind zueinander verdammt, und das gilt also auch für die alten Länder der EU. Frankreich zum Beispiel geht von dem Motto aus, was gut ist für Frankreich ist gut für Europa, für England ist der Kanal – die Verbindung mit Europa – breiter als der Ozean – die Verbindung mit den Vereinigten Staaten – Deutschland versucht zusammen mit Frankreich die Macht in Europa zu übernehmen. Holland widersetzt sich und möchte mehr Macht für die kleinen Staaten, um so mehr weil Holland pro Kopf der Bevölkerung am meisten für die EU zahlt. Frankreich und Deutschland befürchten, dass durch die neuen Länder der Einfluss der Vereinigten Staaten bedeutend größer wird.

Was sagt uns das Alles? Sollten wir nicht lieber verzichten? Natürlich nicht! Wir brauchen, um uns in der Welt, in dieser Zeit der Globalisierung, behaupten

zu können, das vereinigte Europa. Jedoch, der Weg dorthin ist noch sehr lang. **Die EU ist zwar schon in unseren Köpfen, jedoch noch lange nicht in unseren Herzen.**

Vieles ist schon erreicht worden, wie man in dieser Ausstellung lesen kann. **Europa ist zum Teil grenzenlos geworden**, und das macht zum Beispiel das Reisen viel angenehmer. Als man früher von Holland nach Ungarn fahren wollte, hatte man Grenzkontrolle in Deutschland, Österreich und Ungarn; man musste auch dreimal Geld wechseln.

Wieso gibt es soviel Skepsis in europäischen Ländern?

Ich denke, unbekannt macht unbeliebt.

Ich habe voriges Jahr einen Vortrag über die EU in den Vereinigten Staaten gehalten. Am Ende des Abends kam ein Amerikaner zu mir und erzählte mir, er wäre in Holland gewesen und wäre von unserer Hauptstadt Stockholm begeistert. Wissen wir viel mehr voneinander? **Leben wir nicht alle mit Vorurteilen?** Holländer tragen Holzschuhe und breite Volendamers Hosen und fahren alle Rad.

Deutsche sind alle blond, essen Sauerkraut und tragen Lederhosen. Italiener essen alle Spaghetti und sind die geborenen Schürzenjäger. Und was wissen wir von den Ungarn? Sie kommen zu Pferd auf die Welt, reiten auf der Puszta, essen viel Paprika und machen Zigeunermusik.

Um so erfreulicher ist die zweite Ausstellung. Die zeigt nämlich, wie man solche Probleme lösen kann. Jugend nimmt Kontakt auf mit Jugend aus einem anderen Land. In unserem Fall hat Gyöng über Internet Kontakt aufgenommen mit einer Schule in Bad-Radersburg in Österreich. **Schranken abbauen bedeutet, sich für das Unbekannte öffnen**, Vorurteile aufgeben. Der erste Schritt zur Völkerverständigung. **Unsere Jugend hat neue Chancen durch die EU.** Internationale Firmen suchen herausragende junge Mitarbeiter, die nicht mehr national denken. Chancen sind grenzenlos, jedoch nicht nur für die Jugend in Ungarn. Jugend aus anderen Ländern drängt auch. Es reicht nicht mehr, in der Schule gut zu sein, gut sind auch die Abiturienten und Studenten in anderen Staaten.

Leistung ist das Wort der Zukunft.

Nehmen Sie die Herausforderung an. **Öffnen Sie Ihr Herz für die EU, für die europäische Zukunft.**

Orientieren Sie sich in diesen beiden Ausstellungen. Dann bleibt mir nur, Ihnen und uns zu Ihrem Beitritt zu gratulieren.

Rudolf Witte

Interview mit Herrn Rudolf Witte am Landestreffen der Nationalitätengymnasien am 28.04.2004 in Gyönk

- Schüler: Herr Witte! Was für Eindrücke haben Sie bis jetzt über Gyönk bekommen?
- Witte: Sehr positive. Es ist nicht das erste Mal, dass ich hier bin. Vor 2 Jahren bin ich mit Frau Büller hier gewesen. Wir waren sehr freundlich in dem Gymnasium empfangen worden, dann waren wir auch bei der Familie Hum zu Hause.
- Sch.: Was meinen Sie, hat es Vorteile für Ungarn der EU beizutreten?
- W.: Ja, immerhin. Aber man muss das nicht kurzfristig sehen, sondern längerfristig, das ist das Wichtigste. Ich denke vor allem an die Grenzöffnungen: es ist sehr wichtig, dass man frei reisen kann. Ihr lernt alle Deutsch, so wird es für euch wahrscheinlich wichtig sein in den deutschsprachigen Ländern studieren oder arbeiten zu können. In meiner Rede habe ich darauf hingewiesen, dass Ihr neben Sprachkenntnissen auch in anderen Bereichen **Leistung** bringen sollt. Es wird in der EU so erwartet. Man muss wirklich gut sein und noch besser werden. Ich denke, dass die Erweiterung auch für Europa die einzige Möglichkeit ist grösser zu werden.
- Sch.: Also werden die ungarischen Schüler Chancen haben?
- W.: Viele. Man muss die nur ausnutzen.
- Sch.: Wie sieht es mit den Nachteilen aus?
- W.: Viele Produkte werden teurer. Das ganze Leben wird etwas teurer werden.
- Sch.: Welche Botschaften möchten Sie den Schülern unseres Gymnasiums übermitteln?
- W.: Fremdsprachen lernen. Neben Deutsch auch Englisch intensiv lernen, denn Englisch wird die europäische Sprache für uns.
- Sch.: Schönen Dank für das Gespräch und schöne Erlebnisse noch in Ungarn.
- W.: Danke schön, und alles Gute, viel Erfolg den Schülern des Tolnai Lajos Gymnasiums.

*Ilona, Pék;
András, Storz,
Martin, Lengyel*

Oma als Freundin I.

Wie jedes Kind, habe ich auch zwei Grossmütter. Aber das ist so eigentlich nicht wahr, weil ich schon keine habe. Aber das ist auch nicht so einfach, weil sie sehr verschiedene Persönlichkeit gehabt haben. Kurz versuche ich über sie die wichtigsten Sachen zu erzählen.

Die Mutter meiner Mutter haben wir (meine Schwester und ich) Oma Csepi genannt. Sie hat uns sehr geliebt, aber sie hat es nicht auszeigen können. Sie hat uns immer Schokolade gekauft, aber von ihr haben wir kein liebes Wort gehört. Ihr hat nichts gefallen, und sie hat jeden nur geschimpft. Aber ich habe sie auch geliebt.

Die Mutter meines Vaters ist ganz anders gewesen. Sie ist immer nett gewesen. Sie hat uns wenigere Schokolade, aber mehrere Liebe gegeben. Sie hat mir viel erzählt. Auch solche Sachen, die noch niemandem. Es hat fröhliche Geschichte gegeben, über die wir viel gelacht haben, und traurige, über die wir zusammen geweint haben.

Zuerst ist Oma Csepi gestorben, dann habe ich geweint, weil ich meine Oma verlohren habe.

Meine andere Oma hat auch Krankheiten gehabt, und ihr Zustand ist immer schlimmer geworden. Sie hat endlich nur im Bett liegen können. Ich habe sie jeden Tag besucht, wenn ich zu Hause gewesen bin. Dann haben wir uns auch viel unterhalten. Es hat Geschichte gegeben, die ich schon tausendmal gehört habe, aber ich habe gewusst, dass die Erzdhlung dieser Geschichten ihr Froh macht, deshalb habe ich sie sehr gem wiedergehört. Lange ist es so gegangen, aber jede Sache muss irgendwann Ende haben... Ich war im Internat, als meine Eltern mich anriefen, weil meine Oma ins Krankenhaus musste geliefert werden. Wir haben sie gleich besucht, aber dann habe ich schon keine Geschichte gehört. Sie hat nichts sagen können, weil sie nicht mehr hat reden können. Dann habe ich sie zum letzten Mal gesehen, weil sie noch an demselben Abend gestorben ist.

Als ich die schlechte Nachricht hörte, weinte ich, weil ich nicht nur meine Oma, sondern auch meine Freundin verloren hatte.

Also, die Wahrheit ist, dass ich eine Oma, und eine Freundin-Oma gehabt habe.

Veronika Pallós 10.a

Eltern als Freunde

Jeder Mensch braucht Freunde! Es gibt sehr besondere Freunde aber die besonderen sind die Freunde die man seine Eltern nennt. Meiner Meinung nach gibt es wenige Kinder, die ihre Eltern als wahre Freunde bezeichnen würden. Zum Glück gehöre ich zu der Sorte Kinder, die diese Bezeichnung geben können.

Meine Eltern sind für mich etwas Besonderes! Sie helfen mir als Eltern aber auch als Freunde. Wie die meisten Eltern hören sie mich an, und sie helfen mir wo sie nur können. Ich kann mit ihnen über solche Sachen reden, die meine Freunde verstehen würden. Ich fühle mich bei ihnen wohl. Sie stehen zu mir, wenn ich etwas mache. Wenn ich eine schlechte Note in der Schule bekomme dann sagen sie mir, dass die Hauptsache ist, dass es keine Eins wurde. Mein Vater macht oft Spaß mit uns. Er kann aber auch ernst sein. Ich amüsiere mich sehr gut mit ihm. Letztes Jahr habe ich mit ihm zu Weihnachten einen riesigen Schneemann gebaut. Danach kam meine Mutter raus, und wir veranstalteten eine Schneeball-Schlacht. Später waren wir voll mit Schnee aber es ist eine sehr schöne Erinnerung. Meine Mutter ist eine nette Mensch. Sie ist eine sehr eigenwillige Persönlichkeit. Wenn sie etwas in ihrem Kopf vorgenommen hat, dann setzt sie es auf jeden Fall durch. Wie zum Beispiel sie einen Kuchen backen wollte aber der Kuchen hatte andere Pläne, und wollte einfach nicht gelingen. Nach ungefähr zwei Stunden gelang der Kuchen. Es war sehr lecker und meine Mutter und ich waren voll mit Backpulver. Das war auch ein sehr schönes Erlebnis. Meine Eltern benehmen sich manchmal wie Jugendliche, aber sie wissen wo die Grenzen zwischen Ernst und Spaß ist. Wenn etwas nicht nach Plan läuft, dann sagen sie es mir. Das finde ich gut, weil ich weiß dass sie offen und ehrlich zu mir sind.

Ich glaube, solche Eltern kann man wirklich seinen Freunde nennen. Ich habe viele besondere Freunde, aber diese Freunde sind was Einzigartiges.

Mónika Molnár 11 .B

Für das Thema Traumfreundin

Träumt mit

Die Sonne fällt runter,
So wir beide können miteinander
Sein in der Dunkelheit,
In der schöner Nacht
Hier niemand kann uns sehen
Wir können jetzt alles tun

So ist Leben einfach gut,
Und unser Herrscher ist nur Gott.
Wir werden nur Lieben,
Nur um uns kümmern,
Aber das war nur ein Traum.
Schade, das war ein guter Raum!

So träumt mit mir, lebt mit mir
Meine Liebe, ins Jenseits kommt mit mir...

Tibor Schaffhauser

Prémusz Viki volt TLG-s rajza

Kindergartenfreundin

Ein Mädchen, das ich noch vom Kindergarten kenne... Wir waren schon dort gute Freundinnen, doch wir waren leider in verschiedenen Gruppen. In der Schule wurden wir Klassenkameraden, worüber wir uns sehr freuten. Unsere Freundschaft ist mit uns zusammen gewachsen, und jetzt ist sie meine beste Freundin! Wenn ich was zu sagen habe, sie hört mir immer zu und hilft die Probleme zu lösen... Ich liebe sie sehr! Als wir in die Oberstufe traten, gingen zusammen uns zu vergnügen. Natürlich ging es nicht nur um Partys in unserem Leben. In der Schwere des Lernens helfen wir uns gegenseitig. Wenn ich Trost und Unterstützung brauche, ist sie immer für mich da: das ist ein sehr gutes Gefühl. Natürlich hatten wir auch Streit, wie alle anderen Freundinnen. Ich probiere an die schlechten Zeiten mich nicht zu erinnern. Einmal hatten wir einen sehr grossen Streit gehabt, wonach wir einander überhaupt nicht gesucht haben. Dieses Problem haben wir aber natürlich gelöst. Dann kamen die verschiedenen Lieben. Wir wussten, dass sie nur Jugendlieben sind, aber manchmal haben wir es zu ernst genommen, deswegen hatten wir Probleme gehabt. Unsere Freundschaft war stärker! Meine Freundin wohnt in der selben Straße wie ich, so können wir uns immer treffen.

Wir haben für uns Programme organisiert: Partys, die Unterhaltungen... usw. Wir tanzen auch in der selben Tanzgruppe in Hőgyész. Ich lerne seit 2 Jahren in Jink. Zuerst war es schwer, weil wir uns nur am Wochenende treffen konnten. Unsere Freundschaft ist genauso stark, wie sie war. In Livi habe ich meine beste Freundin gefunden, und hoffe daß es immer so bleibt!

Nóra Böhm 8.a

Freunde

Ich habe meinen ersten besten Freund im Kindergarten kennengelernt. Er heisst David Szemes.

Im Kindergarten haben wir immer zusammengespielt und nebeneinander geschlafen. Wenn wir Ferien hatten und er war weit entfernt von mir, besuchten wir einander. Leider hat er nach Budapest gezogen, danach konnten wir uns nicht mehr treffen.

Dem Kindergarten folgt die Grundschule. Ich habe hier Bianka Somogyi kennengelernt, die meine beste Freundin geworden ist. In der Schule hatte ich sehr viele Freunde. Aber die beste, mit der ich alles besprechen konnte und mit der ich alles zusammenmachte, war Bianka. In der Grundschule sassen wir nebeneinander. Manchmal mussten wir separat sitzen, weil wir uns oft während der Unterricht unterhielten. Nach der 6. Klasse ging ich in das Gymnasium

nach Jink, wo ich viele neue Freunde fand.

Meine Mitschülern sind meine besten Freundinnen geworden, mit denen ich im Zimmer in der Internat zusammen wohne. Sie heissen: Veronika Pallós, Boglarka Vörös und Rózsa Nyitrai.

Als ich am Wochenende zu hause war, versuchte ich mit meiner Freundin, Bianka zusammen zu sein, aber wir konnten nicht oft treffen. Wir hatten andere Programe und konnten wir nicht anpassen. Seitdem meine ehemalige beste Freundin, Bianka mein Feind wurde, von liebe wurde Hass. Unsere Freundschaft war vielleicht nicht das Richtige. Meine Mitschülerinnen sind ehre Freundine. Obwohl wir auch Probleme hatten, könnten wir die immer besprechen und alles lösen. Ich bin Optimist, dass unsere Freundschaft ewig dauern wird.

Die Freundschaft ist eine von Wichtigsten, die für das Leben unentberlich sind. Ohne Freunde fühlt man sich allein in der Welt.

Meine beste Freundin ist auch meine Mutter. Sie ist immer da, wenn es nötig ist. Hilft mir bei allem, gibt sie immer gute Rate, wenn ich es brauche.

Ágnes Jobbágy 10/a

Tiere als Freunde

Ich heisse Boglárka Vörös. Ich bin 16 Jahre alt. Ich wohne in Ozora. Ich habe keine Schwester und keinen Bruder. Ich bin allein. Im Mai bekam ich einen Hund. Mein Hund ist Mädchen, sie heisst Aida. Aida ist 10.03.2003. in Ozora geboren.. Ihre Art ist kaukasischer Wolfshund. Ihr Haar ist grau, schwarz und einbisschen weiss. Ihre Augen sind Mittelbraun. Sie hatte sechs Brüder. Sie war sehr faul, als sie Hundbaby war. Im Sommer schlief sie am Gang, weil es dort kühl ist. Aber jetzt ist sie schon gross. Sie ist schlimm. Sie wohnt schon auf dem Hof. Wir binden sie nicht fest nur, wenn jemand zu uns kommt. Wir spazieren mit ihr im Park. Sie ist sehr süss. Wenn ich werfe den Baumast weg, bringt sie den zurück, aber sie gibt nicht mir zurück. Ich spiele mit ihr am Wochenende Fussball. Sie mag mit den Katzen spielen, aber die Katzen haben Angst vor Aida. Aida hat Angst vor Wasser. Im Sommer konnten wir sie nicht duschen lassen, weil sie das sich nicht erlaubte. Vor unserem Haus steht eine Garage, in der Garage sind viele ältere Bücher. Aida brachte ein Buch aus der Garage auf den Hof, und zerriesst sie. Meine Mutti wurde dann sehr böse. Ich liebe sie sehr, weil sie immer treu zu mir ist. Sie ist kein Mensch, aber sie hat auch Gefühle.

Boglárka Vörös 10/a

Die Freundschaft

Neue und alte Freunde.

Meine Mitschülerin, Dia Kurcz und ich besuchten bis zum siebten Jahr die Grundschule in Gyöng. In diesem Jahr kamen wir ins Gymnasium Tolnai Lajos. Hier gibt es viele freundliche und hilfsbereite Schüler und Schülerinnen. Wir haben viele neue Freunde und Freundinnen. Sie sind sehr nett und wir sind oft zusammen. Wir vergnügen uns viel. Ich hoffe dass es so bleiben wird. In der Grundschule hatten wir auch viele Freunde und Freundinnen. Wir waren oft zusammen und wir lachten viel. Im Sommer gingen wir gern in Ferienlagern. Aber jetzt treffen wir uns nicht zu oft miteinander. Wir sind leider nicht mehr so gute Freunde. Es gefällt mir eigentlich nicht, denn die alte Freunde fehlen mir. Besonders Livia Berta. Sie war meine gute Freundin. Aber jetzt habe ich auch viele neue Freundinnen. Ich meine: die Freundschaft ist sehr wichtig für das Leben.

Marietta Zwick

Meine beste Freundin

Ich habe meine beste Freundin in den Sommerferien kennengelernt. Ich bin mit meiner Freundin mit der ich mal in einer Klasse spaziergegangen und sie hat mich ihr bekanntgemacht. Nach ein paar Tagen haben wir uns getroffen und ich habe ihr meine Telefonnummer gegeben. Wir haben uns fast jeden Tag getroffen, sind viel spaziergegangen, haben viel gesprochen und ich bin darauf gekommen, dass wir die gleichen Gedanken haben und können über alles eine ehrliche Meinung äußern, wir haben uns sehr gut kennengelernt. An einem schönen Sommertag sind wir mit meiner Freundin und meinem älteren Schwester nach Dombori schwimmen gefahren. Meine Schwester war meiner Freundin auch sympatisch. Bis jetzt haben wir uns jeden Freitag getroffen, als ich zu Hause ankam. Wir besprechen die Dinge, die in der Schule passieren, wie die Woche verlaufen ist, was mit wem passiert ist. Sie lächelt viel und wenn ich traurig bin, zaubert sie ein Lächeln auf mein Gesicht und sie kann mich aufmuntern. Ich habe meine echte Freundin sehr ehrlich und gewissenhaft kennengelernt. So ist meine beste Freundin.

Schmidt Anett 8/a

Ein Freund ist jemand, der dich gern hat

Ein Freund ist jemand,
Der dich gern hat.
Es kann ein Junge sein.
Es kann ein Mädchen sein.
Oder eine Katze.
Oder ein Hund.
Oder gar eine weise Maus.

Ein Baum kann auch dein Freund sein,
Er spricht nicht zu dir, aber du weisst,
Er hat dich gern, weil er dir Apfel gibt
Oder Birnen
Oder Kirschen
Oder auch einen Ast zum Schaukeln.

Ein Bach kann auch dein Freund sein,
Ein ganz besonderer.
Wenn er gluckert und plätschert,
Dann spricht er mit dir.
Er kühlt dir die Zehen,
Er lässt dich still an seinem Ufer sitzen,
Wenn du nicht reden magst.

Auch der Wind kann dein Freund sein.
Er singt saufte Lieder für dich in der
Nacht,
Wenn du müde bist und allein.
Manchmal ruft er dich zum Spiel.
Er schiebt dich vor sich her
Und lässt die Blätter für dich tanzen.

Er ist immer und dich,
Wohin du auch gehst,
Und darum weisst du,
Er hat dich gern.

Manchmal erkennst du deine Freunde
nicht,
Auch wenn sie bei dir sind die ganze Zeit.
Du gehst an ihnen vorbei
Und siehst nicht, wie gern sie dich haben
Auf ihre Art.

Und wenn du dann denkst,
Du hast keine Freunde,
Dann musst du innenhalten
Und dich besinnen,
Ob dich nicht jemand angelächelt hat
Auch seine Art,
An einen Hund, der mit dem Schwanz
wedelt,
Wenn du in seiner Nähe bist,
An einen Baum, der dich leicht
Hinaufklettern lässt,
An einen Bach, der dich still an seinem
Ufer sitzen lässt, wenn du nicht reden
magst.

Freunde musst du eben manch,al suchen.
Manche haben viele Freunde.
Manche haben ein paar Freunde.

Aber jeder,
Jedr in der ganzen weiten Welt,
Hat bestimmt einen Freund

HAST DU DEINEN GEFUNDEN?

Ingrid Hutflenz

Oma als Freundin II.

Ich habe großes Glück, weil ich viel Zeit mit meiner Oma verbringen kann. Sie wohnt nicht weit von uns: ihr Haus liegt in der nächsten Straße. Sie hat früher als Fürsorgerin gearbeitet, sie ist beliebt, und viele Menschen bitten sie oft Hilfe in dem Dorf. Jetzt ist sie Rentnerin, sie hat aber sehr viel zu tun und ich möchte sie möglichst viel helfen. Neben dem Haus es gibt einen Garten, wir können draußen gemeinsam arbeiten. Es gibt zu tun: Erdbeeren hacken, Äpfel pflücken und usw. Meine Oma ist in einer Sache sehr streng: ich muss immer Ordnung machen und oft sauber machen. Das ist aber kein Problem: ich mache es schnell. Am Wochenende schlafe ich bei ihr, um damit sie nicht allein bleibt. Ich fühle das, dass sie nicht nur meine Oma ist, sondern auch meine Freundin, weil wir uns über viele Themen unterhalten können. Ich fühle mich meiner Oma wohl, ich verbringen die Zeit mit ihr gern. Sie liebt mich auch, sie hilft mir beim Lernen, sie macht Frühstück und kocht sehr gutes Mittagessen.

Patkós Máté 8/a

Revenge

They say we give now to America everything,
But wait a moment and just think about them!
What did America do when we had a problem?
Do you remember it now? Not Enough!

So what's then? This was a revenge
For those people who died from America.
Just remember a few names: Vietnam, Hiroshima...
And not just that! America must be everywhere?!

*2001. szeptember 22.
by Schaffhauser Tibor*

The Sound of Silence Lyrics

Hello darkness, my old friend,
I've come to talk with you again,
Because a vision softly creeping,
Left its seeds while I was sleeping,
And the vision that was planted in my brain
Still remains
Within the sound of silence.
In restless dreams I walked alone
Narrow streets of cobblestone,
'Neath the halo of a street lamp,
I turned my collar to the cold and damp
When my eyes were stabbed by the flash of a neon light
That split the night
And touched the sound of silence.

And in the naked light I saw
Ten thousand people, maybe more.
People talking without speaking,
People hearing without listening,
People writing songs that voices never share
And no one dare
Disturb the sound of silence.

"Fools" said I, "You do not know
Silence like a cancer grows.
Hear my words that I might teach you,
Take my arms that I might reach to you."
But my words like silent as raindrops fell,
And echoed
In the wells of silence

And the people bowed and prayed
To the neon god they made.
And the sign flashed out its warning,

And the words that it was forming.
And the sign said, "The words of the prophets
are written on the subway walls
And tenement halls."
And whisper'd in the sounds of silence.

A csend hangja

Hello sötétség, öreg barátom, azért jöttem, hogy újra beszéljek veled.
Mert egy látomás halkan, csúszva-kúszva itt hagyta csíráit, amíg aludtam.
És az agyamba ültetett látomás mozdulatlan maradt a csend hangjában.

Nyugtalan álmokban, szűk macskaköves utcákban sétáltam.
Egy utcalámpa köszönésénél a gallérom a nedvesség és nyirkosság irányába fordítottam. Amikor egy, az éjszakát megtörő neonfény villant a szemeimbe, és megérintette a csend hangját.

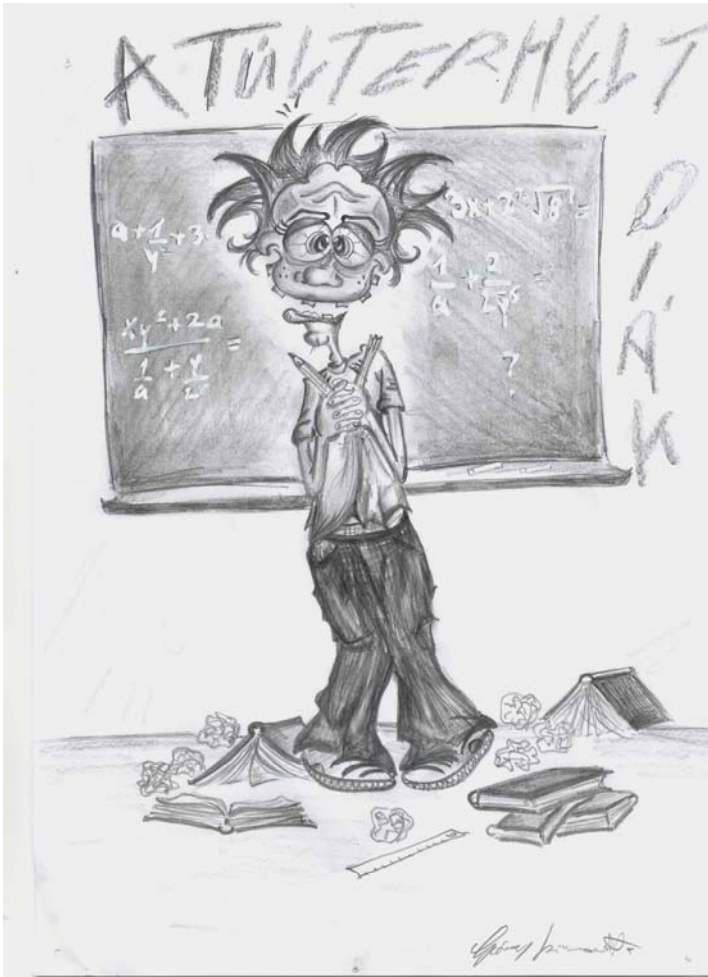
És akkor a meztelen fényben 1000, talán több embert láttam.
Hang nélkül beszélnek és hallgatás nélkül hallanak.
Az emberek dalokat írnak, karokat, melyeket sosem váltottak, és senki sem meri megzavarni a csend hangját.

„Bolondok!” mondtam „Nem tudjátok, hogy a csend növekszik, mint a rák”
„Halljátok soraim, miket talán taníthatok nektek, fogjátok meg a kezem, ha kinyújthatom nektek.” De ... , mint néma esőcseppek hullottak, és visszhangzottak a csend kútjaiban.

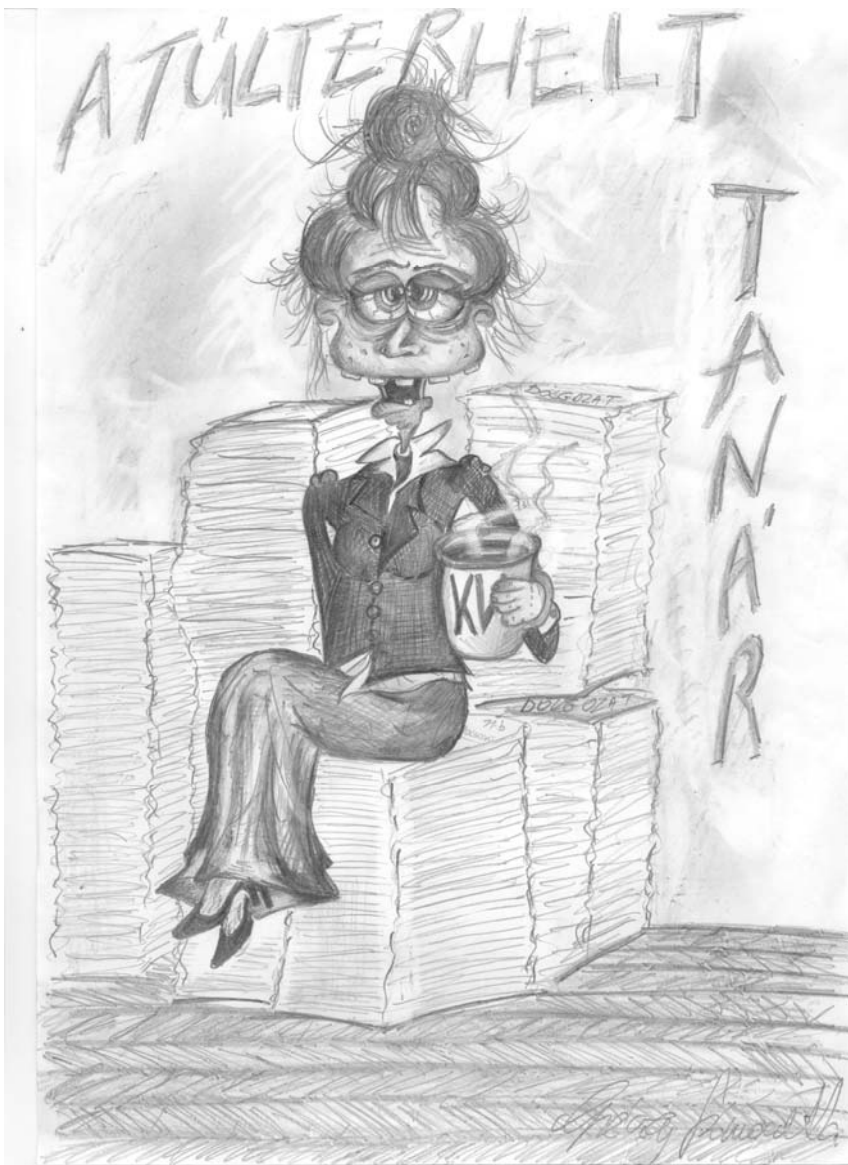
És az emberek meghajolnak és imádkoznak az általuk alkotott neon istenhez.
És a jel figyelmeztetése kitört az általa formált sorokban.
És a jelek azt mondták „A próféták szavai aluljárók falaira és bérházak termeiben vannak megírva, és suttogtak a csend hangjában.

Angolból fordította: Balogh Szabina

Melléklet

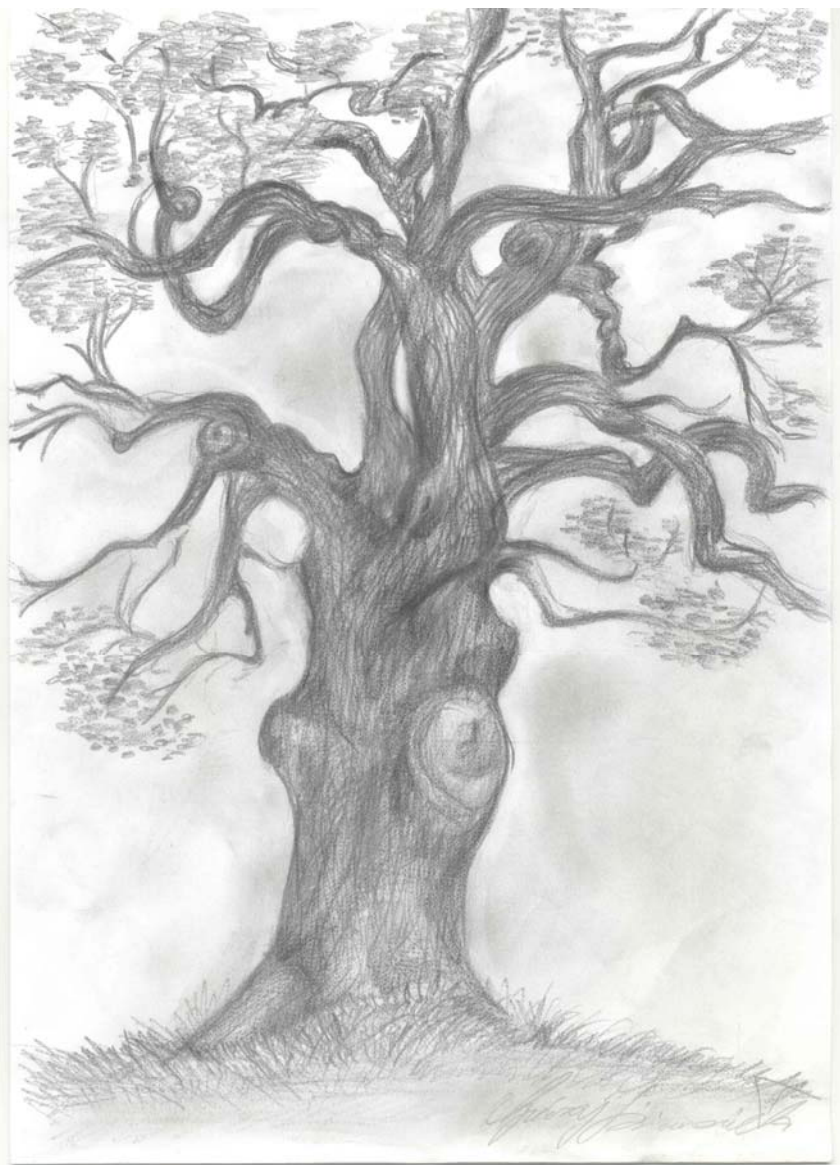

© TUDOMÁNYOS ÉS INFORMATIKA PUBLIKÁCIÓ

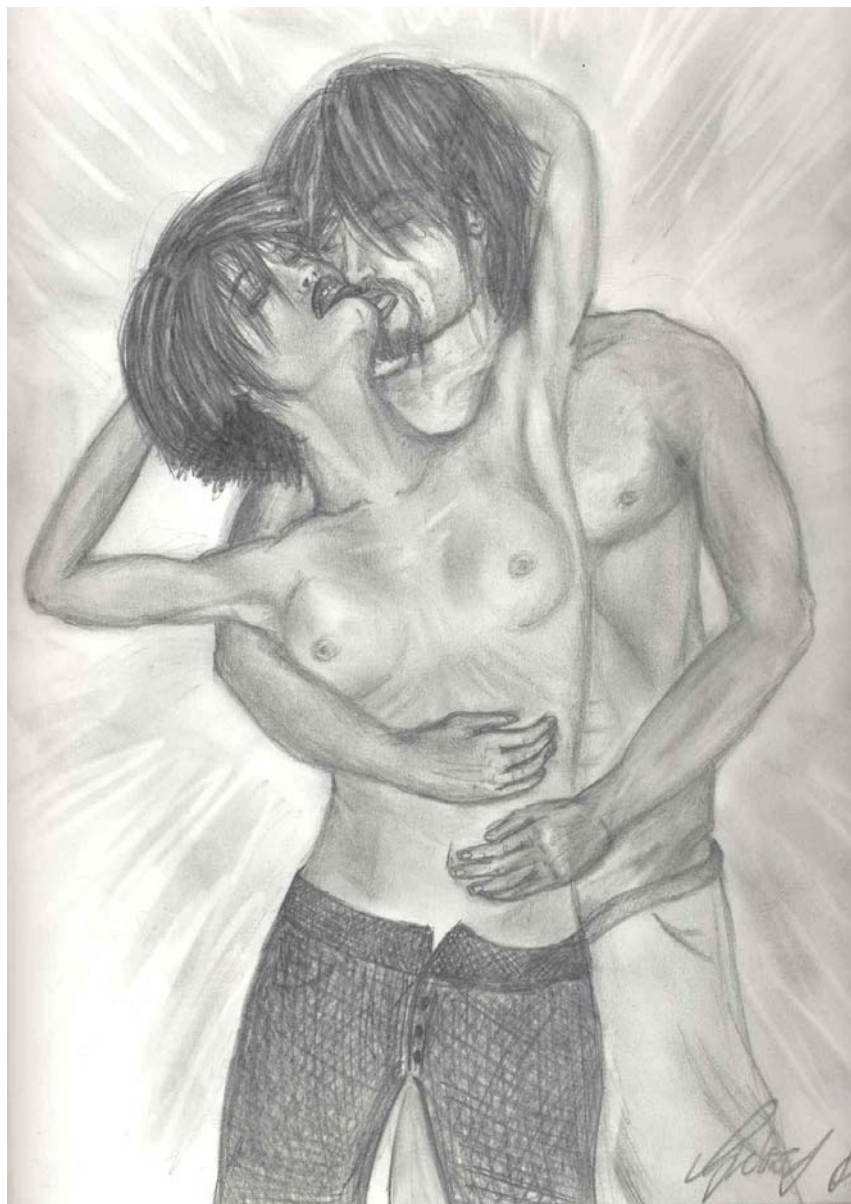

A TÚLTERHELT SZÜLŐ

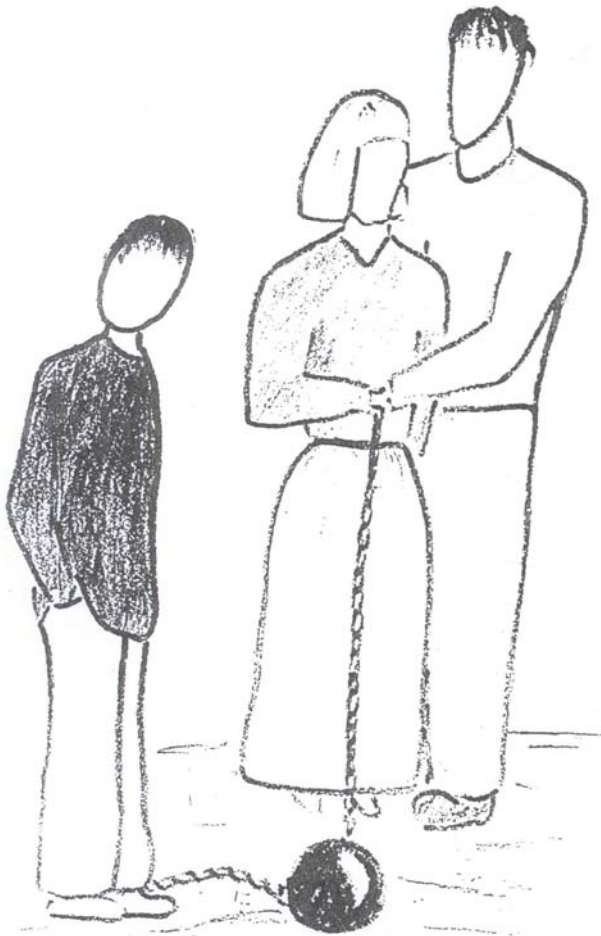

Nyertes karikatúrák a DUE pályázaton

gimnázium
GYÖNK

*Kamass a
csalddban*

It személyiségfejlesztő
akciófilmek hatása

Egy apa intelmei

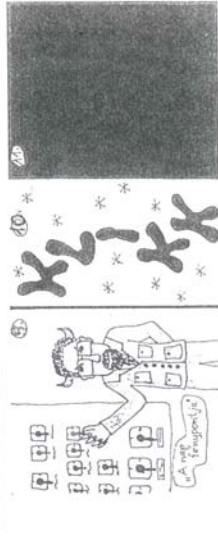
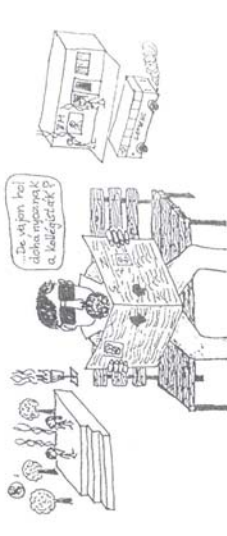
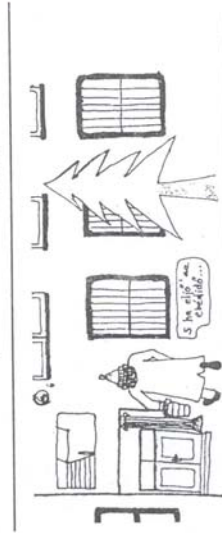
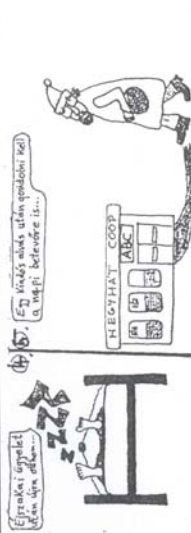
"Igen, drágám!"

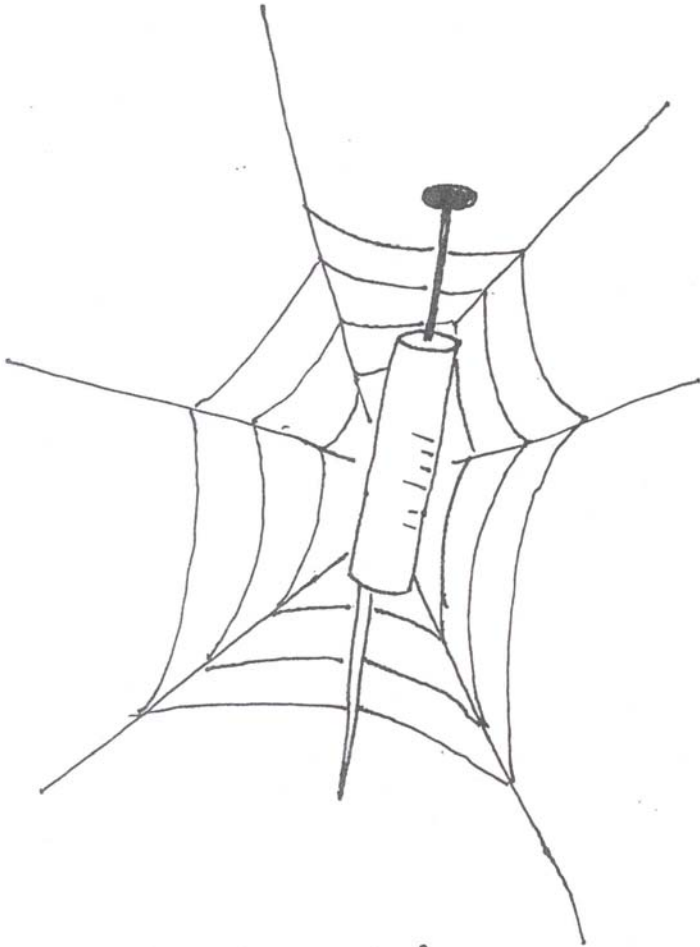

Egy kollégista

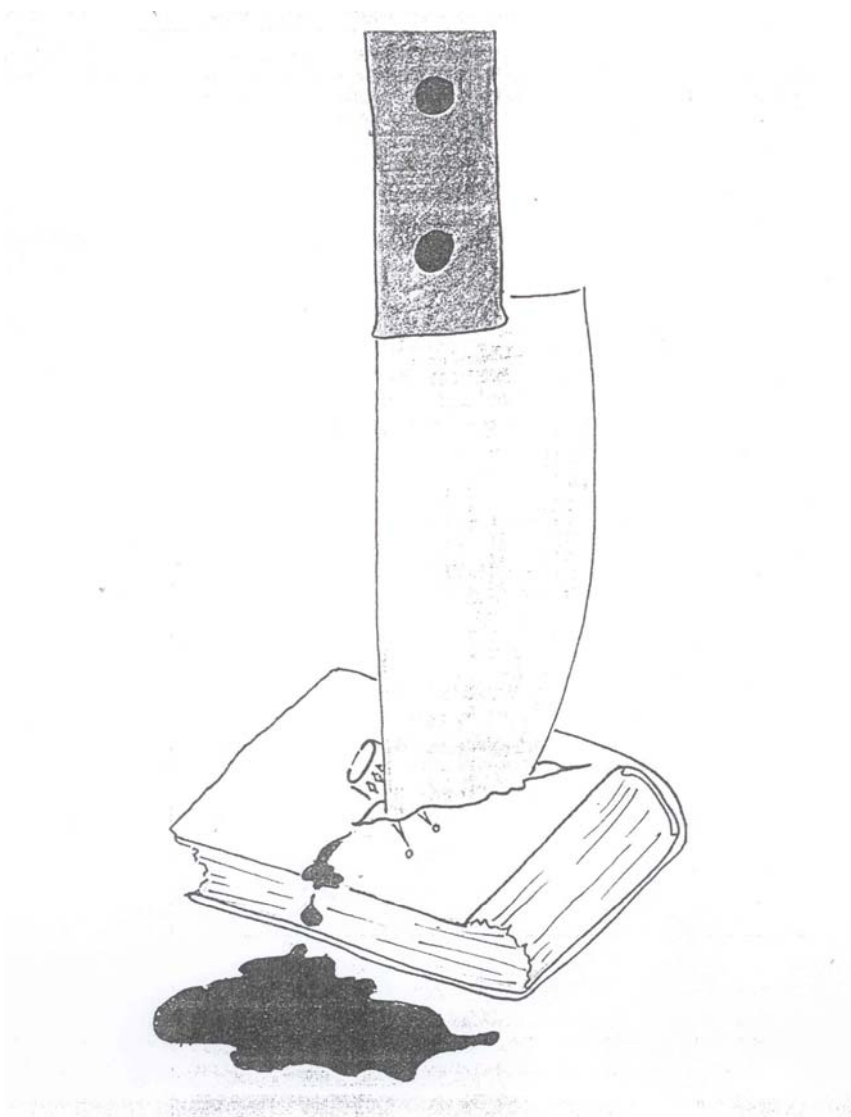
A NEVELŐ EGY NAPJA

Bizonyára mindnyájan tudjátok, milyen nehéz is lehet egy kollégiumi nevelő élete. Tessék, itt egy kis betekintés nyelvtanok, hogyan is tölti hétköznapi egy igazi gonkai nevelőnapját.

Ne tēdd!

gyönki

aranyköpések

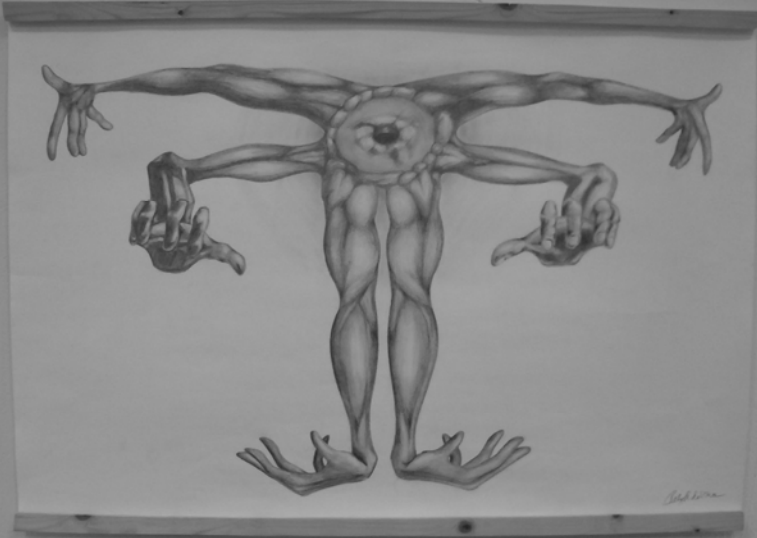

Balogh Szabina Grafikái

"Anatomie des muscles du bras et de la main, 1827"

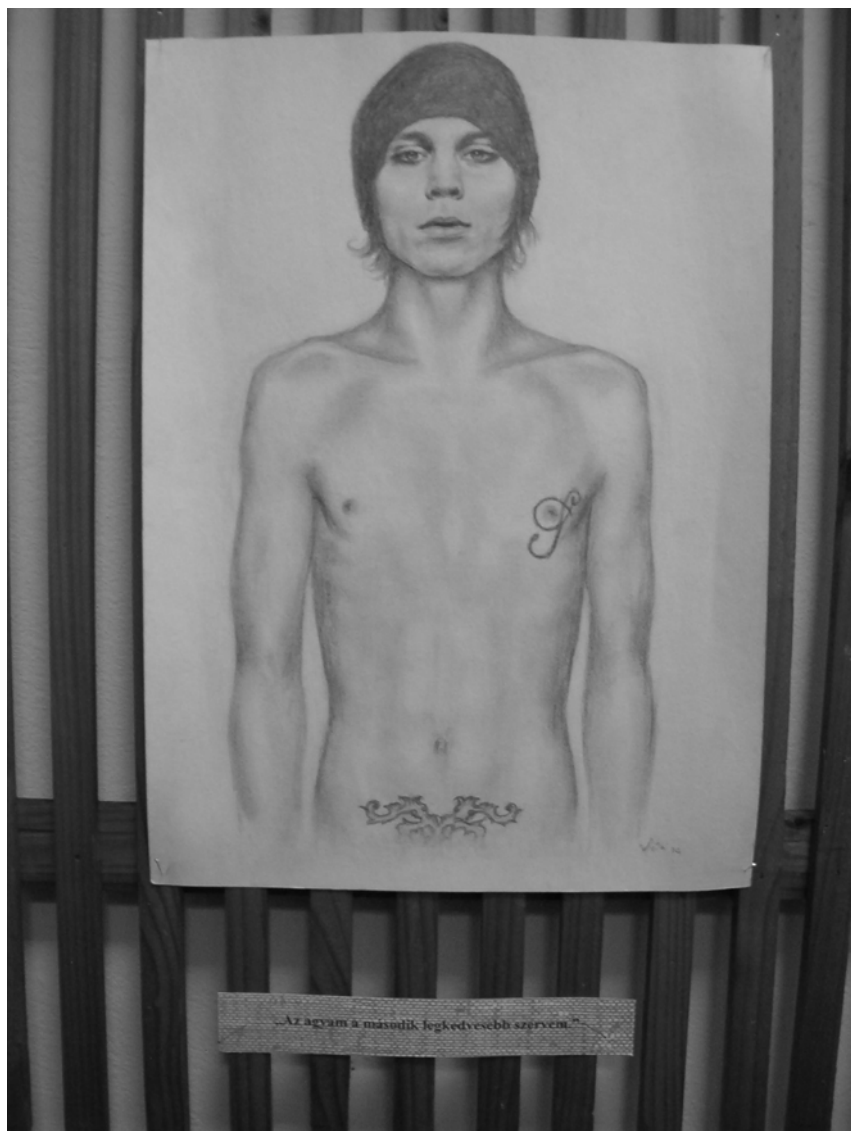
"Anatomie des muscles du tronc et des bras, 1827"

Illustration: Peter K. ...
www.illustration.com

„Olyan forró a tekinteted, hogy a pillantásod
kiolvastja a bugyimból a gumit.”

"Az agyam a második legkedvesebb szervem."

„Az élet sok varázslatos csodája közül a
legszentebb a gyereked.”

„Az egyik legfontosabb szabályom: kövesd a felked
rímusát!”

„A legszebb, legmegvalósíthatóbb dolog szeretni az életet,
akkor is, ha faj, miért az élet a MINDEN!”

A dragon's head, a dragon, a dragon's head, a dragon's head.

„Hent, is ebbe már meg is behalt!”

„Ha semmi sem kockázta, mindent
kockáztató.”

«А я люблю тебя, потому что ты красивый. А
красивый такой, а ты еще и такой же красивый
как и я» — Л. Д. К.

„Mi várható el egy olyan naptól, ami azáltal kezdődik, hogy fel kell kelned.”

„Mentes vagyok minden előtejtől. Minenkül
egy formán utalok.”

